

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • APRIL 2018

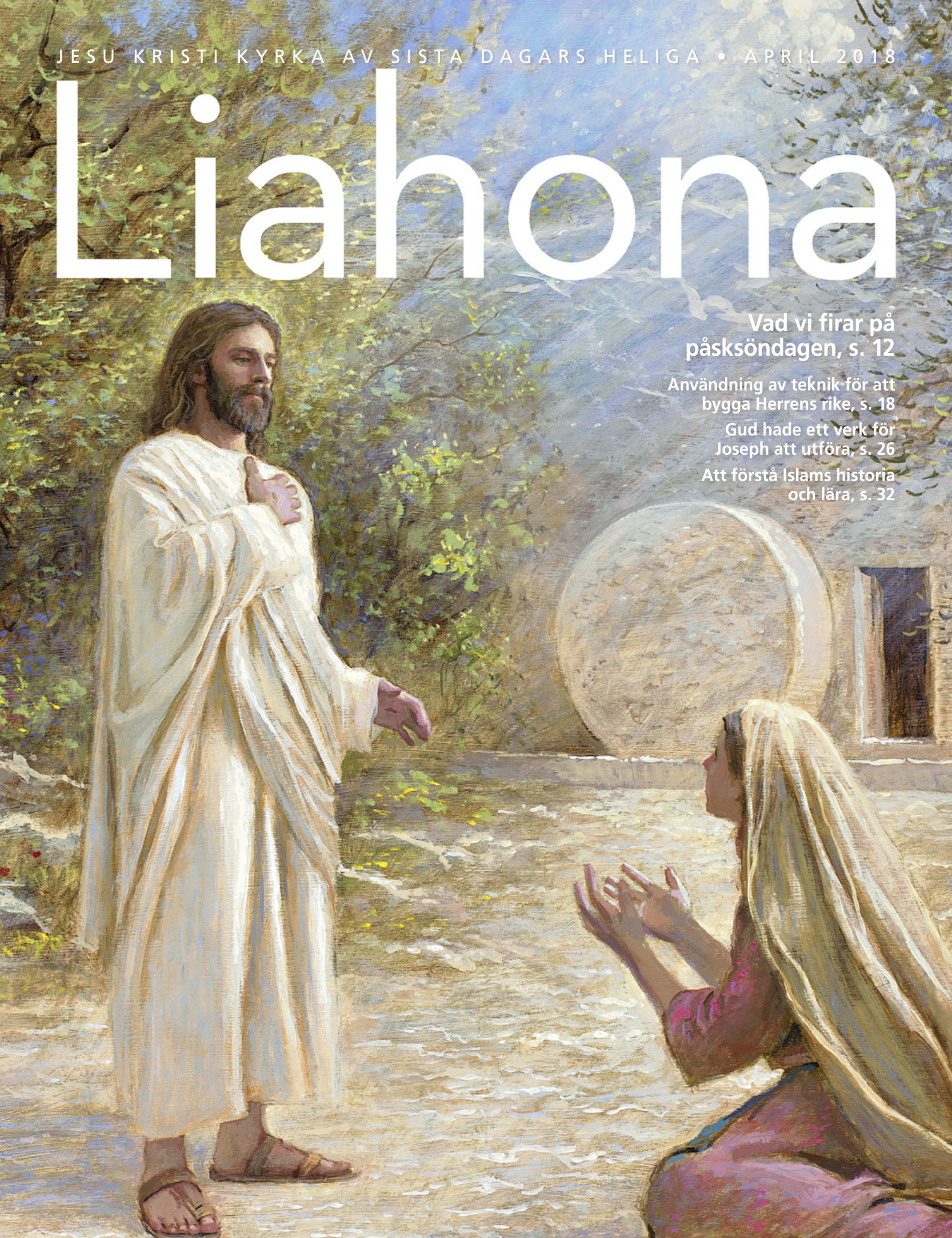
Liahona

Vad vi firar på påsksöndagen, s. 12

Användning av teknik för att bygga Herrens rike, s. 18

Gud hade ett verk för Joseph att utföra, s. 26

Att förstå Islams historia och lära, s. 32

"DIN GUDSDYRKAN
I TEMPLET OCH DET
TJÄNANDE DU UTFÖR
DÄR FÖR DINA FÖRFÄDER
... STÄRKER DITT BESLUT
ATT HÅLLA DIG KVAR PÅ
FÖRBUNDSSTIGEN."

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Från budskapet från första presidentskapet, sidan 4.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: När vi går framåt tillsammans**
President Russell M. Nelson

PÅ OMSLAGET
Illustration Jon McNaughton.

ARTIKLAR

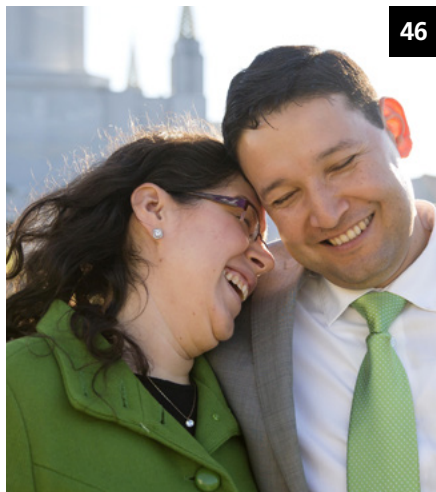
- 12 Frälsarens slutliga, ensamma vandring**
Chakell Wardleigh
Begrunda den här påsken hur de olika aspekterna av Frälsarens försoningsoffer påverkar dig på din resa genom livet.
- 18 Låt oss sprida vår kunskap om en Frälsare**
Gary E. Stevenson
Med teknikens utveckling på senare tid har vi fler sätt än någonsin att berätta om Jesus Kristus.
- 26 De heliga: Kyrkans historia – kapitel 3: Plåtar av guld**
När Joseph Smith hade haft besök av ängeln Moroni fick han se guldplåtarna för första gången.

32 Att förstå Islam

Daniel C. Peterson
Världens näst största religion – en sammanfattning av dess historia och grundläggande lärosatser

AVDELNINGAR

- 8 Vid talarstolen: Korgar och burkar**
Chieko N. Okazaki
- 10 Evangelieklassiker: Den där strålande söndagsmorgonen**
Joseph B. Wirthlin
- 40 Sista dagars heliga berättar**
- 44 Porträtt av tro: Rakotomalala Alphonse**
- 80 Tills vi möts igen: Uppståndelsen är verklig**
D. Todd Christofferson

46

46 Vägar till sann glädje

Äldste Ulisses Soares

Sann och varaktig glädje finner man enbart när man följer Jesu Kristi evangeliums principer.

50 Äktenskap, pengar och tro

Sunday Chibuike Obasi

Min fästmö och jag satte vår tro på prov när vi inte hade tillräckligt med pengar till våra bröllopsförberedelser.

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Vad har du lärt dig av dina far- och morföräldrar?

52 Frågor och svar

Vad kan jag göra för att få tillbaka min tro? Varför tillåter Gud krig?

54 Bön: Nyckeln till vittnesbörd och återställelsen

Robert D. Hales

Joseph Smiths liv lär oss första steget i att utveckla ett vittnesbörd: bön.

58 Vad, varför och hur: En närmare titt på återställelsen

Faith Sutherlin Blackhurst

Hur hör tidsutdelningar, avfall och återställelse ihop?

62 Lära känna Frälsaren

Sarah Hanson

Vi kan känna större frid och mening när vi använder skrifterna för att lära oss mer om Jesus Kristus.

54

68

66 Vad återställelsen betyder för mig

Använd det här memoryspelet för att lära dig om händelser i kyrkans historia som påverkar dig i dag.

68 Apostlar vittnar om Kristus

David A. Bednar

69 En förunderlig lärdom

Äldste Valeri V. Cordon

När vi litar på Herren och betalar tionde välsignar han oss med det vi behöver.

70 Abuelos skomakeri

Ray Goldrup

Den bästa tiden att omvända sig från ett dåligt val är nu.

72 Låt ditt ljus lysa: Våga vara vänlig!

Claudia berättar hur hon försvarar och är vänlig mot andra.

74 Borttappad och återfunnen

Cael S.

Jag gick vilse i skogen, men jag visste att jag kunde be och att Gud skulle hjälpa mig.

75 Vår sida

76 Berättelser ur skrifterna: Josef såldes till Egypten

Kim Webb Reid

79 Färgläggningssidan: Jesus säger: Kom och följ mig

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R.
Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Chefredaktör: Hugo E. Martinez

Biträdande redaktörer: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Rådgivande: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.
Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom,
Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Francisca Olson

Skriv- och redigeringssteam: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Selu, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie
Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen
Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily
Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole
Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Översättning:

Oversättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala
distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post
till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijijska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polka, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjeckiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material
från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive
för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst
återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges
intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2018 Vol. 142 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address must
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

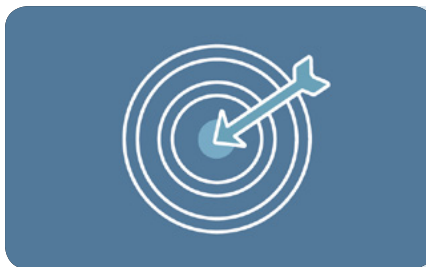
MER INFORMATION PÅ INTERNET

Läs artiklar och skicka in dina egna på
liahona.lds.org

Hitta inspirerande, delbara budskap
(på engelska, portugisiska och spanska)
på facebook.com/liahona

Skicka feedback till
liahona@ldschurch.org

Prenumerera på store.lds.org
Eller så kan du besöka ett distribu-
tionscenter, fråga en församlingsledare,
eller ringa 001-800-537-5971
(USA och Kanada)

IKONER FRÅN GETTY IMAGES

ÄMNEN I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Avfall, 54, 58

Bön, 26, 52, 54, 74

Den Helige Anden, 8, 42,
52, 66, 72

Dop, 75

Döden, 10, 12, 26, 43, 80

Exempel, 72, 76

Förbund, 4

Försoningen, 10, 12, 80

Glädje, 46

Inspiration, 40, 42

Jesus Kristus, 10, 12, 18,
62, 66, 68, 79, 80

Joseph Smith, 26, 54,
58, 66

Krig, 52

Kyrkans historia, 26,
54, 66

Kyrkans ledare, 4

Mormons bok, 26, 54, 66

Offer, 12, 44

Omvändelse, 70

Påsk, 10, 12, 80

Religion, 32

Skrifterna, 41, 52, 62, 76

Sociala medier, 18

Teknik, 18

Tempel, 4, 40, 75

Tionde, 66, 69

Tro, 46, 50, 52, 68

Uppståndelsen, 10, 12, 80

Vittnesbörd, 12, 62

Vår himmelske Fader, 12,
46, 52, 66, 74, 80

Vänlighet, 72

Återställelsen, 26, 54,
58, 66

Äktenskap, 50

Ärlighet, 70

President
Russell M. Nelson

När vi går framåt tillsammans

Redaktörens anmärkning: President Russell M. Nelson, avskild som den 17:e presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga den 14 januari 2018, gav detta budskap den 16 januari 2018 under en direktsändning från annexet i Salt Lake-templet. Han bad att hans ord skulle publiceras i det här numret.

Kära bröder och systrar, det är i ödmjukhet jag möter er denna morgon. För fyra dagar sedan begravde vi en jätte till man, en Guds profet: president Thomas S. Monson. Inga ord kan göra rättvisa åt hans betydande och storslagna liv. Jag ska för evigt värdesätta vår vänskap i tacksamhet för det han lärde mig. Nu måste vi se framtiden an med fullständig tro på vår Herre Jesus Kristus, vars kyrka detta är.

För två dagar sedan träffades alla levande apostlar i övre rummet i Salt Lake-templet. Där fattade de ett enhälligt beslut, först att omorganisera första presidentskapet den dagen och sedan att jag skulle verka som kyrkans president. Jag kan inte beskriva hur det kändes när mina bröder – bröder som innehar alla prästadömetts nycklar som återställts genom profeten Joseph Smith i den här tidsutdelningen – lade sina händer på mitt huvud för att ordinera och avskilja mig som kyrkans president. Det var en helig och ödmjukande upplevelse.

Sedan blev det mitt ansvar att urskilja vilka Herren hade förberett till att vara mina rådgivare. Hur kunde

jag välja endast två av de andra tolv apostlarna, när jag älskar dem var och en så mycket? Jag är djupt tacksam mot Herren för att han svarade på mina innerliga böner. Jag är mycket tacksam för att president Dallin Harris Oaks och president Henry Bennion Eyring är villiga att tjäna med mig som förste respektive andre rådgivare. President Dieter F. Uchtdorf har återtagit sin plats i de tolv apostlarnas kворum. Han har redan fått stora uppdrag som han är unikt kvalificerad för.

Jag hyllar honom och president Eyring för deras storslagna tjänande som rådgivare till president Monson. De har varit högst dugliga, hängivna och inspirerade.

Månatliga budskap från första presidentskapet upphör

Det här budskapet är det sista budskapet från första presidentskapet som publiceras i tidningarna månatligen. Första presidentskapet kommer i fortsättningen att efter behov dela viktiga budskap genom kyrkans olika kanaler, däribland kyrkans tidningar och på LDS.org.

Varje dag under en apostels ämbets tid är en dag fylld av lärande och förberedelse inför större ansvar i framtiden.

Vi är djupt tacksamma för dem. De är båda villiga att nu tjäna där de behövs mest.

Som den som varit apostel näst längst blir president Oaks också president för de tolv apostlarnas kворum. Men eftersom han kallats till första presidentskapet kommer president M. Russell Ballard, som är den tredje i anciennitetsordningen, i enlighet med kyrkans ordning att verka som tillförordnad president för det kворumet. Första presidentskapet kommer att arbeta hand i hand med de tolv för

att urskilja Herrens vilja och föra hans heliga verk framåt.

Vi är tacksamma för era böner. De har uppsänts världen över för oss. Morgonen efter president Monsons bortgång uppsändes en sådan bön av en fyraårig pojke som heter Benson. Jag citerar utdrag från hans mors brev till min hustru Wendy. Benson bad: "Käre himmelske Fader, tack för att president Thomas S. Monson fick träffa sin fru igen. Tack för vår nya profet. Hjälp honom att vara modig och inte rädd för att han

är ny. Hjälp honom att växa upp och bli frisk och stark. Hjälp honom att få kraft eftersom han har prästdömet. Och hjälp oss att alltid vara snälla."

Jag tackar Gud för barn som han och för föräldrar som på allvar hängivet strävar efter rättfärdigt, avsiktligt föräldraskap – för varje förälder, lärare och medlem som bär på tunga bördor och ändå tjänar så villigt. Med andra ord, jag vill i ödmjukhet uttrycka min uppskattning för var och en av er.

Håll dig kvar på förbundsstigen. Din beslutsamhet att följa Frälsaren genom att ingå förbund med honom och sedan hålla dessa förbund öppnar dörren för varje tillgänglig andlig välsignelse och förmån.

Herren står vid rodret

När vi går framåt tillsammans ber jag er att tänka på Herrens majestätiska sätt att styra sin kyrka. När en president för kyrkan går bort är det inget mysterium vem som sedan kommer att kallas att verka i det ämbetet. Det finns ingen valrörelse, inga kampanjer, utan bara en gudomlig successionsplans tysta verk, en plan som Herren själv inrättat.

Varje dag under en apostels ämbets tid är en dag fylld av lärande och förberedelse inför större ansvar i framtiden. Det krävs årtionden av tjänande innan en apostel går från juniorstolen till seniorstolen i ringen. Han får under den tiden personlig erfarenhet av varje aspekt av kyrkans arbete. Han blir också väl bekant med

jordens folk och deras historia, kultur och språk, då uppdrag tar honom världen över upprepade gånger. Successionsordningen för kyrkans ledarskap är unik. Jag känner inte till något liknande. Det bör inte förvåna oss, för det här är Herrens kyrka. Hans sätt är inte människans sätt.

Jag har verkat i de tolv kvorum under fem tidigare presidenter för kyrkan. Jag har sett varje president få uppenbarelse och handla efter den uppenbarelsen. Herren har alltid och kommer alltid att undervisa och inspirera sina profeter. Herren står vid rodret. Vi som har ordinerats till att vittna om hans heliga namn över hela världen fortsätter att söka efter att lära känna hans vilja och följa den.

Stanna kvar på förbundsstigen

Nu säger jag till varje medlem i kyrkan: Stanna kvar på förbundsstigen. Din beslutsamhet att följa Frälsaren genom att ingå förbund med honom och sedan hålla dessa förbund öppnar dörren för varje andlig välsignelse och förmån som är tillgänglig för män, kvinnor och barn överallt.

Som nytt presidentskap vill vi börja med målet i sikte. Därför talar vi i dag till dig från ett tempel. Målet som var och en av oss eftersträvar är att begåvas med kraft i ett Herrens hus, beseglade som familjer, trofasta mot förbunden som ingicks i ett tempel och som gör oss behöriga att ta emot Guds största gåva: evigt liv. Tempelns förrättningar och de förbund du ingår där är nyckeln till att stärka ditt liv, ditt äktenskap, din familj och din förmåga att motstå

motståndarens angrepp. Din gudsdyrkan i templet och det tjänande du utför där för dina förfäder välsignar dig med ökad personlig uppenbarelse och frid och stärker ditt beslut att hålla dig kvar på förbundsstigen.

Och om du har klivit av stigen ber jag dig nu hoppfullt och av hela mitt hjärta att komma tillbaka. Oavsett dina frågor, oavsett dina utmaningar, så finns det en plats för dig i denna Herrens kyrka. Du och ännu ofödda generationer välsignas av det du gör nu för att återvända till förbundsstigen. Vår Fader i himlen värnar om sina barn, och han vill att var och en av oss ska återvända hem till honom. Det är ett storlaget mål som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har: att hjälpa var och en av oss att komma hem igen.

Jag uttrycker min djupa kärlek till er – en kärlek som har vuxit sig starkare under de årtionden jag har fått träffa er, tillbe Gud med er och tjäna er. Vårt gudomliga uppdrag är att gå ut till alla nationer, slakten, tungomål och folk, för att förbereda världen för Herrens andra ankomst. Detta gör vi med tro på Herren Jesus Kristus, i visshet om att han leder oss. Det är hans arbete och hans kyrka. Vi är hans tjänare.

Jag förkunnar min hängivenhet till Gud vår evige Fader och hans Son Jesus Kristus. Jag känner dem, älskar dem och lovar högtidligt att tjäna dem – och er – med varje andetag under återstoden av mitt liv. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

KORGAR OCH BURKAR

Chieko N. Okazaki

OM SYSTER OKAZAKI

Chieko Nishimura Okazaki (1926–2011)

växte upp i Hawaii, USA, i en familj som var buddister och

härstammade från Japan. Hon blev medlem i kyrkan när hon var 15 år.

Vid det laget hade syster Okazaki insett hur komplicerad hennes etniska och kulturella bakgrund var. Oroliga för hur andra skulle uppfatta dem efter att den japanska militären hade bombat Pearl Harbor i Hawaii, samlade syster Okazaki och hennes mamma ihop och grävde ner alla minnessaker de ägde. Men sedan såg hon sig själv i spegeln och tänkte: "Jag har aldrig satt min fot i Japan. Jag är inte japan i hjärtat. Men jag kan inte springa bort från mig själv. Mina ögon, min hy och mitt hår är japanska."¹

Syster Okazaki mötte rasism under hela sitt liv. Hon började undervisa kort efter andra världskriget, när de anti-japanska känslorna fortfarande var starka i Förenta staterna. Tre mödrar vägrade att låta sina barn vara i hennes klass. Men syster Okazaki vann snart deras förtroende.²

Syster Okazaki var den första kvinnan som verkat i kommittéerna för alla kvinnornas biorganisationer: först Unga kvinnor, sedan Primär och därefter Hjälpföreningen.³

Det här budskapet är ett anpassat utdrag ur hennes tal från generalkonferensen i april 1996 om enighet och olikheter.

I det här nya inslaget uppmärksammas hängivna kvinnor och deras budskap genom utdrag från boken *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017).

Gud har gett oss många gåvor och många olikheter, men det väsentliga är det som vi vet om varandra – att vi alla är hans barn.

Vår utmaning som medlemmar i kyrkan är att lära av varandra så att vi kan älska varandra och växa tillsammans.

Evangeliets lärosatser är outhärliga. De är av stor vikt, men förpackningen är valfri. Låt mig ge ett litet exempel för att visa skillnaden mellan kyrkans lärosatser och den kulturella förpackningen. Här är en burk med Utah-persikor som en husmor i Utah konserverat så att familjen kan äta dem under en snöig årstid. Hawaiian-ska husmödrar konserverar inte frukt. De plockar tillräckligt med frukt för några dagar och förvarar den i sådana här korgar till sina familjer. Den här korgen innehåller en mango, bananer, en ananas och en papaya som plockats av en polynesisk husmor som mat till hennes familj i ett klimat där frukt mognar under hela året.

Korgen och burken är olika slags behållare men innehållet är

detsamma: frukt till en familj. Är burken rätt och korgen fel? Nej, de är båda rätt. De är behållare som passar kulturen och folkets behov. Och de är båda lämpliga att förvara innehållet i, det vill säga frukten.

Vilka är frukterna? Paulus säger: "Andens frukt ... är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning" [Gal. 5:22–23]. I Hjälpföreningens systraskap, i prästadömet's brödraskap, i den vördnadsfulla sammankomsten för att ta del av sakramentet, förenar Andens frukt oss i kärlek, glädje och frid, oavsett om Hjälpföreningen är i Taipei eller Tonga, oavsett om prästadömsgruppen är i Montana eller Mexiko och oavsett om sakramentsmötet äger rum i Fiji eller Filippinerna.

När jag kallades att verka i Hjälpföreningens generalpresidentskap, sa president Gordon B. Hinckley till mig: "Du tillför detta presidentskap något unikt. Man kommer att betrakta dig som någon som representerar dem som är

utanför Förenta staternas och Kanadas gränser. ... Du blir för dem en bekräftelse på att de är ett med kyrkan." Han gav mig en välsignelse att min tunga skulle lossas när jag talade till människorna.⁴

... [När jag talade i andra länder] kände jag att Anden förde mina ord till deras hjärtan, och jag kunde smaka av "Andens frukter" när jag i min tur

fick deras kärlek, glädje och tro. Jag kände att Anden gjorde oss till ett.

Bröder och systrar, vare sig era frukter är persikor eller papayafrukt, och vare sig ni kommer med dem i burkar eller korgar, tackar vi er för att ni bjuder på dem i kärlek. Fader i himlen, må vi vara ett och må vi vara dina⁵, ber jag om i vår Frälsare Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Chieko N. Okazaki, *Lighten Up!* (1993), s. 7.
2. Se Okazaki, *Lighten Up!*, s. 48–50; Gregory A. Prince, "There Is Always a Struggle": An Interview with Chieko N. Okazaki", *Dialogue: A Journal of Mormon Thought* 45, nr 1 (våren 2012): s. 114–115.
3. "Obituary: Okazaki, Chieko", *Deseret News*, 7 aug. 2011.
4. Se Prince, "There Is Always a Struggle", s. 121. Gordon B. Hinckley var förste rådgivare i första presidentskapet när syster Okazaki kallades 1990.
5. Se L&F 38:27.

DEN DÄR STRÅLANDE SÖNDAGSMORNINGEN

Äldste Joseph B. Wirthlin (1917–2008)

i de tolv apostlarnas kvorum

Den dagen krossade den uppståndne Herren dödens bojor. Han uppsteg ur graven och visade sig i härlig triumf som hela människosläktets Frälsare.

Vi vet vad uppståndelsen är – andens återförening med kroppen i dess fullkomliga form.

Kan ni föreställa er det? Ett liv i våra bästa år? Aldrig vara sjuk, aldrig ha ont, aldrig vara nedtyngd av de motgångar som vi så ofta ansätts av i jordelivet?

Uppståndelsen är det centrala i vår tro som kristna. ...

När Frälsaren uppstod från graven gjorde han ... vad ingen annan kunde göra. Han krossade dödens bojor, inte bara för egen del utan också för alla som någonsin har levt – rättfärdiga och orättfärdiga. ...

Han gjorde denna gåva tillgänglig för alla. Och med denna storslagna handling mildrade han den förödande och förtärande sorg som gnager i

själen hos dem som har förlorat älskade nära och kära.

Jag tänker på hur mörk den fredag var när Kristus lyftes upp på korset.

Jorden bävade och mörknade.

De onda människor som hade traktat efter hans liv jublade. ...

Den dagen brast förlåten i templet.

Maria från Magdala och Jesu mor Maria var utom sig av sorg. ... Den enastående man de hade älskat och ärat hängde livlös på korset. ...

Apostlarna var förkrossade. Jesus, deras Frälsare – han som hade gått på vattnet och uppväckt de döda – var själv i ogudaktiga människors våld. ...

Det var en fredag uppfylld av förödande och förtärande sorg. ...

Jag tror att den fredagen när Frälsaren korsfästes var den mörkaste

av alla dagar sedan jordens skapelse.

Men deras förtvivlan varade inte, för på söndagen krossade den uppståndne Herren dödens bojor. Han uppsteg ur graven och visade sig i härlig triumf som hela människosläktets Frälsare.

Genast torkade tårarna som hade runnit oupphörligt. De läppar som hade viskat kvalfyllda och sorgtyngda böner fyllde nu luften med underbar lovprisning, för Jesus Kristus, den levande Gudens Son, stod framför dem som ... bevis på att döden bara är en början på en ny och underbar tillvaro.

Vi kommer alla att ha våra fredagar – dessa dagar när själva universum tycks ha gått i kras och spillror av vår värld ligger strödda runtomkring oss. ...

PABBUNI, AV MICHAEL MALM

Men jag vittnar för er i hans namn som besegrade döden – det kommer en söndag! I vår sorgs mörker – det kommer en söndag! ...

Oavsett vår förtvivlan, trots vår bedrövelse, kommer det en söndag. I det här livet eller i nästa: Det kommer en söndag.

Jag betygar för er att uppståndelsen inte är en myt. Vi har personliga

vittnesbörd från dem som såg honom. Tusentals människor i Gamla och Nya världen såg den uppståndne Frälsaren. De rörde vid såren i hans händer, fötter och sida. ...

Efter uppståndelsen fick lärjungarna nya krafter. De färdades runt om i världen ... och predikade djävt om Jesus Kristus, den levande Gudens uppståndne Son.

Många av dem ... dog som martyrer med vittnesbördet om den uppståndne Kristus på sina läppar.

Uppståndelsen förvandlade dem som bevitnade den. Borde den inte förvandla oss?

Vi ska alla uppstå från graven. ...

Tack vare världens Frälsares liv och offer ska vi återförenas med dem vi älskat.

Den dagen ska vi jubla över att Messias övervann allt så att vi kunde få leva för evigt.

Genom de heliga förrättningarna som vi tar emot i helgade tempel, kan inte vår bortgång från denna korta jordiska tillvaro länge åtskilja det som har knutits samman av heliga band.

Det är mitt högtidliga vittnesbörd att döden inte är slutet på tillvaron. ...

Må vi förstå och leva i tacksamhet för de oskattbara gåvor en kärleksfull himmelsk Fader ger oss som sina söner och döttrar och för löftet om den strålande dag då vi alla i triumf ska uppstå från graven.

Hur mörk vår fredag än är, så kommer det en söndag. ■

Anpassat från ett tal under generalkonferensen i oktober 2006.

Frälsarens slutliga, ensamma vandring

Chakell Wardleigh

Kyrkans tidningar

Under hela sitt jordeliv företog Frälsaren många resor – resan ut ur Betlehem och in i Egypten som barn, den 40 dagar långa vandringen i vildmarken, alla resorna till städer, byar och hem för att undervisa, bota och välsigna under sin verksamhet, samt många andra. Men det var en vandring som Frälsaren var tvungen att göra själv, och det var en vandring som bara han kunde uthärda.

Simon Dewey

”På påsksöndagen firar vi den mest efterlängta och härliga händelsen i världens historia.

Det är dagen som förändrade allt.

Mitt liv förändrades den dagen.

Ditt liv förändrades.

Alla Guds barns öde förändrades.”

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Nådens gåva”, *Liahona*, maj 2015, s. 107.

Lidande utan jämförelse

I ngen människa kan förstå hela innebörden av det Kristus gjorde i Getsemane.

Vi vet att han svettades stora blodsdroppar från varje por medan han tömde den bittra kalken som hans Fader hade givit honom.

Vi vet att han led, både till kropp och själ, mer än vad som är möjligt för människan att lida utan att dö därav.

Vi vet att hans lidande på något sätt, som är ofattbart för oss, tillfredsställde rättvisans fordringar, återlöste botfärdiga själar från syndens smärta och straff och gjorde nåden möjlig för dem som tror på hans heliga namn.

Vi vet att han låg framstupa på marken medan smärtorna och kvalen från en oändlig börda fick honom att skälva och önska att han inte behövde tömma den bittra kalken.”

Se äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kворum, ”Getsemanes renande kraft”, *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 1985, s. 8.

Personlig tillämpning: Fastän vi kanske inte alltid inser det, led Frälsaren alla former av smärta under försoningen. Han förstår all slags fysisk smärta, allt från brutna ben till de allvarligaste kroniska sjukdomar. Han kände mörkret och förtvivlan i mentala åkommor som depression, ångest, missbruk, ensamhet och sorg. Och han kände varje andligt sår eftersom han tog på sig alla människors synder.

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har sagt: ”I ett ögonblick av svaghet kan vi utropa: ’Ingen vet hur det känns. Ingen förstår.’ Men Guds Son känner och förstår fullständigt, för han har upplevt och burit vars och ens bördor” (”Bära sina bördor med lätthet”, *Liahona*, maj 2014, s. 90).

Han var den enda som kunde göra det

”**D**et han gjorde kunde bara göras av gudomen. Som Faderns Enfödde i köttet ärvde Jesus gudomliga egenskaper. Han var den enda människa som någonsin fötts till jorden som kunde utföra denna oerhört viktiga och överjordiska handling. Som den enda syndfria människa som någonsin har levat på denna jord, var han inte underkastad andlig död. Genom sitt gudaskap hade han också makt över den fysiska döden. Således gjorde han det för oss som vi inte kan göra själva. Han lossade dödens kalla grepp. Han gjorde det också möjligt för oss att känna det lugnande inflytandet från den Helige Andens gåva.”

President James E Faust (1920–2007), andre rådgivare i första presidentskapet, “Försoningen: Vårt största hopp”, *Liahona*, jan. 2002, s. 20.

Personlig tillämpning: Genom sin försoning lossade Frälsaren dödens band och återlöste oss alla från våra synder för att varje person skulle kunna få evigt liv. Han var den enda som kunde utföra en sådan skrämmande och omöjlig uppgift. När vi ställs inför allvarliga utmaningar kan vi få tröst av vetskapen att Frälsaren verkligen kan göra det omöjliga möjligt.

Han vände inte om

Slutligen, på en kulle som kallades Golgata, medan vanmäktiga efterföljare tittade på, spikades hans sårade kropp fast på ett kors. Han hånades och bespottades och förbannades obarmhärtigt. ...

De plågsamma timmarna gick medan hans liv ebbade ut. Från hans uttorkade läppar kom orden: "Fader, i dina händer överlämnar jag min ande." Och när han hade sagt detta gav han upp andan.' ...

Mästaren kunde ha ryggat tillbaka i sista ögonblicket. Men det gjorde han inte. Han steg ner under allt för att han skulle kunna rädda allt. Hans livlösa kropp lades skyndsamt men försiktigt i en lånad grav."

President Thomas S. Monson (1927–2018), "Han har uppstått!" *Liahona*, maj, 2010, s. 89.

Personlig tillämpning: Frälsaren led olidlig smärta, ensamhet och förtvivlan. Ändå uthärdade och avslutade han sin jordiska resa med värdighet. Han bad till och med sin Fader att förlåta dem som hade korsfäst honom. Tack vare hans fullkomliga exempel kan vi möta våra egna prövningar med värdighet, och med hans hjälp kan också vi härda ut till änden.

Alla vittnen om hans uppståndelse

”Jag tror på vittnena om Frälsarens uppståndelse, vilkas upplevelser och vittnesbörd återfinns i Nya testamentet: Petrus och hans kamrater de tolv, samt kära, rena Maria från Magdala, bland andra. Jag tror på de vittnesbörd som återfinns i Mormons bok: Aposteln Nephi tillsammans med den ej namngivna folkmängden i landet Ymnighet, bland andra. Och jag tror på Joseph Smiths och Sidney Rigdons vittnesbörd som, efter många andras vittnesbörd, förkunnade det mäktiga vittnesbördet i den här sista tidsutdelningen: ’Att han lever! Ty vi såg honom.’ Under hans allseende ögas blick står jag upp som vittne om att Jesus från Nasaret är den återuppståndne Återlösaren och jag vittnar om allt det som följer av det *faktum* att han uppstod. Må du få din övertygelse och tröst av samma vittnesbörd.”

Se äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum, ”Jesu Kristi uppståndelse”, *Liahona*, maj 2014, s. 114.

Personlig tillämpning: Fastän vi inte var bland dem som såg Återlösarens uppståndna och fullkomliga kropp kan vi ändå stå som vittnen om honom i dag. Han kan alltid vara det centrala i våra liv, oavsett i vilken tid eller på vilken plats vi är. Varje gång vi erbjuder våra hjärtan och händer för att tjäna andra; visar vänlighet, godhet och respekt mot alla; försvarar sanningen och vittnar om evangeliet, står vi som sanna vittnen om Jesus Kristus.

Vi behöver inte vandra ensamma

En av de trösterikaste delarna av denna påskhögtid är att tack vare att Jesus vandrade en sådan lång och ytterst ensam stig behöver inte *vi* göra det. Hans ensamma resa gav oss underbart sällskap under vår lilla del av samma stig – vår himmelske Faders barmhärtiga omsorg, hans älskade Sons osvikliga sällskap, den Helige Andens fullkomliga gåva, himlens änglar, släktingar på båda sidor om förlåten, profeter och apostlar, lärare, ledare och vänner. Alla dessa och fler håller oss sällskap under vår jordiska färd tack vare Jesu Kristi försoning och återställelsen av hans evangelium. Från Golgatas topp utbasuneras sanningen att vi aldrig kommer att lämnas ensamma eller utan hjälp, även om det ibland känns så. ...

Må vi ... stå med Jesus Kristus 'alltid och i allting och överallt där [vi] må befinna [oss], ända intill döden', för det var sannerligen så han stod vid vår sida när det *var* intill döden och när han behövde stå alldeles och ytterst ensam."

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum, "Ingen var med honom", *Liahona*, maj 2009, s. 88.

Personlig tillämpning: Tänk, den här påsken, på Frälsarens slutliga, ensamma vandring. Han offrade allt han hade för att du och varje människa på jorden ska kunna bli rena och få evigt liv. Lär av hans fullkomliga exempel. Ha honom i dina tankar och i ditt hjärta. Och kom alltid ihåg att du aldrig är ensam. Eftersom han uthärdade sin slutliga vandring helt och hållet ensam, överger han inte dig. Hans kärlek till dig är oändlig och oföränderlig, och han står redo att erbjuda dig frid, tröst och hopp när du fortsätter på din vandring. Hans försoningsgåva är oändlig och gavs till dig. ■

För att få hjälp att förstå påsken bättre, gå till lds.org/go/41817.

Äldste Gary E. Stevenson

i de tolv apostlarnas kvorum

LÅT OSS sprida VÅR KUNSKAP OM EN FRÄLSARE

Vi har ett budskap om frid, och ni är budbärarna som predikar det.

Ni kan göra det genom nya och spännande teknikkanaler.

Vi är Jesu Kristi kyrka, upprättad i de sista dagarna. På samma sätt som Herren undervisade sina forntida lärjungar, har vi fått uppmaningen i vår tid att "gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen" (Mark. 16:15).

Den forntida profeten Nephi sammanfattade kort sitt uppdrag och budskap, samt syftet med det: "Och vi talar om Kristus, vi gläds i Kristus, vi predikar om Kristus, vi profeterar om Kristus, och vi skriver i enlighet med våra profetior så att våra barn skall kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder" (2 Ne. 25:26).

I Mosiahs bok läser vi om hur den forntida profeten kung Benjamin samlade sitt folk från hela landet till tempelplatsen, lät bygga ett torn och undervisade dem. När han undervisade dem profeterade han också om vår tid: "Och vidare säger jag er att tiden kommer då kunskapen om en Frälsare skall spridas överallt i varje nation, släkte, tungomål och folk" (Mosiah 3:20).

”Kunskapen om en Frälsare”

En av de allra dyrbaraste gåvorna att värdesätta i våra familjer och att ge andra är ”kunskapen om en Frälsare”, eller om Jesus Kristus.

Med inledningen av tidernas fullhets utdelning kom en tid av upplysning för alla människor och ett vattenfall av tekniska framsteg. Den förde med sig den industriella tidsåldern och kommunikationsverktyg, vilket gjorde att kung Benjamins profetia kunde förverkligas.

Som medlem i de tolv apostlarnas kворum, kallad som ett särskilt vittne ”om Kristi namn i hela världen” (L&F 107:23) med uppdrag inom både informationstjänst- och kommunikationstjänstkommittén, har jag möjlighet att fokusera på förverkligandet av den här profetian – att ”kunskapen om en Frälsare” ska spridas till hela världen – med hjälp av den senaste tekniken som vi har tillgång till.

”Till varje nation, släkte, tungomål och folk”

Historiskt sett har framsteg inom tryckpressen och uppfinningar som radio och teve gjort att återställens budskap har kunnat spridas över hela världen. Det finns otaliga exempel på detta, och en del av dem kan vi komma ihåg.

Inom tio år efter den första synen och månaden innan kyrkan organiserades, publicerades 5 000 exemplar av Mormons bok. Sedan dess har över 175 miljoner exemplar tryckts.

Varje söndagsmorgon kan man lyssna på en utsändning av *Music and the Spoken Word*, som snart har uppnått sin 5 000:e utsändning. Det första programmet sändes live på radio 1929. Den första utsändningen av generalkonferensen på teve ägde rum 1949.

1966 började president David O. McKay (1873–1970) intressant nog att tala om sådant som skulle komma: ”Upptäcker laddade med sådan potentiell kraft, antingen för människans välsignelse eller förstörelse, lägger i människans händer ett ansvar att kontrollera dem som är större än någonsin. ... Den här tiden är fylld av gränslösa faror, och samtidigt av oräkneliga möjligheter.”¹

1974 beskrev president Spencer W. Kimball (1895–1985) sin vision av en framtida dag: ”Herren har välsignat världen med många ... satelliter. De är placerade högt i himlarna och skickar tillbaka utsändningssignaler till nästan varje hörn av jordens yta. ... De här satelliterna är säkerligen bara början på vad som kommer i framtiden i fråga om världsomfattande utsändningar. Jag tror att Herren är angelägen om att i våra händer sätta uppfinningar som vi som lekmän knappt kan ana.”²

Med de tekniska framsteg inom kommunikation och medier som snabbt följt på internets intåg, verkar det som om vi i vår tid har fått se den bokstavliga uppfyllelsen av

1830

5 000

exemplar
av Mormons
bok tryckta

1850

1870

1890

**Musiken
och det
talade
ordet:**

började

1929 –
nu närmar
den sig sin

5 000:e
utsändning.

1950

1974

”Satelliter är säkerligen bara början på vad som kommer i framtiden i fråga om världsomfattande utsändningar. ...

Jag tror att Herren är angelägen om att i våra händer sätta uppfinningar som vi som lekmän knappt kan ana.”

– **president
Spencer W. Kimball**

2010

I dag:

**175 MIL-
JONER**

exemplar av
Mormons bok
tryckta

2030

kung Benjamins, president McKays och president Kimballs profetior.

Det finns också ett tydligt mönster för hur den här tekniken används för att bygga Herrens rike på jorden. Jag vill ge er några exempel.

LDS.org och Mormon.org

1996 började kyrkan officiellt använda internet som ett verktyg för meddelanden och kommunikation. Sedan dess har kyrkan sponsrat omkring 260 webbplatser, bland annat webbplatser i varje land där det finns medlemmar i kyrkan, på deras språk.

Här är två exempel på sådana webbplatser. För det första har vi LDS.org som startades 1996 och som i dag får över 24 miljoner nya besökare om året och i genomsnitt över 1 miljon besökare i veckan. Många medlemmar hittar utbildningsmaterial för undervisning och tidigare generalkonferenstal här. För det andra har vi Mormon.org, en webbplats utformad för att presentera evangeliet för våra grannar och vänner som inte tillhör kyrkan. Den här webbplatsen får över 16 miljoner besökare om året.

Mobilappar

Naturligtvis utvecklas tekniken i en halsbrytande fart, vilket kräver omfattande ansträngningar och resurser för att vi ska hinna med. Med uppfinningen av smarttelefoner kom möjligheten att samla och få tillgång till en enorm mängd data direkt i handen. En hel del av denna data är organiserad i form av mobilappar. Den första appen som sponsrades av kyrkan kom ut 2007.

Det finns många exempel på hur användbara mobilappar är för att sprida vår "kunskap om en Frälsare". Jag tänker inte beskriva innehållet i alla de appar som finns tillgängliga. Men här är några exempel på appar som ni förmodligen känner till:

- Evangeliebiblioteket
- SDH Musik
- Mormon Channel
- Släktrådet
- SDH Verktyg

De här apparna används miljontals gånger i veckan av miljontals användare.

Sociala medier

Sociala medier är per definition teknisk databaserad kommunikation som gör det möjligt för enskilda och organisationer att se, skapa och dela information, idéer och andra former av uttrycksätt via virtuella forum och nätverk.

2010 började kyrkan på allvar använda sociala medier för att sprida "kunskapen om en Frälsare". Det här är ett snabbt och dynamiskt digitalt kommunikationssätt. Det är nästan ojämförligt i fråga om snabba förändringar.

En märkbar egenskap hos sociala medier är att så fort man känner sig bekant eller bekväm med en plattform så dyker det upp en nyare, större eller till synes coolare variant.

Jag ska i korthet beskriva fem sociala medier som kyrkan använder som kommunikationskanaler:

1. Facebook har mer än 2 miljarder användare över hela världen. Här bygger användarna sitt eget sociala nätverk av internetvänner.

2. Instagram är en social webbtjänst som inriktar sig på bilder och videor.

3. Pinterest är som en virtuell anslagstavla. Här häftas visuella bilder som kallas "pins" på anslagstavlan. Det kan vara inspirerande ord eller inspirerande bilder.

Med uppfinningen av smarttelefoner kom möjligheten att samla och få tillgång till en enorm mängd data direkt i handen.

I augusti 2016 lade president Dieter F. Uchtdorf upp en video på Instagram där han undervisade sitt barnbarn Erik om evangelieprinciper i – kan ni gissa – förarkabinen i ett flygplan!

4. Twitter är ett socialt nätverk där användarna kan skicka och läsa korta meddelanden på högst 280 tecken som kallas "tweets".

5. Snapchat är en app med möjligheter att skicka foton och korta videor som försvinner antingen omedelbart eller inom 24 timmar.

Som organisation använder vi de här sociala medierna på ett effektivt sätt.

FACEBOOK

Ni kanske minns det rörande konferensbudskapet om depression som äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum framförde för några år sedan.³ Från hans tal producerades en video som sågs över två miljoner gånger enbart på Facebook, med flera tusen likes, delningar och positiva kommentarer.⁴

INSTAGRAM

I augusti 2016 lade president Dieter F. Uchtdorf upp en video på Instagram där han undervisade sitt barnbarn Erik om evangelieprinciper i – kan ni gissa – förarkabinen i ett flygplan!⁵ President Uchtdorfs instagraminlägg sågs av tusentals, och fick många positiva kommentarer,

I november 2017 lades en video ut av äldste Dallin H. Oaks och äldste M. Russell Ballard där de besvarar en ung vuxen

kvinnas fråga om systrar som verkar som missionärer. Den sågs över 112 000 gånger.

PINTEREST

På Pinterest kan man hitta hundratals pins från LDS.org, och ännu fler från enskilda medlemmar, som inspirerar andra.

Många delar till exempel sådant som har sagts av profeter – tidigare och nuvarande. En pin med en av president Thomas S. Monsons lärdomar lyder: "Så mycket i vårt liv beror på vår inställning."⁶

TWITTER

En tweet som äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum delade förra året på påskdagens morgon sågs 210 000 gånger. Äldste Bednar visade att ett kort enkelt budskap, "Han är inte här. Han har uppstått" (Matt. 28:6), kan ha djup och varaktig inverkan.

SNAPCHAT

Som avslutning visades nyligen bilder och ord från ett av president Monsons budskap från första presidentskapet på Snapchat.

Åtföljande risker

När jag nu har tagit fram alla goda sidor av den nya mediatekniken och visat hur den kan användas på lämpligt sätt, tror jag det också kan vara bra att ta upp några av riskerna i samband med dem.

Vi bör vara uppmärksamma på *hur mycket tid vi använder* på sociala medier eller mobilappar. Användandet av sociala medier medför också en risk att många av våra ungdomar *umgås mindre personligen*, vilket kan hämma deras utveckling av sociala färdigheter.

Farorna i samband med *olämpligt innehåll* kan inte underskattas. Det råder en ökande epidemi av pornografimissbruk i samhället, vilket också har en negativ

inverkan på och förslavar medlemmar och familjer i kyrkan.

Till slut vill jag ta upp ytterligare två risker som tillsammans kastar sina nät över i stort sett alla, även unga kvinnor samt mödrar och fruar i millenniegenerationen. Jag benämner de här båda riskerna "idealiserad verklighet" och "försvagande jämförelser". Jag tror att det bästa sättet att beskriva de här riskerna är att ge några exempel:

Generellt sett har bilderna som läggs ut på sociala medier en tendens att skildra livet när det är som bäst, och ofta på ett orealistiskt sätt. De har ofta vackra bilder av heminredning, härliga semester mål och utstuderade maträtter. Faran är förstås att många blir missmodiga för att de inte verkar nå upp till den här idealiserade virtuella verkligheten.

Inspirerad av en pin av en födelsedagsdagstårta gjord av pannkakor, lade min brorsdotter nyligen ut sitt försök till detsamma. I stället för att skapa onödig press bestämde hon sig för att inspirera andra genom att lägga ut sitt "pinterestmisslyckande" (se bilderna av pannkakstårtorna).

Förhoppningsvis kan vi lära oss att finna mer humor och uppleva mindre modfällighet när vi möts av bilder som kanske visar en idealiserad verklighet och som alltför ofta leder till nedslående jämförelser.

Det här är uppenbarligen inte bara ett tidens tecken utan förekom även förr enligt Paulus: "När de mäter sig med sig själva och jämför sig med sig själva, förstår de ingenting" (2 Kor. 10:12).

Äldste J. Devn Cornish i de sjuttios kворum gav också nyligen ett förståndigt råd: "Vi plågar oss själva i onödan genom att tävla och jämföra. Vi bedömer felaktigt vårt eget värde utifrån de saker vi har och inte har och vad andra tycker. Om vi måste jämföra, låt oss jämföra oss med den vi var och med den vi är i dag – och också med den vi vill vara i framtiden."⁷

Låt mig berätta om en av våra familjehemligheter som syns på det här familjefotot (se nästa sida) som togs för en del år sedan, innan sociala medier fanns. Om det hade tagits i dag skulle det förmodligen lagts ut och visat en familj med fyra söta, färgkoordinerade pojkar med gott uppförande som gläds åt ett harmoniskt familjefoto tillsammans. Vill ni höra vad som egentligen hände?

Jag minns fortfarande telefonsamtalet från min fru. "Gary, var är du? Vi är här vid fotografens utomhusateljé. Vi är redo för fotograferingen. Det har inte varit lätt att få alla pojkarna klädda, färgkoordinerade och klara. Är du här snart?"

Men jag hade glömt det och jag hade inte lämnat kontoret än! Jag var en halvtimme sen, och det hade inte gått så bra utan mig utan var nära kaos.

Vad hade hänt? Jo, min äldsta son hade sprungit runt i trädgården, hittat ett äppelträd, plockat några äpplen och börjat kasta dem på de andra pojkarna. Han träffade vår tredje son

Många blir missmodiga för att de inte verkar nå upp till den här idealiserade virtuella verkligheten.

Idealiserad verklighet

försvagande jämförelser

Vad gäller mig så låg jag ganska illa till eftersom det var *min* sena ankomst som ledde till allt det här.

Så när ni ser den här fina bilden av vår familj och undrar "Varför kan inte vi skärpa oss och vara en perfekt familj som den där?" så vet ni bättre!

i ryggen med ett äpple som fick honom att ramla, och så började han gråta.

Under tiden satte sig min näst äldste son ner och hans byxben åkte upp lite. De andra pojkarna såg att hans strumpor var sportstrumpor och inte de kyrkstrumpor som hans mamma hade lagt fram åt honom. Hon frågade honom: "Varför har du inte dina kyrkstrumpor på dig?"

Han sa: "Jag tycker inte om dem. De kliar."

Och medan hon pratade med honom sprang vår tvååriga son runt i trädgården, ramlade och fick näsblod. Nu droppar det blod på hans vita tröja som blir fläckig. Och nu kommer jag in i bilden. Det enda sättet att rädda bilden var att sätta tröjan bak-och-fram för att dölja blodfläckarna från kameran.

Det visade sig att när vår äldste son sprang runt och kastade äpplen så ramlade han och fick en stor gräsfläck på ena knät. Så på bilden är hans arm strategiskt placerad för att dölja gräsfläcken.

Och vad den tredje sonen anbelangar fick vi vänta i 20 minuter tills hans ögon inte längre var röda av gråt.

Och naturligtvis är blodfläckarna nu på baksidan av vår yngste sons tröja.

Vår andre son, ja, hans händer var strategiskt placerade över toppen av sportstrumporna för att allt skulle matcha.

Sociala medier och missionsarbete

Som ni ser behöver vi vara uppmärksamma på farorna och riskerna, och även på den idealiserade verkligheten och på de nedslående jämförelserna. Världen är vanligtvis inte så ljus som den ser ut på sociala medier. Men ändå finns det mycket gott som har kommit och fortsätter komma genom de här kommunikationsplattformarna.

Missionärsavdelningen gav nya instruktioner 2017 om praktiska sätt att använda sociala medier i missionsarbetet. Alla digitala resurser vi har tillgång till kan användas på mäktiga, enkla och mycket effektiva sätt.

Det går att tillämpa tekniken på så många lämpliga och inspirerade sätt. Vi bör göra allt vi kan för att undervisa den uppväxande generationen om hur de kan använda tekniken på rättfärdiga sätt, samt varna för och hindra orättfärdig användning och förknippade faror. Det här bör hjälpa oss se till att teknikens fördelar överväger de förknippade riskerna.

"Hur ljuvliga är inte budbärarna"

När jag begrundade och innerligt bad om det här budskapet, vaknade jag tidigt en morgon med en sång och dess enkla ord i sinnet: "Hur ljuvliga är inte budbärarna som förkunnar fridens evangelium."⁸

Vi har ett budskap om frid, och *ni* är de ljuvliga budbärare som förkunnar det. Ni kan göra det med hjälp av de här nya och spännande teknikkanalerna. Vi lever i en unik värld i tidernas fullbord, med förmågan att predika fridens evangelium, bokstavligt talat med fingertoppskänsla.

Vi har profetiska ord från forntida profeter som på ett fulländat sätt karakteriserar vår tid och ger oss vägledning: "Och vidare säger jag er att tiden kommer då kunskapen om en Frälsare skall spridas överallt i varje nation, släkte, tungomål och folk"(Mosiah 3:20).

Vi har också ord som kommer till oss genom nutida uppenbarelse som ger vägledning för vår tid och våra omständigheter. Jag citerar äldste Bednar: "Jag tror att tiden är inne för oss som Kristi lärjungar att använda dessa inspirerade verktyg på ett rätt och mer effektivt sätt för att vittna om Gud den evige Fadern, om hans plan för lycka för sina barn, och om hans Son Jesus Kristus som världens Frälsare, att förkunna att evangeliet verkligen återställts i de sista dagarna, och att slutföra Herrens verk."⁹

Jag uppmanar var och en av er att till fullo begrunda er roll i att predika fridens evangelium

som ljuvliga budbärare. Låt oss var och en göra vår del för att förmedla vår "kunskap om en Frälsare" till varje nation, släkte, tungomål och folk. Det bästa sättet att göra det är ett steg i taget och på ett unikt sätt som passar dig och din familj bäst. Må var och en av er ha modet att blogga, pinna, gilla, dela, lägga ut, bli vän, tweeta, snappa och svepa upp på ett sätt som förhårligar, hedrar och respekterar vår kärleksfulle Faders vilja och ger en kunskap om Frälsaren till familj, närstående och vänner – även dina vänner på sociala medier. ■

Från "The Knowledge of a Savior", ett tal som hölls under kvinnokonferensen vid Brigham Young University den 5 maj 2017.

SLUTNOTER

1. David O. McKay, i Conference Report, okt. 1966, s. 4.
2. Spencer W. Kimball, "When the World Will Be Converted", *Ensign*, okt. 1974, s. 11, 10.
3. Jeffrey R. Holland, "Som ett krossat kär!l", *Liahona*, nov. 2013, s. 40–42.
4. Se Jeffrey R. Holland, "Mormon Message: Like a Broken Vessel", 20 juni 2016, mormonnewsroom.org.
5. Se "President Uchtdorf Relates Flying to Gospel in Post and Video with Grandson", 30 sep. 2016, LDS.org.
6. Thomas S. Monson, "Lev ett överflödande liv", *Liahona*, jan. 2012, s. 4.
7. J. Devn Cornish, "Duger jag? Kommer jag att klara det?" *Liahona*, nov. 2016, s. 33.
8. "How Lovely Are the Messengers", hymnary.org.
9. David A. Bednar, "Översvämma jorden genom sociala medier", *Liahona*, aug. 2015, s. 50; se även David A. Bednar, "Sweep the Earth as with a Flood" (video), LDS.org.

Låt oss var och en göra vår del för att förmedla vår "kunskap om en Frälsare" till varje nation, släkte, tungomål och folk.

Vi lever i en unik värld i tidernas fullbord, med förmågan att predika fridens evangelium, bokstavligt talat med fingertoppskänsla.

KAPITEL 3

Plåtar av guld

Det här är tredje kapitlet i den nya berättelsen i fyra volymer om kyrkans historia med titeln De heliga. Berättelsen om Jesu Kristi kyrka i de sista dagarna. Boken kommer att finnas på 14 språk i bokform, under avdelningen Kyrkans historia i appen Evangeliebiblioteket och på deheliga.lds.org. Flera efterföljande kapitel publiceras i kommande nummer tills volym 1 ges ut senare i år. De här kapitlen kommer att finnas på 47 språk i appen Evangeliebiblioteket och på deheliga.lds.org. Kapitel 2 skildrar Josephs första syn – när han såg Fadern och Sonen på våren 1820.

Tre år och tre skördar passerade. Joseph arbetade de flesta dagar med att röja mark, plöja och arbeta som lejd arbetskraft för att få ihop pengar till den årliga kontantbetalningen på familjens egendom. Arbetet gjorde att han sällan kunde gå i skolan och på fritiden var han oftast tillsammans med familjen eller med andra arbetare.

Joseph och hans vänner var unga och lättsinniga. Ibland gjorde de dumma misstag och Joseph upptäckte att bara för att han blivit förlåten en gång betydde det inte att han aldrig behövde omvända sig igen. Och inte heller hade den fantastiska synen besvarat alla frågor eller gjort slut på hans förvirring för gott.¹ Så han försökte hålla sig nära Gud. Han läste Bibeln, litade på Jesu Kristi makt att frälsa honom och lydde Herrens befallning om att inte ansluta sig till någon kyrka.

Liksom många andra i trakten, inklusive hans far, trodde Joseph på att Gud kunde uppenbara kunskap genom föremål som käppar och stenar, liksom han hade gjort med Mose, Aron och andra i Bibeln.² En dag när Joseph hjälpte en granne att gräva en brunn hittade han en liten sten djupt nere i jorden. Eftersom Joseph kände till att folk ibland

använde särskilda stenar för att leta efter försvunna saker eller gömda skatter, undrade han om det var en sådan sten som han hade hittat. När han såg in i den såg han sådant som var osynligt för det naturliga ögat.³

Josephs förmåga att använda stenen imponerade på familjen, som såg det som ett tecken på gudomlig välvilja.⁴ Men även om Joseph hade siargåvan var han fortfarande osäker på om Gud var nöjd med honom. Han kände inte längre samma förlåtelse och frid som han hade känt efter synen av Fadern och Sonen. I stället kände han sig ofta fördömd för sin svaghet och sina ofullkomligheter.⁵

Den 21 september 1823 låg den sjuttonårige Joseph vaken på sovloftet som han delade med sina bröder. Han hade varit uppe sent den kvällen och hört familjen prata om olika kyrkor och läror som dessa predikade. Nu sov alla och det var tyst i huset.⁶

I mörkret började Joseph be och bönföll innerligt Gud om att förlåta hans synder. Han längtade efter att få tala med en himmelsk budbärare som kunde bekräfta hur hans förhållande till Herren var och ge honom den kunskap om evangeliet som hade lovats honom i lunden. Joseph visste att Gud hade besvarat hans böner förut och han hade full förtröstan på att Gud skulle svara igen.

När Joseph bad visade sig ett sken bredvid sängen och det blev allt starkare tills det fyllde hela loftet. Joseph tittade upp och såg en ängel stående i luften. Ängeln bar en

Nära Palmyra, New York ligger kullen Cumorah omkring 5 kilometer sydöst om familjen Smiths gård. Joseph visste vart han skulle bege sig för att hitta plåtarna till Mormons bok eftersom Moroni hade visat honom kullen i en syn.

Plåtarna var nedgrävda under en stor, rund sten på västra sidan av kullen, inte långt från toppen.

Joseph tänkte på plåtarna där han gick. Även om han visste om att de var heliga var det svårt för honom att låta bli att undra hur mycket de var värda. Han hade hört talas om gömda skatter som skyddades av andar, men Moroni och plåtarna som han hade beskrivit skilde sig från de berättelserna. Moroni var en himmelsk budbärare utsedd av Gud till att överlämna uppteckningarna i säkerhet till Guds utvalde siare. Och plåtarna var värdefulla, inte för att de var av guld, utan för att de vittnade om Jesus Kristus.

Men Joseph kunde ändå inte låta bli att tänka att han nu visste precis var han kunde hitta en skatt som var tillräckligt stor för att rädda hans familj från fattigdom.¹⁷

När Joseph kom fram till kullen letade han upp platsen som han hade sett i synen och började gräva vid foten av stenen tills kanterna blev synliga. Sedan hittade han en stor gren och använde den som hävstång för att lyfta stenen och häva den åt sidan.¹⁸

Under stenen låg en kista vars väggar och botten var gjorda av sten. När Joseph tittade in i den såg han guldplåtarna, siarstenarna och bröstplåten.¹⁹ Plåtarna var fulltecknade med forntida skrift och sammanbundna på ena sidan av tre ringar. Varje plåt var omkring 15 centimeter bred och 20 centimeter hög, och tunn. En del av plåtarna verkade vara förseglade så att ingen kunde läsa dem.²⁰

Häpen undrade Joseph igen hur mycket plåtarna kunde vara värda. Han sträckte sig mot dem, och fick plötsligt en

stöt. Han ryckte tillbaka handen men sträckte sig efter dem två gånger till, och fick en stöt varje gång.

”Varför kan jag inte få tag i boken?” utropade han.

”Därför att du inte har hållit Herrens bud”, svarade en röst i närheten.²¹

Joseph vände sig om och såg Moroni. Genast fylldes hans minne med budskapet från föregående natt och han förstod att han hade glömt uppteckningens verkliga syfte. Han började be, och hans själ och sinne vaknade för den Helige Anden.

”Se”, befälde Moroni. En ny syn uppenbarades för Joseph och han såg Satan omgiven av sin otaliga skara. ”Allt detta visas för dig, det goda och det onda, det heliga och det orena, Guds härlighet och mörkrets makt”, sa ängeln, ”för att du hädanefter ska ha lärt känna de två makterna och aldrig bli påverkad eller övervunnen av den onde.”

Han befälde Joseph att rena sitt hjärta och stärka sitt sinne så att han kunde ta emot uppteckningen. ”Om dessa heliga ting ska erhållas måste det ske genom bön och trofasthet i att lyda Herren”, förklarade Moroni. ”De förvaras inte här i syfte att vinna den här världens rikedom och ära. De beseglades genom trons bön.”²²

Joseph frågade när han kunde få plåtarna.

”Den tjuogoandra dagen i nästa september”, svarade Moroni, ”om du tar rätt person med dig.”

”Vem är rätt person?” frågade Joseph.

”Din äldste bror.”²³

Ända sedan Joseph var barn visste han att han kunde lita på sin äldste bror. Alvin var nu 25 år och kunde ha skaffat en egen gård om han hade velat. Men han hade valt att stanna på familjens gård för att hjälpa sina föräldrar att komma i ordning och vara trygga på sin mark när de blev äldre. Han var allvarlig och hårt arbetande och Joseph älskade och beundrade honom oerhört mycket.²⁴

Kanske insåg Moroni att Joseph behövde sin brors visdom och styrka för att bli en sådan person som Herren kunde anförtro plåtarna åt.

När Joseph kom hem den kvällen var han trött. Men hans familj samlades omkring honom så fort han kom in genom dörren, ivriga att få veta vad han hade hittat vid kullen. Joseph började berätta för dem om plåtarna, men Alvin avbröt Joseph när han märkte hur trött han såg ut.

”Vi går och lägger oss”, sa han, ”och så går vi upp tidigt i morgon och arbetar.” De skulle ha gott om tid nästa dag för att höra resten av Josefs berättelse. ”Om mor ger oss tidig middag”, sa han, ”kan vi alla sedan ha en härlig, lång kväll till att sitta tillsammans och höra dig berätta.”²⁵

Nästa kväll berättade Joseph vad som hade hänt på kullen och Alvin trodde honom. Som äldste son i familjen hade Alvin alltid känt ett ansvar för sina åldrande föräldrars fysiska välfärd. Han och hans bröder hade till och med börjat bygga ett större hus för familjen så att de skulle kunna få det lite mer bekvämt.

Nu verkade det som om Joseph tog hand om deras andliga välfärd. Kväll efter kväll fängslade han familjen med berättelser om guldplåtarna och de människor som hade skrivit dem. Familjen kom närmare varandra och deras hem var fridfullt och lyckligt. Alla kände att något underbart höll på att hända.²⁶

Men så en höstmorgon, mindre än två månader efter Moronis besök, kom Alvin hem med en intensiv smärta i magen. Dubbelvikt av smärtan bad han sin far att kalla på hjälp. När en läkare till slut kom gav han Alvin en hög dos av en kritvit medicin, men den gjorde bara allting värre.

Alvin låg till sängs i flera dagar och vred sig av smärta. När han förstod att han antagligen skulle dö, kallade han till sig Joseph. ”Gör allt vad du förmår för att kunna ta emot uppteckningen”, sa Alvin. ”Var trofast i att ta emot undervisning och lyd varje befallning du får.”²⁷

Han dog kort därpå och sorgen sänkte sig över huset. På begravningen antydde predikanten i princip att Alvin hade

kommit till helvetet, och använde hans död för att varna andra för vad som skulle hända om inte Gud ingrep för att rädda dem. Joseph sr var rasande. Hans son hade varit en god ung man och han kunde inte tro att Gud skulle fördöma honom.²⁸

Med Alvin borta upphörde allt prat om guldplåtarna. Han hade varit ett sådant starkt stöd för Joseph i hans gudomliga kall att familjen tänkte på hans död bara plåtarna nämnades. De stod inte ut med det.

Joseph saknade Alvin hemskt mycket och tog hans död särskilt hårt. Han hade hoppats att kunna förlita sig på sin äldste brors hjälp med att få plåtarna. Nu kände han sig övergiven.²⁹

När dagen slutligen kom då Joseph skulle återvända till kullen, gick han ensam. Utan Alvin var han osäker på om Herren skulle anförtro honom plåtarna. Men han trodde att

En staty av Moroni står på toppen av kullen Cumorah till minne av platsen där Joseph Smith såg Mormons boks plåtar för första gången, kvällen den 22 september 1823, och där han fick dem exakt fyra år senare.

han skulle klara att hålla alla befallningar som Herren hade gett honom, vilket hans bror hade rått honom till. Moronis instruktioner för att han skulle kunna få plåtarna var tydliga. ”Du måste ta dem och gå direkt till huset utan dröjsmål”, hade ängeln sagt, ”och låsa in dem.”³⁰

På kullen baxade han undan stenen, sträckte sig efter plåtarna i kistan och lyfte ut dem. Då fick han en tanke: De andra sakerna i kistan var värdefulla och borde gömmas innan han gick hem. Han satte ner plåtarna och vände sig om för att täcka över kistan. Men när han vände tillbaka till plåtarna var de borta. Förskräckt föll han på knä och bad att få veta var de var.

Moroni visade sig och sa till Joseph att han återigen hade misslyckats med att följa anvisningarna. Han hade inte bara ställt ifrån sig plåtarna innan han hade satt dem i tryggt förvar, utan han hade dessutom släppt dem ur sikte. Även om den unge siaren var villig att utföra Herrens verk, kunde han ännu inte skydda den forntida uppteckningen.

Joseph var besviken på sig själv, men Moroni instruerade honom att komma tillbaka och hämta plåtarna följande år. Han lärde honom också mer om Herrens plan för Guds rike och om det stora verk som började rulla fram.

Men när ängeln hade försvunnit och Joseph lommade nedför backen, var han ändå orolig för vad hans familj skulle tro när han kom hem tomhänt.³¹ När han klev in i huset väntade de på honom. Hans far frågade om han hade plåtarna.

”Nej”, svarade han. ”Jag kunde inte få tag i dem.”

”Såg du dem?”

”Jag såg dem men jag kunde inte ta dem.”

”Jag skulle ha tagit dem”, sa Joseph sr, ”om jag hade varit i ditt ställe.”

”Du vet inte vad du säger”, sa Joseph. ”Jag kunde inte få tag i dem, eftersom Herrens ängel inte lät mig.”³² ■

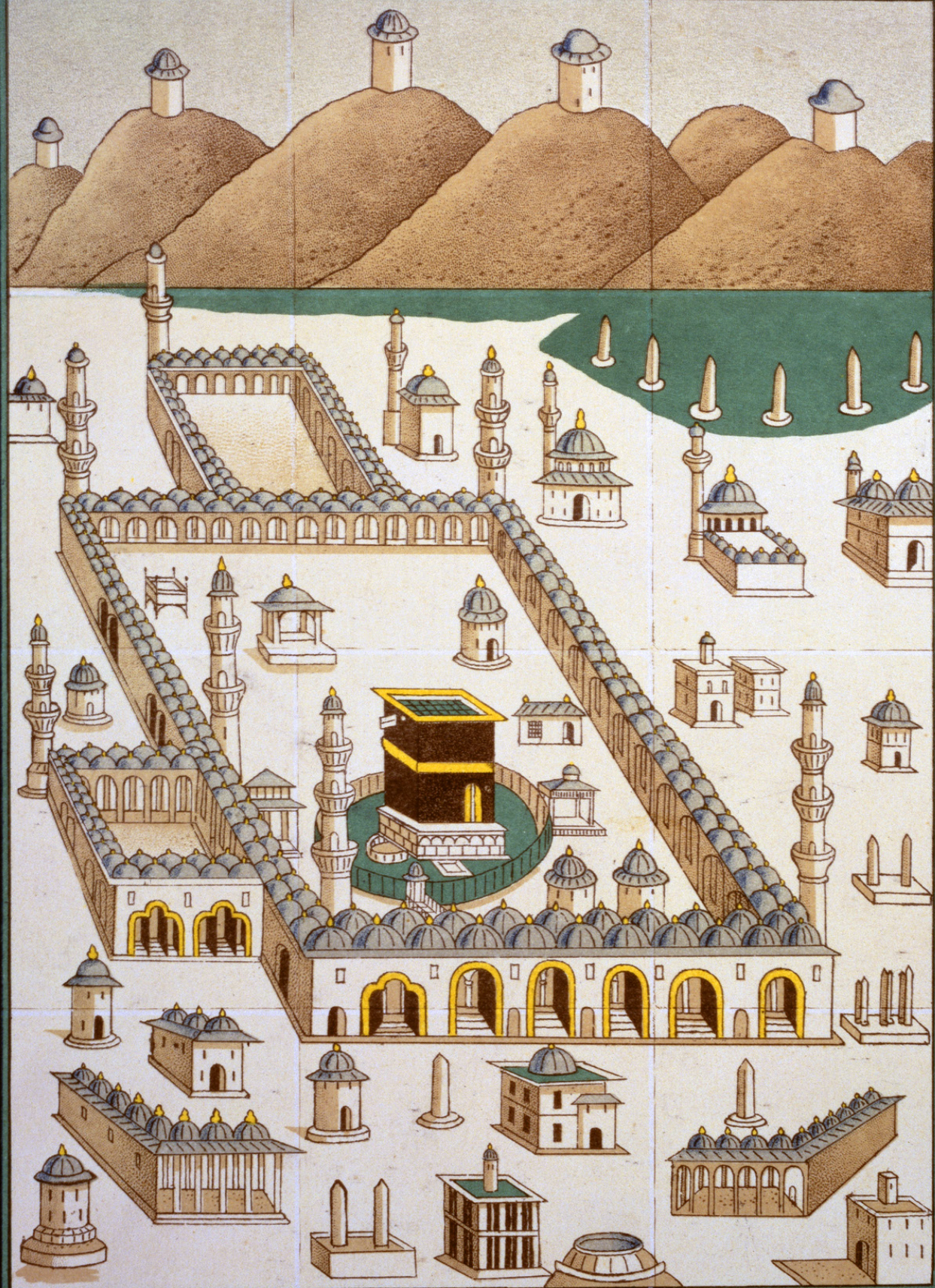
En komplett lista över citerade verk finns på engelska på saints.lds.org.

Ordet *Ämne* i slutnoterna anger att det finns ytterligare information på dehelig.lds.org.

SLUTNOTER

1. Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 4–5, i *JSP*, H1:220 (draft 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 1, i *JSP*, H1:11.
2. ”Joseph Smith as Revelator and Translator”, i *JSP*, MRB:xxi [Manuscript Revelation Books]; Turley, Jensen, och Ashurst-McGee, ”Joseph the Seer”, s. 49–50; se även Mosiah 8:17; Alma 37:6–7, 41 och L&F 10:1, 4 (Revelation, Spring 1829, på josephsmithpapers.org).
3. Bushman, *Rough Stone Rolling*, s. 48–49; Bushman, ”Joseph Smith as Translator”, s. 242. **Ämne:** Seer Stones [Siarstenar]

4. Lucy Mack Smith, History, 1845, s. 95; se även Alma 37:23.
5. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 4, i *JSP*, H1:13–14; JS–H 1:28–29; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 5, i *JSP*, H1:218–220 (draft 2).
6. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 3, [s. 10].
7. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 4, i *JSP*, H1:13–14; JS–H 1:29–33; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 5, i *JSP*, H1:218–22 (draft 2); Pratt, *Interesting Account*, s. 6, i *JSP*, H1:524; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste*, s. 17–20. **Ämne:** Angel Moroni [Ängeln Moroni]
8. Joseph Smith, Journal, 9–11 nov. 1835, i *JSP*, J1:88.
9. JS–H 1:35; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 5, i *JSP*, H1:222 (draft 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 4, i *JSP*, H1:14; Oliver Cowdery, ”Letter IV”, *LDS Messenger and Advocate*, feb. 1835, 1:65–67; Turley, Jensen, och Ashurst-McGee, ”Joseph the Seer”, s. 49–54; ”Mormonism—No. II”, *Tiffany's Monthly*, juli 1859, s. 164. **Ämne:** Seer Stones [Siarstenar]
10. JS–H 1:36–41; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 5–6, i *JSP*, H1:222–226 (draft 2); Joseph Smith, Journal, 9–11 nov. 1835, i *JSP*, J1:88–89.
11. Oliver Cowdery, ”Letter IV”, *LDS Messenger and Advocate*, feb. 1835, 1:78–79; Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 3, [s. 11].
12. JS–H 1:42–43; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 6, i *JSP*, H1:226 (draft 2).
13. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 3, [s. 10]–[11]; Oliver Cowdery, ”Letter IV”, *LDS Messenger and Advocate*, feb. 1835, 1:79–80; Oliver Cowdery, ”Letter VII”, *LDS Messenger and Advocate*, juli 1835, 1:156–157; JS–H 1:44–46; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 6–7, i *JSP*, H1:230–232 (draft 2); Joseph Smith, Journal, 9–11 nov. 1835, i *JSP*, J1:88–89.
14. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 3, [s. 11]; se även Smith, *William Smith on Mormonism*, s. 9.
15. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 3, [s. 11]; Smith, *Biographical Sketches*, s. 82; JS–H 1:48–49; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 7, i *JSP*, H1:230–232 (draft 2); Joseph Smith, Journal, 9–11 nov. 1835, i *JSP*, J1:89.
16. Joseph Smith, Journal, 9–11 nov. 1835, i *JSP*, J1:89.
17. Oliver Cowdery, ”Letter VIII”, *LDS Messenger and Advocate*, okt. 1835, 2:195–197. **Ämne:** Treasure Seeking [Skattsökning]
18. Oliver Cowdery, ”Letter VIII”, *LDS Messenger and Advocate*, okt. 1835, 2:195–197; JS–H 1:51–52; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 6–7, i *JSP*, H1:230–232 (draft 2); se även Packer, ”A Study of the Hill Cumorah”, s. 7–10.
19. JS–H 1:52; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 7, i *JSP*, H1:232 (draft 2). **Ämne:** Gold Plates [Guldplåtar]
20. Joseph Smith, ”Church History”, *Times and Seasons*, 1 mars 1842, 3:707, i *JSP*, H1:495.
21. Oliver Cowdery, ”Letter VIII”, *LDS Messenger and Advocate*, okt. 1835, 2:197–198; se även Pratt, *Interesting Account*, s. 10, i *JSP*, H1:527–529.
22. Oliver Cowdery, ”Letter VIII”, *LDS Messenger and Advocate*, okt. 1835, 2:198–199.
23. Knight, *Reminiscences*, s. 1; Joseph Smith, Journal, 9–11 nov. 1835, i *JSP*, J1:89; JS–H 1:53–54; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 7, i *JSP*, H1:232–234 (draft 2); se även Jessee, ”Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History”, s. 31.
24. Joseph Smith, Journal, 23 aug. 1842, i *JSP*, J1:116–117.
25. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 3, [s. 12]; bok 4, [s. 3]; Smith, *Biographical Sketches*, s. 83.
26. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 4, [s. 1]–[3]; Smith, *Biographical Sketches*, s. 86–87; se även Lucy Mack Smith, History, 1845, s. 89; och Bushman, *Refinement of America*, s. 425–427. **Ämne:** Joseph Sr. and Lucy Mack Smith Family [Familjen Joseph sr och Lucy Mack Smith]
27. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 4, [s. 3]–[5].
28. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 4, [s. 6]–[8]; ”Wm. B. Smith's Last Statement”, *Zion's Ensign*, 13 jan. 1894, s. 6.
29. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 4, [s. 7]; Joseph Smith, Journal, 23 aug. 1842, i *JSP*, J2:116–117.
30. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 4, [s. 2]–[3].
31. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 4, [s. 2]–[3]; Smith, *Biographical Sketches*, s. 85–86; Knight, *Reminiscences*, s. 1; JS–H 1:54; Lucy Mack Smith, History, 1845, s. 88; se även Jessee, ”Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History”, s. 31.
32. Smith, *Biographical Sketches*, s. 86.

ATT FÖRSTÅ Islam

Daniel C. Peterson

Lärare i islamologi och arabiska vid Brigham Young University

Obs: Eftersom det är viktigt att förstå människor av annan tro känner kyrkans ledare att det kan vara till hjälp att ge en överblick över Islams historia och lärosatser, eftersom det är världens näst största religion.

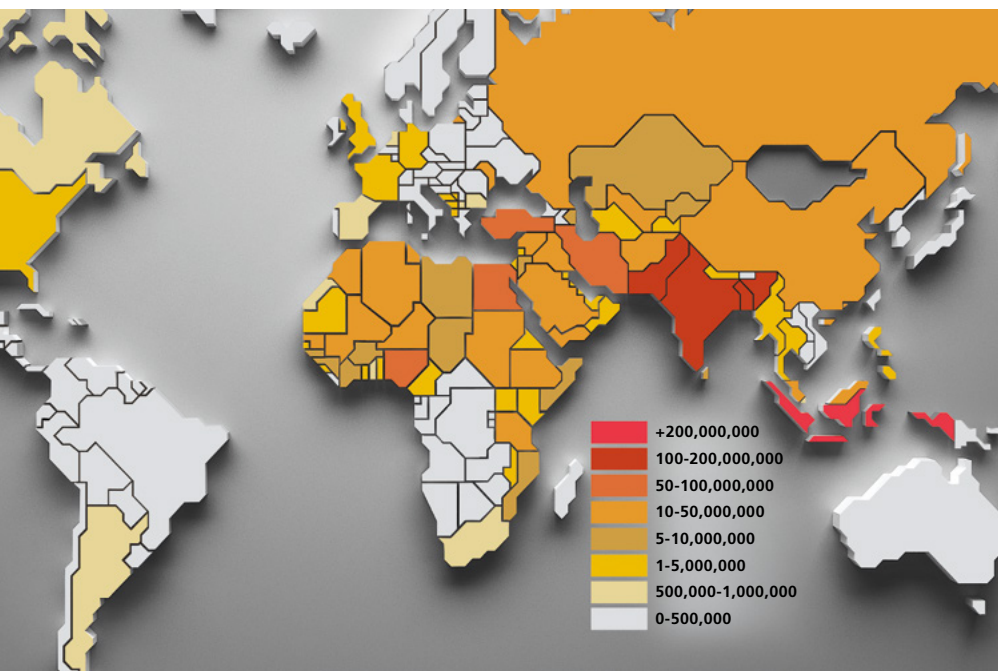
På gott och ont går det knappt en dag utan att man ser något om Islam och muslimer i nyheterna. Förståeligt nog är många som inte delar den tron – även sista dagars heliga – nyfikna, och kanske bekymrade. Har vi något gemensamt med våra muslimska grannar? Kan vi leva och arbeta tillsammans?

Först kan viss historisk bakgrund vara till hjälp:

År 610 vandrade en medelålders arabisk handelsman som hette Muhammed uppför kullarna ovanför sin hemstad Mecka för att begrundna och be om den religiösa förvirring som omgav honom. Efteråt berättade han att han hade fått en syn där han kallades att vara en profet för sitt folk. Den här händelsen markerar början på den religion som kallas Islam, ett ord som betyder "underkastelse" (under Gud). Den som tror på Islam kallas muslim, som betyder "underkastare".

Därefter sa Muhammed att han fick många uppenbarelser tills han dog, nästan 25 år senare. Först berättade han om dem för invånarna i sin hemstad. Han varnade

En mosaikillustration från 1800-talet som skildrar Kaba i Mecka, staden där Muhammed föddes och den heligaste staden i den islamiska världen.

Global distribution av muslimer per land, i miljoner (Pew Research Center, 2009).

för kommande domar från Gud. Han uppmanade sina åhörare att omvända sig och att behandla änkor, föräldralösa och fattiga väl. Han förkunnade de dödas universella uppståndelse och Guds slutliga dom.

Men hånet och förföljelserna som han och hans följare utsattes för blev så intensiva att de var tvungna att fly till staden Medina, en fyra dagar lång färd norrut på kamel.

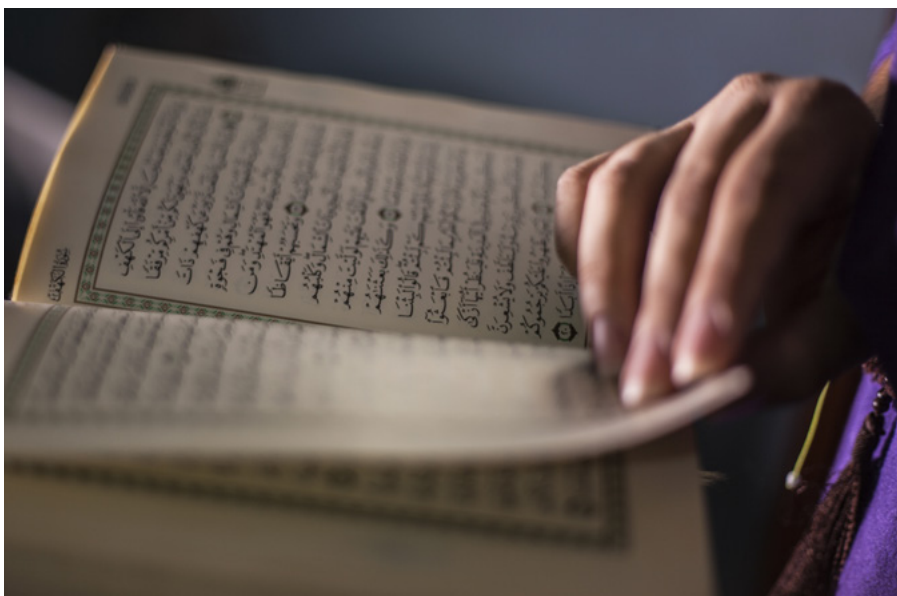
Där förändrades Muhammeds roll dramatiskt.¹ Från att enbart ha predikat och varnat blev han laggivare, domare och politisk ledare över en viktig arabisk stad, och med tiden över den arabiska halvön. Det här första etablerade samhället av troende gav Islam en religiös identitet rotad i lagar och rättvisa som fortfarande är bland dess mest slående och betydande karaktärsdrag.

Två huvudgrupper framträdde bland Muhammeds följare efter hans död 632 e.Kr., där de i huvudsak var oense om vem som skulle efterträda honom som ledare för det islamiska samhället.² Den största huvudgruppen har kommit att kallas sunni (den gör anspråk på att följa *sunna*, eller Muhammeds sedvanliga lärdomar, och är relativt flexibel när det gäller successionsordningen). Den andra, som växte upp kring Muhammeds svärson 'Ali, kallades *shia 'Ali* ('Alis fraktion) och är nu mest känd som shia. Till skillnad från sunni tror shia (shiiter eller shiamuslimer) att rätten att efterträda Muhammed som ledare för samhället tillhör profeten Muhammeds närmaste manlige släkting 'Ali och hans arvtagare.

Trots de här meningsskiljaktigheterna har den islamiska världen varit mer enade, religiöst sett, än kristendomen. Dessutom var den islamiska civilisationen i flera århundraden efter 800 e.Kr. enligt många den mest avancerade i fråga om vetenskap, medicin, matematik och filosofi.

Källor till muslimska lärdomar och sedvänjor

Uppenbarelserna som Muhammed gjorde anspråk på samlades i en bok som kallas Koranen (från det arabiska

Muslimer betraktar Koranen som Allahs ord, givet direkt till Muhammed.

verbet *qara'a*, ”att läsa” eller ”att recitera”) inom ett eller två årtionden efter hans död. Koranen som består av 114 kapitel handlar inte om Muhammed. I likhet med Läran och förbunden är det inte en berättelse alls. Muslimer betraktar den som Guds ord, givna direkt till Muhammed.³

Kristna som läser den hittar bekanta teman. Den talar till exempel om hur Gud skapade universum på sju dagar, satte Adam och Eva i Edens lustgård, hur de blev frestade av djävulen, deras fall och kallelsen av en rad efterföljande

Omkring två miljoner muslimer företar en pilgrimsresa till Mecka varje år.

profeter (varav de flesta också nämns i Bibeln). De här profeterna beskrivs i Koranen som *muslimer* eftersom de har underkastat sig Guds vilja.

Abraham som beskrivs som Guds vän figurerar ofta i texten.⁴ (Bland annat tror man att han fick uppenbarelser som han skrev ner men som senare har gått förlorade.⁵) Mose, Faraos och Israels barns uttåg spelar också en roll.

Anmärkningsvärt nog nämns Maria, Jesu mor, 34 gånger i Koranen, jämfört med 19 gånger i Nya testamentet. (Hon är faktiskt den enda kvinna som nämns i Koranen.)

Ett återkommande tema i Koranen är läran om *tawhid*, ett ord som kan översättas till ”monoteism” eller, mer

bokstavligt, till ”göra till en”. Det representerar en av Islams centrala principer: att det bara finns en helt unik gudomlig varelse. ”Han har inte avlat och inte blivit avlad”, förkunnar Koranen, ”och ingen finns som kan liknas vid honom”.⁶ Det som följer på detta är säkerligen den viktigaste skillnaden mellan Islam och kristendomen: Muslimer tror inte att Jesus Kristus eller den Helige Anden är en del av gudomen. Koranen antyder också att alla är Guds skapelser men enligt den islamiska läran är vi inte hans barn.

Muslimer tror dock att Jesus var en syndfri Guds profet, född av en jungfru och ämnad att spela en central roll i de sista dagarnas händelser. Han

Muslimer knäböjer i bön fem gånger om dagen.

nämns ofta och på ett vördnadsfullt sätt i Koranen.

Grundläggande muslimska lärosatser och sedvänjor

Islams fem pelare, som de kallas – kort sammanfattade, inte i Koranen utan i ett uttalande som traditionellt sett tillskrivs Muhammed – framlägger några grundläggande muslimska lärosatser:

1. Trosbekännelsen

Om Islam har en universell troslära så är det *shahada* – ”trosbekännelsen” eller ”vittnesbördet”. Begreppet härrör från en arabisk formel som kan översättas till följande: ”Jag vittnar om att det inte finns någon gudom utom Gud [Allah] och att Muhammed är Guds sändebud.” *Shahada* är inkörsporten till Islam. Att citera den med uppriktig tro är att bli muslim.

Den arabiska motsvarigheten till ordet *Gud* är *Allah*. En sammandragning av orden *al-* (bestämd artikel)

och *ilah* (”gud”) är inte ett egennamn utan en titel, och är nära besläktat med hebreiskans *Elohim*.

Eftersom det inte finns något islamiskt prästadöme så finns det inte några prästadömsförrättningar. Inte heller finns det någon enskild islamisk ”kyrka”. Därför är förkunnelsen av *shahada* på sätt och vis en islamisk motsvarighet till dopet. Den nuvarande bristen på en formell, enad, världsomfattande ledarskapsstruktur får vissa konsekvenser. Det finns till exempel ingen universell ledare för världens muslimer, ingen som talar för hela gemenskapen. (Muhammed anses

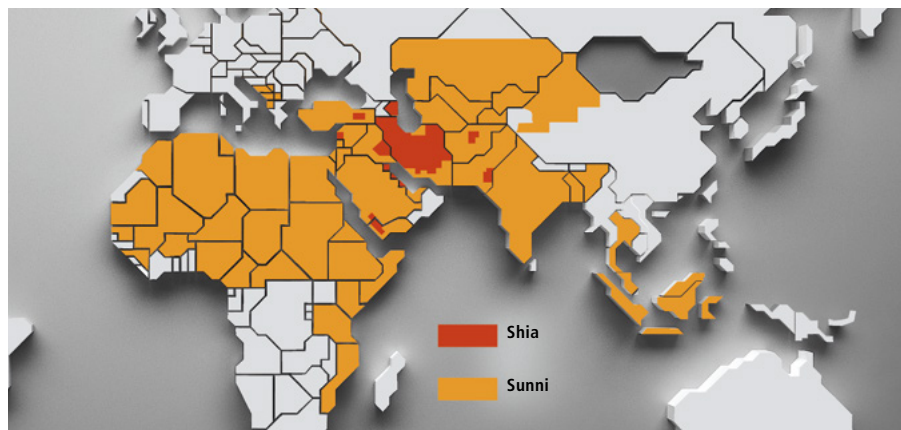
allmänt sett vara den sista profeten.) Det innebär också att det inte finns någon kyrka som terrorister eller avfallningar kan uteslutas från.

2. Bönen

Många icke-muslimer känner till den muslimska rituella bönen som kallas *salat*, där man gör ett visst antal nedfallningar, fem gånger om dagen. Genom att citera vissa verser från Koranen och lägga pannan mot marken visar man ödmjuk underkastelse under Gud. En mer spontan bön, som kallas *du'aa*, kan uppsändas när som helst och kräver inga nedfallningar.

För bönerna mitt på dagen på fredagar är muslimska män ålagda och muslimska kvinnor uppmuntrade att be i en moské (från arabiskans *masjid*, eller ”plats för nedfallan”). Där samlas de i könsseparerade grupper och sätter sig i rader. De ber efter ledning

Över 85 procent av världens muslimer är sunnimuslimer (se Pew Research Center). Shiiterna är i minoritet i stort sett överallt utom i Azerbajdzjan, Bahrain, Iran och Irak.

av moskéns imam (från arabiskans *amama*, vilket betyder "framför"), och lyssnar på en kort predikan. Men fredagen är inte en exakt motsvarighet till sabbaten. Fastän veckoslutet i de flesta muslimska länder är inriktade på *yawm al-jum'a* ("samlingsdagen") eller fredagen, anses det inte vara fel att arbeta den dagen.

3. Allmosan

Zakat ("det som renar") innebär att man ger välgörande donationer till hjälp för fattiga, samt till moskéer och annan islamisk verksamhet. Den beräknas i allmänhet som 2,5 procent av en muslims totala förmögenhet, över ett visst minimibelopp. I vissa muslimska länder samlas den in av staten. I andra är den frivillig.

4. Fasta

Varje år avstår hängivna muslimer från vatten, mat och sexuellt umgänge från soluppgång till solnedgång under hela månvarvet som kallas Ramadan. De ägnar sig vanligtvis åt att hjälpa fattiga och läsa Koranen under månaden.⁷

5. Vallfärden

Muslimer som har hälsan och resurser till att göra det bör företa en pilgrimsfärd till Mecka minst en gång i sitt liv. (Ett besök i Medina, den näst heligaste staden inom Islam, ingår vanligtvis, men är inte obligatorisk.) För trofasta muslimer är det här en djupt andlig och rörande händelse, som att personligen vara med på

generalkonferensen, eller att besöka templet för första gången.

Aktuella frågor

Tre huvudpunkter som just nu bekymrar icke-muslimer angående Islam är det religiösa våldet; den islamiska lagen, eller *sharia*, och Islams behandling av kvinnor.

Vissa extremister har använt begreppet *jihad* enbart i betydelsen "heligt krig", men ordet innebär

En grupp muslimska kvinnor samlas för iftar, kvällsmålet efter att muslimer avslutat sin dagliga fasta vid solnedgången under Ramadan.

egentligen "praktiskt arbete", till skillnad från "enbart" bön och skriftstudier.

Muslimska juristers och tänkares uppfattning av *jihad* varierar. Grundläggande juridiska källor hävdar till exempel att ett acceptabelt militärt *jihad* måste vara defensivt och att motståndarna måste förvarnas och tillåtas få möjlighet att upphöra med provocerande handlingar. Vissa jurister och andra muslimska tänkare i dag menar att *jihad* kan vara vilken praktisk handling som helst som har för avsikt att gynna det islamiska samhället eller förbättra världen i stort. Muhammed lär ha skilt mellan "större *jihad*" och "mindre *jihad*". Det senare, sa han, är krigföring.

En del muslimska kvinnor bär huvudbonaden hijab som ett tecken på anständighet eller hängivenhet mot Allah eller som synligt uttryck av sin muslimska identitet.

Men större jihad är att bekämpa orättvisor likaväl som ens personliga motstånd mot att leva rättfärdigt.

Dagens islamiska terrorism säger sig ha religiösa rötter, men det är uppenbart att den speglar ett missnöje med sociala, politiska och ekonomiska förhållanden som har lite eller inget samband med religionen som sådan.⁸ Dessutom är viktigt att påpeka att den stora majoriteten av världens muslimer inte står bakom terroristerna i deras våld.⁹

Sharia är något annat som bekymrar en del icke-muslimer. Med ursprung i Koranen och *hadith* – korta rapporter om vad Muhammed och hans närmaste anhängare sa och gjorde som blev förebilder för muslimskt beteende, och som kompletterar och förklarar stycken i Koranen – utgör sharia normerna för muslimskt uppförande.¹⁰ Regler som styr både mannens och kvinnans klädsel (till exempel *hijaben*, eller *slöjan*) finns i sharia. I vissa muslimska länder är klädseln ett krav, medan det är ett personligt val i andra. Sharia tar också upp sådant som personlig hygien, börens längd och innehåll, samt regler angående äktenskap, skilsmässa och arv. Så när muslimer anger i enkäter att de vill följa sharia, så gör de kanske eller kanske inte ett politiskt uttalande. De kanske bara säger att de vill leva ett äkta muslimskt liv.

Många icke-muslimer, när de tänker på Islams behandling av kvinnor, tänker omedelbart på månggifte och slöjor. Men den kulturella verkligheten är mycket mer komplicerad än så. Många stycken i Koranen förkunnar att kvinnor och män är jämlika, medan andra verkar tilldela dem underordnade roller. Säkerligen finns det seder i många islamiska länder – ofta med rötter i förislamisk stamkultur eller andra tidigare seder – som gör kvinnorna underställda. Men sättet muslimer ser på kvinnans roller varierar stort från land till land och även inom länder.

Sista dagars heligas syn på Islam

Hur kan då vi som sista dagars heliga bygga relationer med muslimer, trots skillnaderna i våra trosuppfattningar?

För det första bör vi erkänna muslimernas rätt att ”tillbe hur, var eller vad de vill” (TA 1:11). 1841 godkände stadsfullmäktige i Nauvoo ett lagförslag om religionsfrihet som garanterade ”tolerans och lika förmåner” för ”katoliker, presbyterianer, metodister, baptister, sista dagars heliga, kväkare, episkopaler, universalister, unitarier, muhammedaner [muslimer] och alla

andra religiösa sekter och samfund”.¹¹

Vi bör också komma ihåg att kyrkans ledare i allmänhet har varit anmärkningsvärt positiva i sin uppskattning av Islams grundare. År 1855, till exempel, under en tid när många kristna fördömde Muhammed som antikrist, gav äldsterna George A. Smith (1817–1875) och Parley P. Pratt (1807–1857) i de tolv apostlarnas kворum långa predikningar där de inte bara visade att de hade en imponerande välinformerad och rättvis uppfattning om islamisk historia utan också prisade Muhammed själv. Äldste Smith påpekade att Muhammed ”utan tvekan upprestes av Gud i syftet” att predika mot avgudadyrkan, och han uttryckte sympati för muslimerna som, i likhet med sista dagars heliga, har svårt ”att få en sanningsenlig historia” upptecknad om sig. Äldste Pratt talade direkt efteråt och uttryckte uppskattning för Muhammeds lära och för det muslimska samhällets moral och institutioner.¹²

Ett nyare officiellt uttalande kom 1978 från första presidentskapet. Där nämns Muhammed särskilt bland ”världens stora religiösa ledare” och att han liksom dem ”mottog en del

av Guds ljus. Etiska sanningar gavs till [dessa ledare] av Gud”, skrev presidenterna Spencer W. Kimball, N. Eldon Tanner och Marion G. Romney, ”för att upplysa hela nationer och ge en högre nivå av insikt till enskilda.”¹³

Bygga på gemensam grund

Sista dagars heliga och muslimer skiljer sig förstås åt i fråga om viktiga lärosatser – särskilt Jesu Kristi gudomlighet, hans roll som Frälsare, och nutida profeter – men vi har mycket gemensamt. Till exempel tror vi båda att vi är ansvariga inför Gud, att vi bör sträva efter personlig rättfärdighet och ett gott och rättvist samhälle, och att vi kommer att uppstå och dömas inför Gud.

Både muslimer och sista dagars heliga anser att det är viktigt med starka familjer och tror på den gudomliga befallningen att hjälpa fattiga och

behövande och att vi visar vår tro genom lärjungeskapets gärningar. Det verkar inte finnas någon anledning till att sista dagars heliga och muslimer inte kan göra detta sida vid sida och även, när möjligheter uppstår, samarbeta i samhällen där vi allt oftare är grannar i denna allt mer sekulariserade värld. Tillsammans kan vi visa att religiös tro kan vara en mäktig kraft för det goda och inte bara en källa till stridighet och våld, som vissa kritiker hävdar.

Koranen själv föreslår ett sätt för oss att leva i fred med varandra trots våra skillnader: ”Om Gud hade velat hade Han helt visst gjort er till ett enda samfund, men det var Hans vilja att sätta er på prov genom det som Han har skänkt er. Tävla därför med varandra om att göra gott! Till Gud skall ni alla vända åter och Han skall upplysa er om allt det som ni var oense om.”¹⁴ ■

SLUTNOTER

1. Faktum är att 622 – året för Muhammeds *hijra*, eller emigration, till Medina – är första året i muslimernas hijrakalender, och uppenbarelserna som är samlade i Koranen klassificeras som antingen meckanska eller medinska.
2. Under århundradenas gång har fraktionerna växt isär också på grund av andra frågor.
3. Det är dock viktigt att påpeka att fastän översättning till andra språk är tillåten, är det bara den ursprungliga arabiska Koranen (Qur’an) som anses vara sann helig skrift.
4. Se Koranen 4:125.
5. Se Koranen 53:36–62; 87:9–19; se även Daniel C. Peterson, ”News from Antiquity”, *Ensign*, jan. 1994, s. 16–21.
6. Koranen 112:3–4.
7. Standardutgåvor av Koranen är uppdelade i 30 lika stora delar av just den anledningen.
8. Se till exempel Robert A. Pape, *Dying to Win: The Strategic Logic of Suicide Terrorism* (2005); Graham E. Fuller, *A World without Islam* (2010); Robert A. Pape and James K. Feldman, *Cutting the Fuse: The Explosion of Global Suicide Terrorism and How to Stop It* (2010).
9. Se Charles Kurzman, *The Missing Martyrs: Why There Are So Few Muslim Terrorists* (2011); se även John L. Esposito och Dalia Mogahed, *Who Speaks for Islam? What a Billion Muslims Really Think* (2008); James Zogby, *Arab Voices: What They Are Saying to Us, and Why It Matters* (2010).
10. Den är faktiskt ganska lik lagarna inom judendomen.
11. Ordinance in Relation to Religious Societies, staden Nauvoo [Illinois], högkvarter för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 1 mars 1841.
12. Se *Journal of Discourses*, 3:28–42.
13. Uttalande av första presidentskapet, 15 feb. 1978. I sin revision av *Introduction to the Qur’an* (1970) av Richard Bell, gav W. Montgomery Watt, en framstående lärman i fråga om Islam och anglikansk präst, ett exempel på hur en troende kristen kan se Koranen som inspirerad.
14. Koranen 5:48; jämför med 2:48.

DETTA ÄR PLATSEN

Min far, en hängiven kristen, lärde mig att ha tro på Jesus Kristus. Den tron hjälpte mig överleva Nigerias treåriga inbördeskrig i slutet av 1960-talet när jag var en del av armén. Men senare blev jag förvirrad och slutade gå i kyrkan.

När jag kom till USA 1981 för att utbilda mig, kände jag att jag behövde Gud i mitt liv. I två år gick jag till olika kyrkor i Boston, Massachusetts, men ingen av dem tilltalade mig. Jag kände inte Anden, så jag slutade leta.

En kort tid efter att min fru Mabel hade anlänt från Nigeria 1984 började jag få en brinnande önskan att återigen komma närmare Gud och tillhöra en kyrka. En vän från Nigeria som var på besök visste inte att jag letade efter en kyrka, men han berättade om en kyrka som han hade hört talas om som hade en bok som kallades Mormons bok.

Efter det fortsatte jag att leta efter kyrkor. Jag hittade en kyrka som kallas Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars

I templet har orden jag hörde första dagen i kyrkan bekräftats för mig många gånger.

Heliga. Ordet *heliga* fångade min uppmärksamhet. Jag visste inte att det fanns en kyrka med medlemmar som kallades heliga. På söndagen bestämde jag mig för att ta reda på mer.

På sakramentsmötet jag var med på sjöng församlingen vördnadsfullt, präster välsignade bröd och vatten, och mötet leddes ordningsamt och ödmjukt. Efteråt, när jag gick till foajén och begrundade mötet, hörde jag mitt namn.

”Simeon”, sa Andens röst, ”detta är platsen.”

Just då kom två missionärer fram till mig. De presenterade sig själva och Mormons bok. Jag såg dem i ögonen och sa: ”Jag vet inget om Mormons bok, men jag känner till Bibeln. Jag är redo.”

De började undervisa mig om frälsningsplanen. Mindre än en månad senare var jag döpt. Min fru anslöt sig till kyrkan en kort tid senare. Några år därefter beseglades vi i Washington D.C. tempel och våra fem barn beseglades till oss.

I templet har mycket uppenbarats för mig, men orden jag hörde den där första dagen i kyrkan har bekräftats för mig många gånger genom uppenbarelse i templet: ”Detta är platsen.” Inflyttandet i de orden från den Helige Anden har för alltid förändrat mitt liv och min frus och mina barns liv. ■ Simeon Nnah, Aba, Nigeria

Med varje ursäkt läste jag allt mindre tills det nästan inte blev någonting alls.

HUR KUNDE JAG FÖRNYA MINA SKRIFTSTUDIER?

Jag hade varit hemma från min mission i bara tre månader när jag började få svårt att läsa skrifterna.

Jag hade läst skrifterna varje dag som missionär och lovat att jag skulle fortsätta när jag kom hem. Men allteftersom tiden gick verkade det komma saker och ting i vägen. Jag hade antingen för mycket läxarbete, var för upptagen med att arbeta, eller var bara för trött. Med varje ursäkt läste jag allt mindre tills det nästan inte blev någonting alls.

Jag slog upp Mormons bok en kväll och tänkte bara läsa en vers. Versen jag läste påminde mig om att skrifterna innehåller "Guds behagliga ord, ja, det ord som helar den sårade själen" (Jakob 2:8).

Jag begrundade versen och insåg hur negativt påverkad jag hade blivit

av att försumma skriftstudierna. Jag kände mig mer stressad i skolan, mer apatisk i kyrkan och längre bort från Gud. Min själ behövde Guds helande ord som finns i skrifterna. Jag insåg att jag behövde omorganisera mina prioriteringar.

Jag vände mig till mina vänner, min familj och kyrkans ledare och bad om förslag på hur jag kunde förnya mina skriftstudier. Jag upptäckte tre saker som var till hjälp.

Först insåg jag att det inte gick bra att studera skrifterna på kvällarna. När jag studerar på morgonen har jag hela dagen på mig att begrunda lärosatser och principer som jag lär mig.

För det andra har vi fått lära oss att studera skrifterna med våra familjer, men eftersom jag gick på college och

var borta från min familj började jag läsa skrifterna med rumskamrater och vänner. Det hjälpte mig att hålla mig ansvarig, och det ledde till bra samtal om evangeliet.

För det tredje började jag skriva ner maningar och tankar som jag fick under skriftstudierna. Det hjälpte mig fokusera på vad jag läste och känna igen Andens röst.

När skrifterna blev en prioritering igen upptäckte jag att jag hade mer tid och energi till att göra allt jag behövde få gjort. Viktigast av allt, jag kände mig nära Gud igen när jag läste och begrundade skrifterna. Nu när jag ägnar tid åt att studera skrifterna känner jag mig tillfreds och upplever att det helar min själ. ■

Sarah Keenan, Utah, USA

Min moster och hennes fem månader gamla baby låg i en hängmatta som var fastbunden vid två små mangoträd.

“HOPPA NER I FLODEN!”

En dag bad mormor mig att ta lite mat som hon hade lagat till min moster. Det var en varm lördagseftermiddag och det var mycket annat jag ville göra i stället för att gå ett ärende åt mormor. Jag sa att hon skulle be en av mina kusiner att göra det i stället, men hon insisterade på att det skulle vara jag.

Det gick en timme och jag började känna att jag borde göra det som mormor hade bett mig om. Jag tog maten och gav mig av till min mosters hus. Det var långt dit och när jag väl hade kommit fram ville jag inte stanna kvar så länge.

Min moster och hennes fem månader gamla baby låg i en hängmatta som var fastbunden vid två

små mangoträd. Träden stod vid en flod som rann bakom huset. Jag gick fram till dem för att ge henne maten. Plötsligt gick repen till hängmattan av. Min moster och hennes barn rullade ner i floden. Jag blev vettskrämd. Jag kunde inte simma, och det fanns ingen i närheten som kunde hjälpa oss. Jag visste inte vad jag skulle göra.

Genast hörde jag Andens röst: ”Hoppa i!”

Utän att tveka en sekund hoppade jag. Som väl var hittade jag babyen efter bara några sekunder, och min moster kunde själv ta sig upp ur vattnet. När jag kom upp ur vattnet med babyen kunde jag knappt tro det som hade hänt. Jag hoppade ner i en flod fastän

jag inte kunde simma, men eftersom jag lyssnade på Anden räddades min lilla kusin och jag från att drunkna.

Jag insåg hur viktigt det är att vara uppmärksam och lyssna på den vägledning och inspiration som Gud ger oss genom den Helige Anden. Jag är tacksam för att jag så småningom gjorde det som mormor bad mig om och tog maten till min moster. Jag vet att vi måste anstränga oss för att vara lyhörda för andliga maningar så att vi kan vara Guds händer och hjälpa hans barn. ■

Elvin Jerome Laceda, Pampanga, Filippinerna

JAG KÄNDE MIG SOM HEMMA IGEN

Jag var inte redo för min brors telefonsamtal. "Mamma har precis gått bort", sa han. "Hon ramlade och slog i huvudet."

Jag var chockad. Mamma var borta. Men jag hade ju pratat med henne kvällen innan! Jag frågade mig om och om igen varför det hade hänt. Jag kunde inte förstå varför hon behövde lämna mig. Jag var arg! Jag var arg i flera veckor.

Till slut hade jag bestämt mig för vem som var skyldig. Det var Guds fel. Han tog henne ifrån mig för tidigt. Mamma missade många stora händelser i mitt liv, och jag tyckte att det var på grund av honom. Jag tillhörde inte kyrkan just då, men jag var en hängiven kristen. I

stället för att lita till Gud för att få styrka, vände jag mig bort från honom och utestängde honom från mitt liv.

Jag saknade mamma så mycket. Under mitt uppväxt var hemmet med mina föräldrar en trygg plats. Oavsett var jag var eller vad jag gjorde så kände jag mig hemma när jag pratade med mamma eller var med henne. Nu var den där "hemmakänslan" borta.

Åren gick och jag tappade nästan all min tro. Jag försökte förstå varför mamma behövde dö, men inget gav mig frid. Sedan hade jag i ungefär en vecka en tanke som kom upprepade gånger: Jag behövde vända mig mot himlen för att förstå. Jag berättade det för en kär vän som var medlem i

kyrkan. Hon frågade om jag ville veta mer om hennes tro.

Jag insåg det inte med en gång, men Anden hade väckt min själ från en djup sömn. Ju mer jag lärde mig om evangeliet, desto mer kände jag att jag hade hittat en trygg plats igen. Känslan av att vara "hemma" kom tillbaka.

Jag döptes i maj 2013. Jag är tacksam för att min tro kom tillbaka. Jag vänder mig inte bort från Gud längre. I stället omfamnar jag honom. Jag är fortfarande ledsen över mammas plötsliga bortgång, men tack vare min tro på Gud vet jag att jag en dag får vara "hemma" med mamma och min familj för evigt. ■

Judy Rascher, Colorado, USA

PORTRÄTT AV TRO

När Rakotomalala blev intresserad av evangeliet låg den närmaste kyrkan i Antsirabe, en stad som ligger 5 mil bort från hans by i Sarodroa. Rakotomalala och en vän lyckades hitta ett sätt att ta sig till kyrkan varje söndag.

I dag finns det ett litet möteshus i Sarodroa dit över 100 medlemmar kommer varje söndag. Rakotomalala har sett sin by omfamna evangeliet. Fyra missionärer har sänts ut från Sarodroa och kyrkan fortsätter att växa.

CODY BELL, FOTOGRAF

Rakotomalala Alphonse

Sarodroa, Madagaskar

Jag ville gå i kyrkan, men hade inga pengar till bussen. Jag pratade med min vän Razafindravaonasolo och hon sa att vi kunde åka på min cykel. Vi cyklade i två timmar från Sarodroa till Antsirabe varje söndag. När jag blev för trött för att trampa satt jag på pakethållaren medan hon trampade. Och när hon blev trött bytte vi plats igen.

Till slut blev Razafindravaonasolos familj och jag medlemmar i kyrkan. Vi åkte till kyrkan i Antsirabe tills en gren öppnades i Sarodroa. Vi var så glada att vi kunde gå i kyrkan i vår egen by!

Se fler foton av Rakotomalala och Razafindravaonasolo på lds.org/go/41845.

**Äldste
Ulisses Soares**
i de sjuttios
presidentskap

Vägar till sann glädje

Mer än något annat vill vår himmelske Fader att vi ska få uppleva sann och varaktig glädje.

”Vår lycka är syftet med alla välsignelser han ger oss – evangeliets lärosatser, buden, prästadömsförrättningar, familjerelationer, profeter, tempel, skapelsens skönhet, ja, till och med möjligheten att uppleva motstånd. ... Han sände sin älskade Son att genomföra försoningen så att vi kan känna glädje i det här livet och ta emot glädjens fullhet i evigheterna.”¹

Alla människor överallt söker efter något. På sitt eget sätt är det egentligen glädje de söker efter. Men liksom med sanningen är det många som hålls borta från glädjen ”för att de inte vet var de skall finna den” (L&F 123:12).

Eftersom de inte vet var de ska finna sann och varaktig glädje söker de efter den i sådant som egentligen bara ger tillfällig tillfredsställelse –

genom att köpa saker, söka ära och beröm av världen genom olämpligt uppträdande eller fokusera på fysisk skönhet och charm.

Njutning förväxlas ofta med glädje. Det verkar som om ju mer tillfällig tillfredsställelse människor söker, desto mindre glädje känner de. Vanligtvis varar sådan tillfredsställelse bara en kort stund.

Som president David O. McKay (1873–1970) sa: ”Man kan uppleva den övergående tillfredsställelsen, ja, men man kan inte finna glädje, man kan inte finna lycka. Lycka finner man endast längs den väl beträdda väg, smal som den är, om än rak, vilken leder till evigt liv.”²

Tråkigt nog är glädje svårt att uppnå för många. Vetenskapsmän vet att ”lycka, förutom att innebära gott humör, är ett tillstånd av välmående som innebär att man lever ett gott liv – det vill säga med en känsla av meningsfullhet och djup tillfredsställelse”.³

**Må var och en
av oss älska
Herren och följa
hans vägar
mot glädje.**

Undersökningar visar att lycka inte är ett resultat av att hoppa från den ena upplevelsen till den andra. I stället uppnår man vanligtvis lycka genom att länge och ständigt arbeta för något viktigare i livet. Lycka avgörs av vanor, beteenden och tankemönster som vi på ett direkt sätt kan påverka med medvetna

handlingar. Mycket av vår lycka står faktiskt under ”personlig kontroll”.⁴

Låt oss se på vikten av några av de vägar till lycka som finns i skrifterna och förkunnas av nutida profeter och apostlar. Genom att trofast och bestämt styra våra steg på de rätta

vägarna kan vi känna glädje under färden framför oss.

Dygd

Den första av vägarna är dygd – ett mönster av tankar och uppförande som grundar sig på höga

moraliska normer. Den innefattar kyskhet och moralisk renhet, vilka kvalificerar dig för att komma in i Herrens heliga tempel. Dygdiga människor besitter en tyst värdighet och inre styrka. De är trygga i sig själva därför att de är värdiga att ta emot och få vägledning av den Helige Anden. Dygd börjar i hjärtat och sinnet, och den byggs upp av tusentals små beslut och handlingar varje dag.

”Pryd ständigt dina tankar med dygd. Då skall din självtillit växa sig stark i Guds närhet, och läran om prästadömet skall falla över din själ som himlens dagg.

Den Helige Anden skall vara din ständige ledsagare och din spira en oföränderlig rättfärdighetens och sanningens spira, och ditt herradöme skall vara ett evigt herradöme, och det skall utan tvångsmedel strömma till dig i evigheters evighet” (L&F 121:45–46).

President Thomas S. Monson (1927–2018) har sagt att ”ingen vänskap är viktigare än ditt rena samvete, din moraliska renhet – och det är en makalös känsla att veta att man gör det man fått i uppgift att göra med full förtröstan om att man är värdig att göra det.”⁵

Redbarhet

En annan väg till lycka är redbarhet. Äldste Richard G. Scott (1928–2015) i de tolv apostlarnas kворum sa:

”Inse att varaktig lycka kommer av det vi är, inte av det vi har.

Verklig glädje kommer av en rättfärdig karaktär, vilken i sin tur utvecklas efter ett mönster av genomgående rättfärdiga beslut. ... Era rättfärdiga beslut avgör vem ni är och vad som är betydelsefullt för er. De får det att bli lättare att göra det som är rätt. Vill ni vara lyckliga i dag och allt framgent – var ihärdiga i att lyda Herren.”⁶

När vi studerar skrifterna lär vi oss att Herrens löften till oss är beroende av vår lydnad och uppmuntrar oss att leva rättfärdigt. Dessa löften ger vår själ näring och ger oss hopp genom att uppmuntra oss att inte ge upp när vi ställs inför våra dagliga utmaningar i en värld där etiska och moraliska värderingar håller på att dö ut. Därför behöver vi se till att våra tankar, ord och handlingar leder oss längs vägen tillbaka till vår himmelske Fader.

Trofasthet

Den tredje vägen till lycka är trofasthet. Det är ytterst viktigt att förstå att Gud välsignar oss enligt vår tro, vilken är källan till att leva med ett gudomligt

syfte och ett evigt perspektiv. Tro är en praktisk princip som inspirerar till flit. Den visar sig i vår positiva inställning och önskan att villigt göra allt som vår himmelske Fader och Jesus Kristus ber oss om. Den får oss att falla på knä och vädja till Herren om vägledning och manar oss att stå upp och handla med tillförsikt för att uppnå sådant som är enligt hans vilja.

När du färdas framåt på din resa provas du för att visa om du kommer att göra allt vad Herren din Gud befäller dig (se Abr. 3:25). Det här är en del av jordelivets upplevelser. Det kräver att du strävar framåt med fast tro på Kristus, ledd av Anden och med förtröstan på att Gud tillgodoser dina behov.

Kom ihåg att du aldrig får vackla i din tro – inte ens när du upplever stora svårigheter. När du är ståndaktig ökar Herren din förmåga att höja dig över livets utmaningar. Du får då förmågan att dämpa negativa impulser och utvecklar förmågan att övervinna även till synes överväldigande hinder.

Helighet

Helighet, en annan väg till lycka, har att göra med andlig och moralisk fullkomning. Helighet innebär rent

hjärta och rent uppsåt. Hur kan vi varje dag arbeta på att ge oss själva andlig näring så att vi kan utveckla en sådan gudaktig karaktär?

President Harold B. Lee (1899–1973) sa: ”Vi utvecklar vårt andliga jag genom träning ... Vi måste dagligen träna vår ande genom bön, genom att utföra dagliga goda gärningar och genom att ge av det vi har till andra. Vi måste ge näring till vår ande genom dagliga studier i skrifterna, genom [familjens hemafton], genom att närvara på möten och genom att ta sakramentet. ...

En rättfärdig människa strävar efter att bättra sig, i vetskap om att hon har ett dagligt behov av omvändelse.”⁷

En annan viktig del av helighet är att ingå och hålla förbund i templet. Om vi är trofasta kan de här förbunden höja oss över vår egen krafts och vårt eget perspektivs begränsningar. Alla utlovade välsignelser i Jesu Kristi evangelium kan bli våra genom vår trofasthet mot förrättningarna och förbunden vi ingår inför vår himmelske Fader och Jesus Kristus i templet. En del av mönstret att leva ”på ett sätt som bringar lycka” är att bygga ett tempel där vi kan tillbe och ingå förbund med Herren (se 2 Ne. 5:16, 27).

Huvudpunkterna på den här vägen är att vi ska vara mycket noga med att utveckla andlighet och vara moraliskt rena.

Lydnad

Att hålla alla Guds bud är en del av de andra vägarna till lycka. Efter att nephiterna hade skilts åt från lamaniterna fick de stor framgång när de höll ”Herrens lagar och stadgar och befallningar i allt enligt Moses lag” (2 Ne. 5:10). Det här mönstret är en annan viktig del av att leva ”på ett sätt som bringar lycka”.

President Monson har sagt: ”När vi håller buden blir våra liv gladare, mer tillfredsställande och mindre komplicerade. Våra utmaningar och problem blir lättare att bära och vi får ta emot [Guds] utlovade välsignelser.”⁸ Han sa också: ”Den kunskap vi söker, de

svar vi längtar efter och den styrka vi önskar i dag för att möta svårigheterna i en komplex värld som ständigt förändras, kan bli våra om vi villigt lyder Herrens bud.”⁹

Frälsaren säger till oss:

”Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud. ...

Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom” (Joh. 14:15, 21).

Osjälviskhet och kärlek

Den gyllene vägen till lycka består av osjälviskhet och kärlek – kärlek som har omsorg om, intresse för och ett visst mått av barmhärtighet mot varje levande själ. Kärlek är den raka vägen till den lycka som berikar

och välsignar våra liv och andras. Det innebär, som Frälsaren sa, att du också visar dina fiender kärlek (se Matt. 5:44).

När du gör det uppfyller du det större budet att älska Gud. Du höjer dig över de onda vindar som blåser – över det smutsiga, det destruktiva och det bittra. Sann och varaktig lycka kommer bara när du väljer att ”älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd” (Matt. 22:37; se även 5 Mos. 6:5; Mark. 12:30; Luk. 10:27).

Må var och en av oss välja att älska Herren och följa hans vägar mot lycka, som är ”vår tillvaros syftemål och bestämmelse”¹⁰. ■

Från ”Paths for Happiness”, ett examenstal vid Brigham Young University–Hawaii den 8 juni 2017.

SLUTNOTER

1. ”Happiness”, Gospel Topics, topics.lds.org.
2. David O. McKay, i Conference Report, okt. 1919, s. 180.
3. ”Happiness”, *Psychology Today*, psychologytoday.com/basics/happiness.
4. ”Happiness”, *Psychology Today*.
5. Thomas S. Monson, ”Exempel på rättfärdighet”, *Liahona*, maj 2008, s. 65.
6. Richard G. Scott, ”Fatta rätta beslut”, *Nordstjärnan*, juli 1991, s. 34.
7. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B Lee* (2001), s. 176, 178.
8. President Thomas S. Monson, ”Håll buden”, *Liahona*, nov. 2015, s. 83.
9. Thomas S. Monson, ”Lydnad ger välsignelser”, *Liahona*, maj 2013, s. 92.
10. Joseph Smith, i *History of the Church*, 5:134.

Lär dig vad sann glädje är på lds.org/go/41849.

Äktenskap, pengar och tro

Sunday Chibuike Obasi

Jag var med på en sammankomst för unga ensamstående vuxna i Kumasi, inte för att jag behövde en flickvän – jag var redan förlovad – men för att jag kände att jag behövde lite mer motivation och att den sammankomsten skulle vara rätt plats att få den. Och mina böner besvarades faktiskt under sammankomsten när syster Call, en äldre missionär med uppdraget att arbeta med unga vuxna, talade om vikten av tempeläktenskap.

I slutet av talet förändrades plötsligt hennes ansiktsuttryck och hon sa: "Man behöver inte ha pengar för att gifta sig – allt man behöver är tro." Det kändes som om hon talade direkt till mig, men jag trodde inte att det egentligen gällde mig eftersom vi behövde köpa ett flertal saker när vi förberedde oss för bröllopet. Jag sa till mig själv: "Hur kan jag inte behöva pengar utan bara tro?"

Jag tänkte på det om och om igen under veckan som följde. Jag

frågade mig själv: "Finns det gränser för vad Gud kan göra?" Först trodde jag inte det, men vid närmare eftertanke började jag tro det. Men sedan kom en följdfråga: "Hur kan han vara begränsad om han är allsmäktig?" Anden gav mig svaret: Guds välsignelser är beroende av vår lydnad mot honom. Han är inte begränsad i sin förmåga att välsigna oss, men vi måste inbjuda välsignelserna genom att utöva tro till att göra det han vill att vi ska göra.

Senare ringde jag min fästmö Priscilla för att prata om våra bröllopsplaner. Trots vår brist på pengar bestämde vi oss för att vi skulle välja vigseldatum, men vi kunde inte bestämma oss för ett visst datum. Vi kom överens om att hon skulle fråga sin biskop vilka datum som fanns på församlingens och stavens kalendrar. Av de två datum han föreslog valde vi den 27 september 2014 – vilket

Min fästmö och jag hade lite tid kvar tills vårt bröllop och ännu mindre med pengar, men vi hade något viktigare: tro.

innebar att vi knappt hade sju veckor kvar till bröllopsdagen!

Priscilla frågade: "Obim [som betyder "mitt hjärta" på språket igbo], har du några pengar? Vi har ont om tid."

Jag svarade: "Nej, men jag har en del tro."

Hon skrattade och sa: "Det är okej. Vi kan fasta och be." Hon fortsatte med en omskrivning av

1 Nephi 3:7: "Herren bereder en utväg för oss för han har befallt att vi ska gifta oss."

Innan veckan var slut fick jag betalt för ett jobb jag hade gjort flera månader tidigare. Då sa Priscilla att

hon ville starta ett företag för att få in mer pengar. Med pengarna jag hade tjänat köpte hon begagnade handväskor och sålde dem vidare. Efter att ha köpt en del av sakerna på listan över sådant vi behövde hade hon

fortfarande kvar dubbelt så mycket pengar som jag hade gett henne.

Under den här tiden kunde jag inte få tag på jobb. Varje jobb som jag blev lovad gick till någon annan. Vi hade två veckor kvar och det fanns fortfarande saker vi behövde köpa. Min fästmö föreslog att vi skulle flytta fram datumet. Allt jag sa var: "Ett underverk är på väg."

Bara två dagar före vår bröllopsdag kom underverket: Jag fick betalt för ett jobb som jag hade gjort mer än två veckor tidigare. Jag lärde mig också att med tro och hårt arbete hjälper Herren oss att uppnå våra rättfärdiga mål.

Vi löste in checken i banken och begav oss därefter till marknaden för att köpa resten av det vi behövde mitt i en störtskur. Den såg vi som himlens godkännande av vår handling i tro.

Mindre än 24 timmar senare var vi gifta. När vi ombads att ge varandra de högtidliga löftena fick jag en känsla som jag aldrig tidigare upplevt. Jag var så tillfreds att jag kände att jag skulle kunna göra allt genom tro från den stunden. Senare beseglades vi i Accra tempel.

Du kan behöva *en del* pengar för att förbereda dig för äktenskap, men det viktigaste du behöver är tro. ■

Författaren bor i Ashantere regionen, Ghana.

”Det känns som om jag håller på att förlora min tro. Vad kan jag göra för att få tillbaka den?”

”Ett av kyrkans ändamål är att livnära och kultivera trons frö, även i tvivlets och osäkerhetens tidvis sandiga jordmån. ...

Tvivla [först] på era tvivel innan ni tvivlar på er tro.”

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, "Kom och förena er med oss", generalkonferensen i oktober 2013.

Gå till skrifterna

Om jag har svårt att känna Anden så hjälper det att gå till skrifterna och se tron som alla

har. Det ger mig tro. Kanske har dina böner varit korta. Försök att göra dem mer uppriktiga så hjälper din himmelske Fader dig att stärka din tro.

Chris B., 14 år, Oregon, USA

Ge näring åt trons frö

Jag vet att jag kan be till Fadern om att hjälpa mig ge näring åt den planta av tro som växer.

Jag måste göra det nödvändiga för att den ska växa, som att läsa skrifterna, söka efter andliga upplevelser, räkna mina välsignelser och be min familj om hjälp. På så sätt kan min tro börja växa igen. Det händer inte från den ena dagen till den andra – det är en process som tar tid. Jag måste ha tålamod och lita på Herren.

Elías B., 18 år, Mendoza, Argentina

Red ut det tillsammans.

När det känns som om jag håller på att förlora min tro så pratar jag med mamma och pappa, och vi reder ut det tillsammans. Ibland sjunger vi en upplyftande sång efteråt så att vi kan känna Anden.

Emmalie C., 15 år, Colorado, USA

Fråga dina föräldrar

Förutom att be direkt till vår himmelske Fader kan vi fråga våra föräldrar hur vi kan komma tillbaka till honom och få tillbaka vår tro.

Elías S., 12 år, Paysandú, Uruguay

Be, sträck dig utåt och läs

Som en person som har haft svagare tro gjorde jag tre saker för att stärka den. För det första bad jag. Att be om styrka och att få veta vad jag skulle göra fungerade bra. För det andra berättade jag om det för nära vänner, och de hjälpte mig med en gång när jag behövde det. För det tredje läste jag i skrifterna. Många skriftställen har med tro att göra och kan hjälpa oss stärka den.

Jack J., 14 år, Florida, USA

Varför tillåter Gud krig?

Krig har varit en del av människans historia på jorden nästan ända sedan begynnelsen. Men Herren, Fridsfursten, vill inte att vi ska kriga mot varandra. Han gråter när människor väljer att inte älska varandra utan "är kärlekslösa och ... hatar sitt eget blod" (Mose 7:33), och fördärvar jorden genom våld (se 1 Mos. 6:11-13). De vars ondska leder till krig på jorden kommer att dömas för sina handlingar.

Herren har befallt sitt folk att "ta ... avstånd från krig och förkunna fred" (L&F 98:16). Men när nationer tar till vapen mot varandra har Herren också sagt att vi ibland har rätt att försvara våra familjer, nationer och vår frihet mot förstörelse, tyranni och förtryck (se Alma 43:47; Alma 46:12-13; L&F 134:11). Och sista dagars heliga som tjänar i sitt lands militär uppehåller principen om att underordna sig "kungar, presidenter, styresmän och överhetspersoner" (TA 1:12).

För att läsa mer, se Gordon B. Hinckley, "Krig och fred", generalkonferensen, apr. 2003; "War", Gospel Topics, topics.lds.org.

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte att vara officiella tillkännagivanden om kyrkans lära.

Nästa fråga

"Hur kan min patriarkaliska välsignelse hjälpa mig att fatta beslut?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett foto med hög upplösning, före den 15 maj 2018, till liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article or Feedback").

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Följ Joseph Smiths exempel och återställsens mönster.

BÖN

Äldste Robert D. Hales (1932–2017)

i de tolv apostlarnas kворum

NYCKELN TILL VITNESBÖRD OCH ÅTERSTÄLLELSEN

S om ledare för kyrkan får vi ofta frågan: "Hur får jag ett vittnesbörd om Jesu Kristi återställda evangelium?"

För att få ett vittnesbörd och påbörja sin omvändelse måste man börja med att studera och be. Sedan måste man leva efter evangeliet med tålamod och uthållighet och inbjuda och söka Anden. Joseph Smiths liv och återställensens mönster är utomordentliga exempel på denna process. När jag återger det som hände under återställelsen, sök då efter stegen som leder till ett vittnesbörd.

Vänd dig till
skrifterna.
Knäböj i bön.
Be i tro.
Lyssna på den
Helige Anden.

Stor förvirring

Joseph Smith föddes den 23 december 1805 i Sharon i Vermont, Förenta staterna. Hans familj bad och studerade Bibeln. När han var ung intresserade han sig för religion och upptäckte att det rådde ”stor förvirring” över Kristi lära, att ”präst stred mot präst och omvänd mot omvänd” (JS–H 1:6).

Den här förvirringen började århundraden tidigare under det som kallas det stora avfallet. Aposteln Paulus sa att Herrens dag inte skulle komma förrän efter avfallet. (Se 2 Tess. 2:3.)

Några årtionden efter Kristi uppståndelse dödades hans apostlar, hans lära förvanskades och prästadömet togs bort från jorden. Men Paulus såg våra dagar och profeterade att ”när tiden var fullbordad ... [skulle Gud] i Kristus sammanfatta allt” (Ef. 1:10). Han skulle återställa Kristi sanna kyrka till jorden.

Joseph får ett svar

När Joseph var 14 år gammal befann han sig mitt i ett religiöst ”åsiktstumult”. Han frågade ofta sig själv: ”Om någon av dem har rätt, vilken är det då och hur skall jag kunna veta det?” (JS–H 1:10).

Joseph vände sig till Bibeln för att få svar. ”Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt

alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den” (Jak. 1:5).

Joseph följde Jakobs råd och gick till en skogsdunge nära sitt hem och bad. När han bad till Gud sänkte sig en ljuspelare klarare än solen över honom och två personer visade sig. ”En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sade, medan han pekade på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom!*” (JS–H 1:16–17).

Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus samtalade med Joseph. De svarade på hans fråga. De talade om för honom att Kristi sanna kyrka inte längre fanns på jorden. Joseph märkte att dessa medlemmar i gudomen var åtskilda och påtagliga personer, att de visste vad han hette och att de ville besvara hans böner. Himlarna öppnades, avfallets natt var över och evangeliets ljus började lysa.

Liksom Joseph söker många av oss sanningens ljus. Liksom Joseph måste vi söka i skrifterna och be, ödmjuka oss och lära oss att utöva tro.

Moroni och guldplåtarna

Under de tre år som följde efter den första synen sa Joseph att han ofta

kände sig missmodig på grund av sina svagheter och ofullkomligheter. Men han förlorade inte tron eller glömde bönens kraft.

Den 21 september 1823, när Joseph var sjutton år, knäböjde han för att be om förlåtelse för sina synder och för att be Gud tillkännage hans ställning inför honom (se JS–H 1:29). När han bad såg han ett ljussken ”som tilltog tills rummet var ljusare än mitt på dagen” (v. 30). I det ljuset stod en person klädd i en dräkt som var ”bländande vit” (v. 31). Han kallade Joseph vid namn och presenterade sig som Moroni. Han sa att ”Gud hade ett verk för [Joseph] att utföra” och berättade för honom om en forntida uppteckning ”skriven på guldplåtar” som när de översatts blev Mormons bok. Boken innehöll en uppteckning av evangeliet i sin fullhet (se v. 33–34). Joseph blev vägledd till uppteckningen som låg nedgrävd i kullen Cumorah i närheten.

Nästa dag fann Joseph Smith plåtarna, men tiden var ännu inte inne för att ta fram dem. Moroni befallde Joseph att möta honom där samma dag varje år under de kommande fyra åren (se v. 52–53). Joseph lydde. Varje år gick han upp på kullen och fick ”undervisning” (v. 54) av Moroni inför återställelsen av Kristi kyrka.

Joseph tog emot plåtarna den 22 september 1827, när han var 21 år.

Han fick också urim och tummim, ett forntida redskap som skulle användas för att översätta dem. Med hjälp av detta heliga redskap och den Helige Anden påbörjade Joseph översättningsarbetet.

Återställelsen inleds

När Joseph var 23 år och arbetade med översättningen av plåtarna, kom han och hans skrivare Oliver Cowdery till ett stycke som handlade om dop till syndernas förlåtelse. De ville veta mer. Joseph visste vad de behövde göra.

Den 15 maj 1829 gick Joseph och Oliver ut i skogen för att rådfråga Herren. Medan de bad steg Johannes Döparen ner ”i en ljussky” (JS–H 1:68). Han hade döpt Frälsaren, och han hade de prästadömsnycklar som behövdes för att utföra förrättningen med Guds myndighet.

Johannes lade händerna på Josephs huvud och sedan på Oliver och förlänade aronska prästadömet på var och en av dem (se L&F 13; JS–H 1:68–69). I slutet av maj eller tidigt i juni 1829 förlänades Joseph och Oliver det melkisedekska, eller högre, prästadömet av apostlarna Petrus, Jakob och Johannes.

Översättningen av Mormons bok blev också

färdig under juni och boken publicerades den 26 mars 1830. En tid senare, den 6 april, organiserades kyrkan formellt. Precis som Paulus hade profeterat blev Kristi forna kyrka återigen upprättad på jorden.

Men återställens verk var inte över. Kirtlands tempel, det första templet som byggdes i den här tidsutdelningen, invigdes den 27 mars 1836. Den 3 april, en vecka senare, hölls ett möte i templet. Efter högtidlig och stilla bön uppenbarade Herren Jesus Kristus sig för Joseph och Oliver. Mose, Elias och Elia visade sig också i Kirtlands tempel och gav prästadömet nycklar till Joseph (se L&F 110).

Ett mönster för oss att följa

Bröder och systrar, kan vi se ett mönster? Varje viktigt steg i återställelsen – den första synen,

Moronis besök och Mormons boks framkomst, återställelsen av prästadömet och Jesu Kristi besök efter invigningen av hans tempel – föregicks av bön.

Många gånger har jag känt hur Guds Ande obestridligen har vittnat, som en brinnande eld i mitt hjärta, om att det återställda evangeliet är sant. Om du inte vet det här redan vill jag föreslå att du följer uppmaningen som Moroni gav i Mormons bok: ”Och jag uppmanar er att ni, när ni får dessa uppteckningar, frågar Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna. Och om ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, skall han uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft. Och genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting” (Moro. 10:4–5).

Följ Joseph Smiths exempel och återställens mönster. Vänd dig till skrifterna. Knäböj i bön. Be i tro. Lyssna på den Helige Anden. Och i Jesu Kristi namn lovar jag att ”om ni ... ber till [vår himmelske Fader] med tro och tror att ni skall få, och noggrant lyder [Herrens] befallningar, skall förvisso detta tillkännages för er” (1 Ne. 15:11). ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 2003.

VAD, VARFÖR och HUR:

EN NÄRMARE TITT PÅ ÅTERSTÄLLELSEN

TIDSUTDELNING

Profeter leder det vi kallar *tidsutdelningar*, tidsperioder när 1) Gud har minst en bemyndigad prästdömsledare på jorden och när 2) den här ledaren, en profet, får lära sig om frälsningsplanen direkt från Gud. Profeten undervisar sedan om, eller *delar ut*, evangeliet till folket.

Tack vare skrifterna känner vi till många av tidsutdelningarna. Några viktiga var Adams, Enoks, Noas, Abrahams, Moses, Jesus Kristus och Joseph Smiths tidsutdelningar. Herren påbörjade en tidsutdelning genom var och en av de här profeterna.

Faith Sutherlin Blackhurst

Kyrkans tidningar

Tänk dig att du är på en veckolång resa med din vän och hans eller hennes familj vid en härlig sandstrand. Du har jättekul, men du börjar sakna din egen familj. Då får du ett sms från din pappa där han frågar hur det går. Det var precis vad du behövde för att känna dig älskad och ihågkommen.

Jordelivet är lite på det sättet. Gud skickar inga sms, men vi är långt borta från vårt himmelska hem, så ett sätt vår himmelske Fader visar sin kärlek för oss är genom att sända profeter.

ILLUSTRATIONER BEN SIMONSEN

För att undervisa om evangeliet behöver du kunna förklara vad avfall, utdelningar och återställelsen är. Den här översikten kan vara till hjälp.

AVFALL

Avfall = ogudaktighet. När en person eller grupp vänder sig bort från Jesu Kristi evangeliums sanningar, förkastar profeterna och börjar synda, så har de börjat avfalla.

ÅTERSTÄLLELSE

En återställelse är när något ändras tillbaka till sitt ursprungliga tillstånd. Det är inte en reformation, där man ändrar något som finns för att skapa något nytt. Om du till exempel vill återställa ett gammalt hus så restaurerar du det med samma planritning som det ursprungliga huset. Du kanske vill bygga en ny öppen spis, men då ändrar du på huset i stället för att återställa det.

Jesu Kristi evangelium behövde återställas eftersom det gick förlorat under det stora avfallet. Människor levde i århundraden utan den sanna kyrkan. Så Herren återställde sin kyrka och sitt evangelium genom Joseph Smith, precis som forntida profeter hade förutsagt (se Jes. 2:1–3; 29:13–14; Apg. 3:19–21; Upp. 14:6–7; 2 Ne. 3:3–15).

Jesu Kristi sanna evangelium är här för att stanna – så tänker du hålla fast vid det? Världen blir alltmer ogudaktig, men Jesu Kristi kyrka blir kvar till änden.

Du har ett val att göra – samma val som människor har ställts inför sedan tidens begynnelse: Ska du följa profeten? Om du gör det blir du välsignad och har Anden med dig som vägleder dig.

ADAM

Adam var en sann pionjär. Han var den första mannen på jorden och den första profeten! Han undervisade sin familj om evangeliet, men till och med i begynnelsen var det många som sökte sig "till sina egna rådslag i mörkret" och förkastade sanningen (Mose 6:28).

ENOK

Har du någon gång hört talas om att en hel stad togs upp till himlen? Jo, Sions stad - som Enok grundade - var så rättfärdig att folket togs upp för att bo hos Gud (se Mose 7:23).

NOA

Du känner till Noas ark. Bara åtta personer - Noa och hans familj - överlevde översvämningen eftersom de lyssnade på Noas varningar (se 1 Mos. 7; Mose 8). Men visste du att han fick prästdömet när han var tio år (se L&F 107:52) och att "jättar ... sökte efter Noa för att beröva honom livet"? (Mose 8:18).

ABRAHAM

Abraham var nära att offras av ogudaktiga präster, men en ängel räddade honom (se Abr. 1). Han hade flera förunderliga uppenbarelser, bland annat en syn om föruttillvaron. Kyrkans medlemmar är hans efterkommande, och Abrahams förbund har fått sitt namn efter honom. (Se Abr. 1:2-5.)

MOSE

Mose ledde israeliterna ut ur Egypten och hjälpte dem att bli fria. Han "försökte flitigt heliggöra folket, så att de skulle kunna skåda Guds ansikte, men de förhärdade sina hjärtan och kunde inte uthärda hans närvaro" (L&F 84:23-24). Faktum är att de vandrade omkring i ödemarken i fyrtio år på grund av sitt avfall!

LEDARE FÖR TIDSUTDELNINGAR

De här profeterna kallades av Gud på grund av deras stora tro och deras goda gärningar (se Alma 13:3; se även Abr. 3:22-23). Prästadömsnycklarna de hade återställdes till profeten Joseph Smith. Här är några intressanta fakta om de här profeterna. Se vad mer du kan lära dig om dem när du studerar skrifterna.

JESUS KRISTUS

Jesus Kristus undervisade om evangeliet och utförde många underverk, och dessutom grundade han sin kyrkan på jorden. Han sonade våra synder och korsfästes för att vi ska kunna övervinna andlig och timlig död. Han är kyrkans överhuvud i dag, och han och vår himmelske Fader är källan till prästadömetts myndighet.

DET STORA AVFALLET

Efter Frälsarens uppståndelse försökte hans apostlar och andra ledare i kyrkan att sprida evangeliet, men folket förkastade deras undervisning och dödade till och med de flesta av apostlarna. På grund av folkets ondska gick evangeliets fullhet förlorad från jorden. Världen sjönk ner i andligt mörker (se Jes. 60:2).

- I över 1000 år hade människorna ingen tillgång till frälsningens förrättningar, templets välsignelser eller en profets vägledning.
- Dyrbara sanningar försvann från Bibeln.
- Falsa uppfattningar om Guds natur undervisades.
- Några av frälsningens förrättningar förändrades eller undervisades felaktigt (se Jes. 24:5).
- Det här avfallet ledde så småningom till att många kyrkor bildades.

REFORMATIONEN

Under det stora avfallet insåg några religiösa tänkare i Europa att Jesu Kristi evangelium inte förkunnades på rätt sätt. De här reformatörerna var inte profeter, men de gjorde sitt bästa för att undervisa om sanningen så som de förstod den. De hjälpte till att göra Bibeln tillgänglig för fler människor. Många stred för religionsfrihet och beredde vägen för evangeliets återställelse.

JOSEPH SMITH

Så var evangeliets fullhet borta för alltid? Nej! Gud uppenbarade viktiga sanningar för Joseph Smith igen. Himmelska budbärare återställde alla nödvändiga prästadömsnycklar till honom (se L&F 27:8-13; 110; 128:18-21) och gjorde den här tiden till "tidernas fullbordans utdelning" (L&F 138:48). Den är också känd som "de sista dagarna" eftersom det är den sista utdelningen före Jesu Kristi andra ankomst.

ÅTERSTÄLLELSEN

Vet du vad? DU har återställensens välsignelser. Ja, du!

- Jesu Kristi kyrka återställdes med en profet och apostlar som leder den.
- Mormons bok, Läran och förbunden, Den kostbara pärlan och andra nutida uppenbarelser återställde dyrbara sanningar som hade gått förlorade (se 2 Ne. 27).
- Joseph Smith fick aronska prästadömet av Johannes Döparen (se L&F 13) och melkisedekiska prästadömet av apostlarna Petrus, Jakob och Johannes (se L&F 128:20).
- Bemyndigade prästadömsbärare utför frälsningens förrättningar på rätt sätt.
- Och vi vet att sanningen aldrig kommer att försvinna genom ett avfall igen (se Dan. 2:44). ■

När du lär dig mer om Jesus Kristus inbjuder du hans frid och närvaro i ditt liv.

Sarah Hanson

Tänk dig att läsa *allt* om Frälsaren i skrifterna – Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. Det kräver verkligen mycket tid och arbete! Men president Russell M. Nelson gav oss i januari 2017 en uppmaning att göra just det – att studera allt som Jesus sa och gjorde i standardverken. President Nelson sa att det projektet gjorde honom till "en ny människa". Han lärde sig inte bara mer om Jesus Kristus, utan kände också en förnyad hängivenhet mot honom.¹

Du kan också komma närmare Kristus när du lär dig mer om honom. Genom att studera hans liv och avsikter får du känna hans frid och lära känna honom och din himmelske Fader. Se hur de här ungdomarna besvarade två frågor: 1) Vilken är din favoritberättelse i skrifterna om Frälsaren och varför? 2) Och hur har dina evangeliestudier gett dig frid?

LÄRA KÄNNA FRÄLSAREN

Jag tycker om berättelsen om de tio spetälska eftersom Kristus visade så mycket kärlek mot den spetälske som tackade honom. Han sa: "Din tro har frälst dig" (Luk. 17:19; se v. 11-19). Jag älskar den uppriktiga vänlighet han visar alla.

På grund av tragedier som hänt nyligen i min skola är alla i stort behov av frid och tröst. Jag har fått styrka och frid genom mina studier i seminariet. Seminarielärarna gör skrifterna och evangeliet mycket personliga för oss. Det är intressant att se kontrasten mellan seminariets klassrum och ett vanligt klassrum. Det är en annorlunda känsla där som ger frid.

Gabriel S., 16 år, Colorado, USA

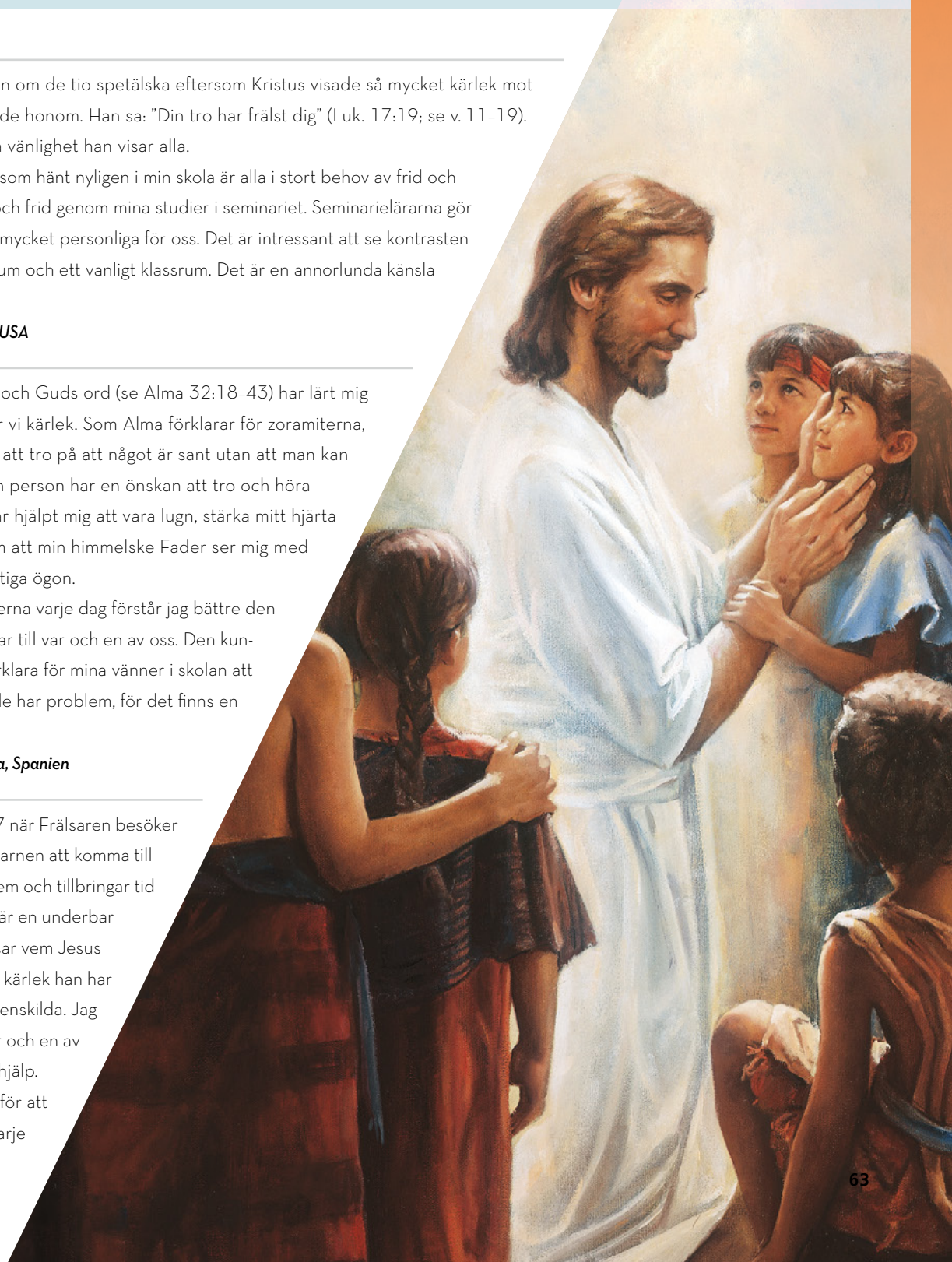
Almas berättelse om tro och Guds ord (se Alma 32:18-43) har lärt mig att när vi sår kärlek så får vi kärlek. Som Alma förklarar för zoramiterna, är tro som ett frö. Det är att tro på att något är sant utan att man kan se det. Tron stärks när en person har en önskan att tro och höra Guds ord. Allt det här har hjälpt mig att vara lugn, stärka mitt hjärta och få ett vittnesbörd om att min himmelske Fader ser mig med kärleksfulla och barmhärtiga ögon.

När jag studerar skrifterna varje dag förstår jag bättre den kärlek som vår Frälsare har till var och en av oss. Den kunskapen hjälper mig att förklara för mina vänner i skolan att de inte är ensamma när de har problem, för det finns en Gud som älskar oss.

Maria D., 17 år, Guadalajara, Spanien

Jag tycker om 3 Nephi 17 när Frälsaren besöker Amerika och uppmanar barnen att komma till honom. Han sitter med dem och tillbringar tid med dem en och en. Det är en underbar berättelse för mig som visar vem Jesus Kristus är och hur mycket kärlek han har till var och en av oss som enskilda. Jag tror att han sitter med var och en av oss också när vi behöver hjälp.

I år bestämde jag mig för att läsa en sida i skrifterna varje

Jag tycker om när Kristus kommer till Amerika, frågar om det finns några sjuka och lidande bland dem och sedan botar dem. Sedan välsignar han de små barnen. (Se 3 Ne. 17.) Jag tycker att det är en härlig och mäktig berättelse. Jag tycker om små barn, och jag tycker om när de får extra mycket kärlek, för barn är så oskyldiga. Den berättelsen visar mig hur djup Frälsarens kärlek till oss är. Eftersom han älskade folket på den tiden så mycket att han gjorde allt han gjorde, kan han älska oss i dag också.

I Jesaja 53:3 står det att Frälsaren är "en smärtornas man och förtrogen med lidande". När jag tänker på Kristi försoning, vad han gick igenom för vår skull och hur jag kan bli förlåten när jag omvänder mig från mina synder, känner jag mig mycket tillfreds. Många personer i Mormons bok - Mosiahs söner, Ammon och Alma den yngre - hade ett stormigt förflutet, men de kunde bli förlåtna. De vände sig till Kristus, omvände sig och blev underbara exempel som vi kan lära oss av i dag. Det är trösterikt att veta att jag också kan bli förlåten.

Alina T., 18 år, Oregon, USA

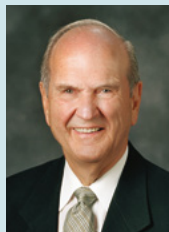
Min favoritberättelse om Jesus är när han förvandlade vatten till vin under ett bröllop efter en uppmaning från hans mamma (se Joh. 2:1-11). Det är min favorit eftersom berättelsen visar Jesus respekt för kvinnor, och hans mamma i synnerhet. Den här berättelsen uppmuntrar barn att lyda sina föräldrar, inte av rädsla utan av stor kärlek. Jesus Kristus exempel är vad alla borde sträva efter. Hans kärlek till sin mamma upphörde aldrig, och det borde inte heller vår kärlek till våra föräldrar göra. Det är också mitt favorit-skriftställe eftersom hans underverk är en tjänandegärning, och vi kan också skapa underverk genom att hjälpa andra.

Den här berättelsen och andra berättelser i skrifterna har gett mig frid. Det är trösterikt att veta att om jag alltid försöker lära av Kristus och följa hans lärdomar så kan jag återvända till vår kärleksfulle himmelske Fader en dag.

Anne R., 17 år, Victoria, Australien

dag. När jag har gjort det har jag börjat se fram emot det varje dag. Jag har lärt mig så mycket av orden och berättelserna i skrifterna när jag har försökt tillbringa tid med att förstå dem, och jag har kommit närmare min himmelske Fader och Frälsaren när jag har lärt mig mer om dem också. Det har gett mig stor frid.

Anna C., 17 år, Montana, USA

FOKUSERA PÅ FRÄLSAREN

”Vi måste fokusera helt på Frälsaren och hans evangelium. Det är mentalt ansträngande att sträva efter att vända sig till honom i varje tanke. Men när vi gör det flyr våra tvivel och vår fruktan.”

President Russell M. Nelson, ”Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv”, generalkonferensen, apr. 2017.

Jag tycker om berättelsen om Kristus och den rike unge mannen (se Mark. 10:17-22). Den ger mig stor insikt och perspektiv när det gäller att prioritera Gud framför allt annat. Uppmaningen att sälja alla världsliga ägodelar skulle i stort sett alla människor ha svårt att acceptera. Men jag tror att det här att vara villig att sätta Gud framför ägodelar är en del av det som var och en av oss måste lära oss. Jesus Kristus obegränsade kärlek till oss är verkligen förunderlig. Den är definitivt bättre än alla pengar eller ägodelar vi kan skaffa oss.

Att läsa skrifterna ger mig frid och tröst, och större visdom och kunskap. Jag kanske inte alltid känner kraften i skriftstudierna med en gång, men jag vet att skriftstudier har ett positivt inflytande i mitt liv och hjälper mig känna Anden och känna igen hans maningar.

Yuzhen C., 19 år, Taichung, Taiwan

När Kristus var på väg till en flicka som var döende, rörde en kvinna som led av blödningar bara vid hans kläder och blev botad. Kristus vände sig om och pratade med henne när han märkte att hon hade rört vid honom (se Luk. 8:43-48). Trots att Kristus var på väg för att hjälpa någon annan tog han sig tid för henne också. Kristus tar sig tid för alla oss också.

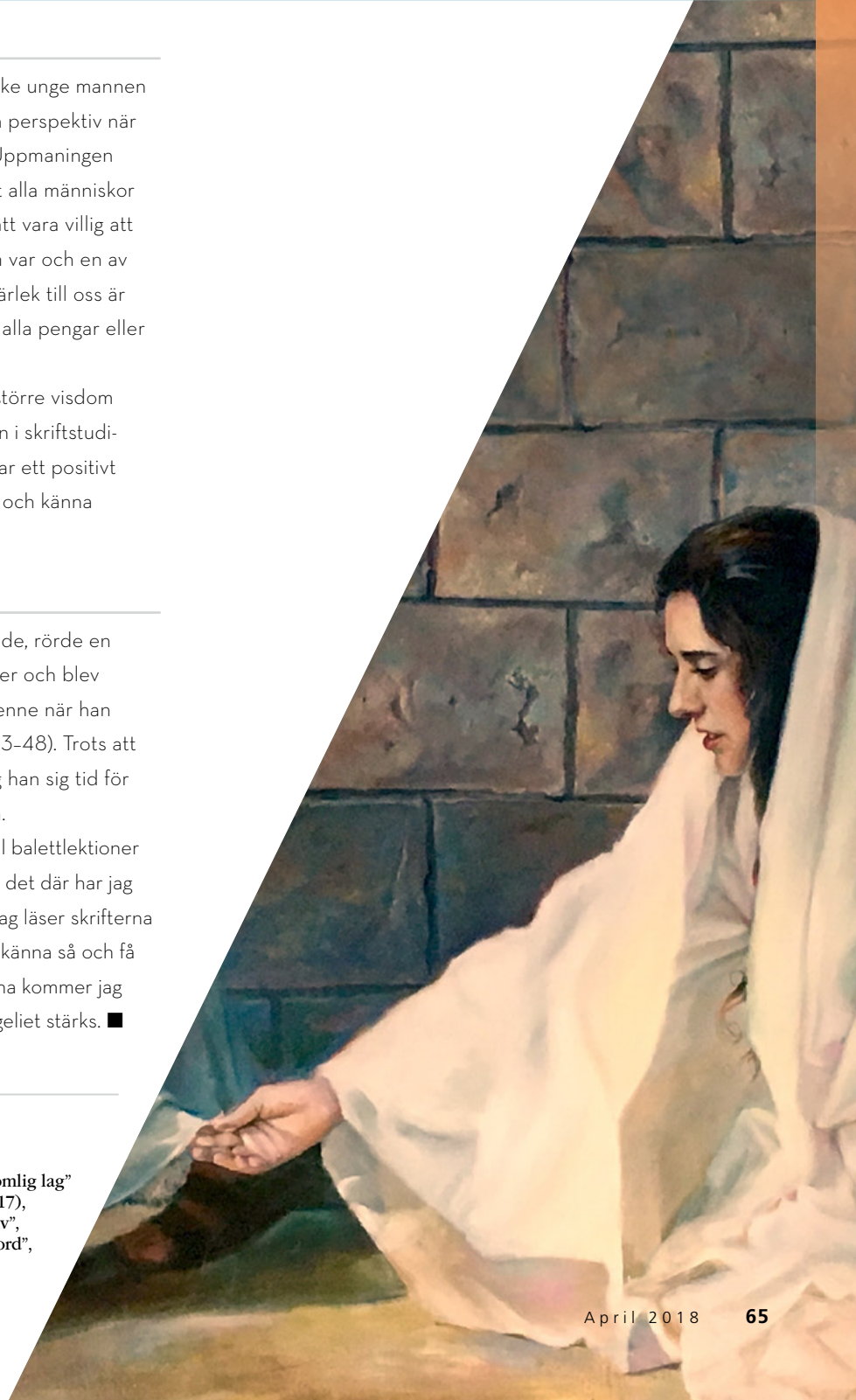
Jag är mycket upptagen. Jag åker till skolan, till balettlektioner och gör andra ärenden. När jag håller på med allt det där har jag ingen tid för mig själv och känner ingen frid. När jag läser skrifterna eller ber en bön känner jag frid. Det är härligt att känna så och få en paus från cirkusen. Under de fridfulla stunderna kommer jag närmare Frälsaren och mitt vittnesbörd om evangeliet stärks. ■

Zoe B., 17 år, Utah, USA

Författaren bor i Utah, USA.

SLUTNOT

1. Se Russell M. Nelson, ”Profeter, ledarskap och gudomlig lag” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 8 jan. 2017), broadcasts.lds.org; ”Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv”, generalkonferensen apr. 2017; ”Studera Frälsarens ord”, *Liahona*, jan. 2018, s. 56-59.

Vad återställelsen betyder för mig

Kyrkans återställelse började när vår himmelske Fader och Jesus Kristus besökte Joseph Smith 1820. Efter det hände andra viktiga saker som förde tillbaka Jesu Kristi kyrka till jorden. Läs de här korten, klipp ut dem, klistra fast dem på papper och spela ett memoryspel.

Vår himmelske Fader och Jesus Kristus visade sig för Joseph Smith.

Därför vet jag att de har kroppar som jag!

Joseph Smith översatte guldplåtarna.

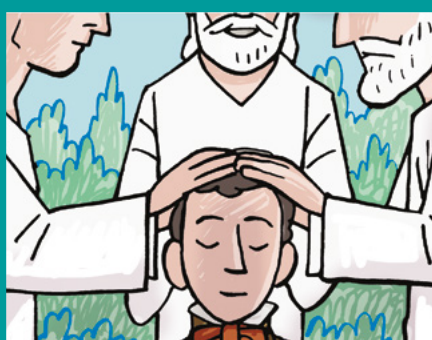
Därför kan jag läsa Mormons bok!

Johannes Döparen gav aronska prästadömet till Joseph Smith och Oliver Cowdery.

Därför kan jag döpas in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga!

Petrus, Jakob och Johannes återställde melkisedekska prästadömet.

Därför kan jag ha den Helige Andens gäva!

Kyrkan organiserades den 6 april 1830.

Därför kan jag gå i kyrkan!

Emma Smith samlade sånger till kyrkans första psalmbok.

Därför kan jag sjunga psalmerna!

I Kirtlands tempel gav Elia nycklarna att besegla familjer till Joseph Smith.

Därför kan jag släktforska och besöka templet!

Herren befalld de första medlemmarna i kyrkan att betala tionde, som är 10 procent.

Därför kan jag donera tionde och fasteoffer!

Aurelia Rogers startade Primärs organisation för att undervisa barnen i grannskapet.

Därför kan jag gå i Primär!

"Som en av Jesu Kristi tjänare betygar jag att Jesus är Kristus, vår Återlösare och vår Frälsare. Jag vet att han lever och att hans innerliga barmhärtighet är tillgänglig för oss alla."

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kворum

Från "Herrens innerliga barmhärtighet", Liahona, maj 2005, s. 99.

Äldste
Valeri V. Córdón
i de sjuttios
kvorum

En förunderlig lärdom

"Jag ... kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er" (Mal. 3:10).

När jag växte upp i Guatemala ägde min familj en fabrik där man tillverkade uniformer för idrottslag.

Pappa ville att barnen i vår familj skulle lära sig att arbeta flitigt. Vi hjälpte honom i fabriken. Jag ställde ofta till problem när jag var liten. Det verkade som om jag alltid hade sönder saker! Men när jag blev äldre lät pappa mig ta hand om stickmaskinerna.

Pappa betalade oss för arbetet vi gjorde. Sedan frågade han: "Vad ska du göra med dina pengar?" Jag visste vilket det rätta svaret var: "Betala mitt tionde och spara till min mission."

När jag var omkring 13 år förlorade företaget en massa pengar. Vi var tvungna att göra oss av med många symaskiner. I stället för två hundra arbetare hade vi mindre än fem. De arbetade i vårt garage hemma.

Jag hade alltid betalat mitt tionde, men jag förstod

aldrig riktigt hur viktigt det var. Sedan lärde jag mig något förunderligt. En lördagsmorgon hörde jag mina föräldrar prata tyst. Pappa sa till mamma att det bara fanns tillräckligt med pengar för att antingen betala tionde eller köpa mat. Det fanns inte tillräckligt för båda. Jag blev orolig. Vad skulle pappa göra?

På söndagen såg jag pappa ge ett kuvert till vår grens-president. Han valde att betala tionde! Jag var glad att han gjorde det, men jag var också orolig. Vad skulle vi äta?

Nästa morgon knackade några personer på vår dörr. De sa till pappa att de behövde uniformer med en gång. Vanligtvis fick vi betalt när ordern var klar. Men de här personerna betalade pappa den dagen, innan vi hade sytt uniformerna!

På en helg lärde jag mig något förunderligt som har blivit kvar hos mig ända sedan dess. Tiondelagen hjälper oss att stärka vår tro och visa tacksamhet mot vår himmelske Fader. Att betala tionde är en välsignelse! ■

Abuelos skomakeri

Ray Goldrup

Baserad på en sann berättelse

”Förlåt’ är inte alltid lätt att säga”

(Children’s Songbook, s. 98).

Miguel öppnade dörren till sin abuelos (farfars) skomakeri. Han kände lukten av lädret som Abuelo arbetade med. Det var en av hans favoritlukter.

”Hej, Abuelo!”

Abuelo satt på knä och ritade utmed en kunds fot på ett papper. Han såg inte upp. Abuelo kunde inte höra så bra.

Miguel satte sig på en arbetsbänk. Han tittade på travarna med utskuret läder. Han föreställde sig vad Abuelo skulle göra av varje bit med hjälp av hammare och tång.

Verktygen påminde Miguel om något annat han tyckte om. Abuelo gav alltid Miguel en godisbit när han hjälpte till att städa.

Men Miguel var hungrig nu! Han visste att han inte fick ta godis utan att fråga, men det såg ut som om Abuelo skulle vara upptagen en stund. ”Kanske behöver jag inte vänta”, tänkte Miguel.

Miguel sträckte sig efter godisburken under disken. Den var full av hans favoritgodis – söt och kryddig med chilipulver! När Miguel öppnade burken kände han sig lite illa till mods. Men godiset såg så smaskigt ut. Han skyndade sig att stoppa en i munnen.

Kunden gick därifrån efter en stund. Abuelo tog en bit läder och doppade den i lite vatten. Det gjorde lädret mjukt och lätt att arbeta med.

"Du vet, vi behöver vara mer som den här skon", sa farfar.

Miguel tuggade i sig resten av godisbiten så fort han kunde. Sedan gick han bort till Abuelo.

"Hej!" sa Abuelo med ett leende. "Jag är glad att du kom hit."

Miguel kramade Abuelo. Han hoppades att Abuelo inte skulle märka att han hade ätit en godisbit. Miguel trängde bort oron.

"Det ser ut som om du har mycket att göra i dag", sa Miguel och pekade på traven med läder. "Behöver du hjälp?"

"Visst! Kan du ge mig den där tråden?"

Miguel sträckte sig efter en lång trådbit. Han drog i tråden med hjälp av båda händerna. Den var starkare än den såg ut.

"Wow", den är jättestark."

Abuelo skrattade till. "Det måste den vara för att stå emot livets slitningar. Abuelo drog tråden genom lädret. Sedan fick han ett uttryck i ansiktet som mamma ibland kallade "kloke Abuelo".

"Du vet, vi behöver vara mer som den här skon", sa Abuelo med en nick.

Miguel tittade närmare på lädret. "Eh ... gör vi?"

"Ja, verkligen. Vi behöver vara starka. Då kan inte Satans frestelser knäcka oss."

Miguel kom att tänka på den röda godisbiten. Han visste att han borde berätta om den för Abuelo.

Abuelo tog ner en gammal sko från hyllan. "Ser du det här stora hålet?"

Miguel kunde förmodligen trä sin hand genom hålet. "Ja."

"Det här var en gång ett litet hål som det hade varit lätt att laga. Men de väntade, och nu blir det mycket

svårare att laga det. Dåliga vanor och dåliga val är som det där hålet. Det är lättare att få bort dem tidigt."

Abuelo nickade igen, och "kloke Abuelo" log stort. De fortsatte prata medan Abuelo arbetade. Hela tiden tänkte Miguel på den röda godisbiten.

När Abuelo var klar hjälpte Miguel till att städa. Sedan sträckte Abuelo sig ner efter burken med godis.

Men nu klarade Miguel inte av det längre. "Jag tog en av dina godisbitar!" utbrast han.

Abuelo ställde ner burken. "Vad sa du?"

Miguel berättade för honom om hur han hade tagit godisbiten utan att fråga. "Förlåt, Abuelo! Jag ska aldrig göra om det. Jag lovar!"

Abuelo gav Miguel en stor kram. Miguel kände sig *så* mycket bättre.

"Tack för att du är ärlig. Det är viktigare för mig än någonting annat."

På vägen hem kände Miguel sig som en av Abuelos nya skor. Stark och redo för livet! ■

Författaren bor i Utah, USA.

EN BRA KÄNSLA

En dag var mamma och jag iväg för att betala mammas vattenräkning, och mannen framför oss tappade ganska mycket pengar utan att märka det. Jag skyndade mig att ge dem till honom. Han sa: "Tack så mycket", och sedan sa han att han inte trodde att något annat barn skulle göra så. Jag fick en sådan bra känsla efter det. Jag ska alltid komma ihåg den härliga känslan.

Brianna C., 9 år, Idaho, USA

Våga vara VÄNLIG!

Jag låter mitt ljus lysa genom att vara vänlig mot andra.

Hej!

Jag heter Claudia och bor i Australien.

Claudias bror Tyler

Jag står upp för andra

En pojke i min klass i skolan har svårt att lära sig saker. Jag försvarar honom när andra retar honom, och jag hjälper honom på lektionerna när han behöver det. Min lärare sa att det här året var det enda året som den pojken kände sig som en del av klassen.

Min lilla nalle

När min lärares morbror dog var hon mycket ledsen. Hon vet inget om kyrkan, så jag berättade att vår himmelske Fader älskar henne. Jag gjorde ett kort där jag skrev att hon kommer att träffa sin morbror igen. Jag gav henne min speciella lilla nalle för att hjälpa henne igenom jobbiga dagar.

Lyckligt lottade vänner

Min granne Olivia har svårt att gå, prata och höra.

Olivias mamma säger att Olivia är lyckligt lottad som har en vän som jag. Jag är också lyckligt lottad!

Sång och den Helige Anden

Jag tycker om att sjunga sånger från *Barnens sångbok*. Min familj säger att det hjälper dem känna den Helige Anden. Den Helige Anden ger mig en varm känsla inuti.

HUR KAN DU LÅTA DITT LJUS LYSA?

VÅGA bli vän med någon som inte har så många vänner.

VÅGA hjälpa din granne.

VÅGA bjuda med en vän till kyrkan.

VÅGA sjunga!

SKICKA OSS EN STJÄRNA!

Hur låter du ditt ljus lysa, som Jesus bad oss göra? Mejla ett foto av din stjärna med din berättelse, ett foto och tillåtelse från dina föräldrar till liahona@ldschurch.org.

Jag vet att vår himmelske Fader besvarar böner. När jag och min familj bodde i Tyskland var vi med på en *Volksmarsch* i vår by. *Volksmarsch* är när vänner och grannar umgås genom att ta en promenad tillsammans i naturen. Mina föräldrar sa att jag kunde gå i förväg, iväg från gruppen, med en av mina vänner, så vi började vår långa vandring.

Efter några minuter kunde jag inte se någon i min familj. Jag sa till min vän att jag skulle stanna där på stigen och vänta på dem. Snart kunde jag inte längre se min vän eller hennes familj, och mina föräldrar hade inte kommit än. Jag var ensam i skogen och kände mig

rädd. Jag bestämde mig för att be en bön om att någon skulle hitta mig.

I en annan del av skogen kände min pappa att den Helige Anden sa till honom: "Gå och leta efter din son." Han kände hur mycket jag behövde honom, så han vände om och sa till mamma att han skulle leta efter mig. Några minuter senare kom pappa springande upp för stigen där jag väntade och hittade mig. Jag var så glad att se pappa! När han sa att han hade haft en stark känsla av att jag behövde hjälp, visste jag att min himmelske Fader hade besvarat min bön.

Jag är så glad att veta att var jag än är så kan jag prata med min himmelske Fader. Han hjälper mig att hitta vägen. ■

Borttappad och återfunnen

Jag var nervös när jag skulle döpas, men när jag kom ner i vattnet kände jag mig glad och lycklig.

Thomas B., 8 år, Uruguay

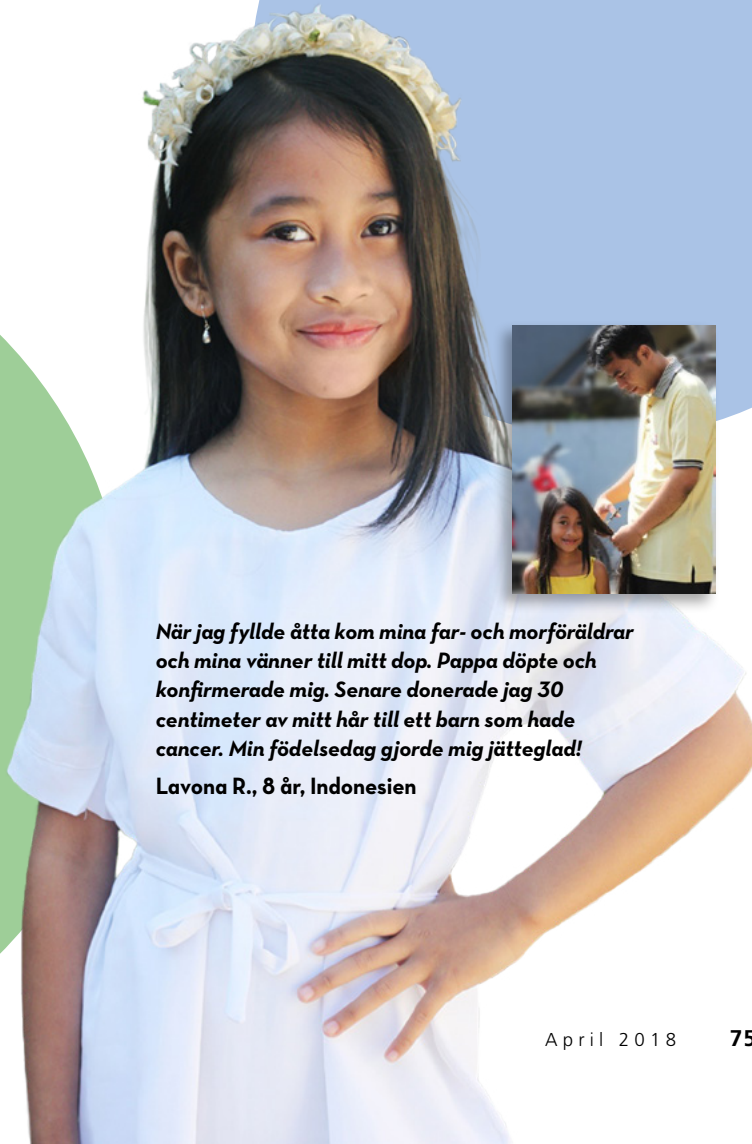
Vi reste från Kambodja till Hongkongs tempel i Kina så att min lillasyster Laura kunde beseglas till vår familj. Jag kände Anden på den speciella platsen.

Rosa P., 9 år, Kambodja

En dag på en lektion läste jag tyst för mig själv medan alla andra spelade brädspele. När klockan ringde stoppade de tillbaka spelen på hyllan så att det blev en enda röra. Jag började ställa allt tillrätta, och snart började alla hjälpa till. Jag låter mitt ljus lysa genom att vara ett gott exempel.

Winnie W., 10 år, Kanada

När jag fyllde åtta kom mina far- och morföräldrar och mina vänner till mitt dop. Pappa döpte och konfirmerade mig. Senare donerade jag 30 centimeter av mitt hår till ett barn som hade cancer. Min födelsedag gjorde mig jätteglad!

Lavona R., 8 år, Indonesien

Josef såldes till Egypten

Kim Webb Reid

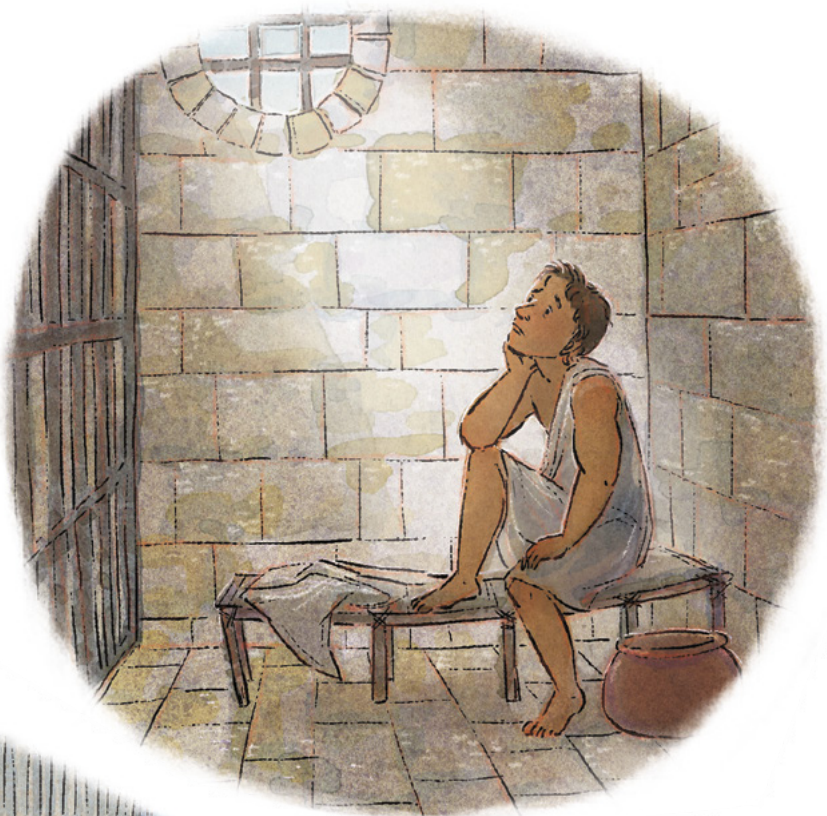

Josef hade elva bröder.
Hans pappa gav honom
en vacker färgglad mantel.
Gud sa till Josef att han
skulle leda sina bröder.

Josefs äldre bröder blev arga. De ville inte att Josef skulle vara deras ledare! De sålde honom till Egypten, och han blev slav.

Josef arbetade hårt. Han gjorde bra val även när andra ljög om honom och satte honom i fängelse.

Även när Josef hade det svårt litade han på Gud. Och Gud var med Josef. Josef blev ledare i Egypten! När han blev äldre hjälpte han sin familj, precis som Gud sa att han skulle.

Jag kan lita på Gud precis som Josef. Jag kan välja
det rätta. Gud är med mig vad som än händer. ■

Från 1 Mos. 37-41.

Jesus säger: Kom och följ mig

Äldste D. Todd Christofferson

i de tolv apostlarnas kворum

UPPSTÅNDELSEN ÄR VERKLIG

Jesus Kristus är faktiskt det enda namn genom vilket frälsning kan komma till mänskligheten.

Begrunda ett ögonblick den betydelse uppståndelsen har i och med att den en gång för alla löser frågan om Jesus från Nasarets sanna identitet samt de stora filosofiska tvisterna och livets frågor. Om Jesus verkligen bokstavligen uppstod måste det innebära att han är en gudomlig varelse. Ingen dödlig människa har makten i sig själv att leva igen efter att ha dött. Eftersom Jesus uppstod kan han inte bara ha varit en snickare, en lärare, en rabbin eller en profet. Eftersom Jesus uppstod måste han ha varit en Gud, ja, Faderns enfödde Son.

Därför är det som han lärde sant, för Gud kan inte ljuga.

Därför var han jordens skapare, som han sa.

Därför är himlen och helvetet verkliga, som han lärde.

Därför finns det en andevärld, som han besökte efter sin död.

Därför ska han komma tillbaka igen, som änglarna sa, och ”personligen ... regera på jorden” [TA 1:10].

Därför kommer alla att uppleva uppståndelsen och den yttersta domen.

I och med att Kristi uppståndelse är verklig är tvivel på Gud Faderns allmakt, allvetande och välvilja grundlösa – han gav ju sin enfödde Son för att återlösa världen. Tvivel på meningen och syftet med livet är ogrundade. Jesus Kristus är faktiskt det enda namn genom vilket frälsning kan komma till mänskligheten. Kristi

nåd är verklig och skänker både förlåtelse och rening till den botfärdige syndaren. Tro är förvisso mer än fantasi eller ett psykologiskt påhitt. Det finns fullkomlig och universell sanning och det finns sakliga och oföränderliga moralnormer, som han lärde.

I och med att Kristi uppståndelse är verklig är det både möjligt och brådskande att omvända sig från brott mot lagar och bud. Frälsarens underverk var verkliga, liksom hans löfte till sina lärjungar att de skulle utföra samma och till och med större gärningar. Hans prästadöme är ovillkorligen en verklig kraft som ”förvaltar evangeliet och innehar nyckeln till rikets hemligheter, ja, nyckeln till kunskapen om Gud. ”Därför är gudaktighetens kraft uppenbar i dess förordningar” (L&F 84:19–20). I och med att Kristi uppståndelse är verklig är döden inte slutet för oss, och ”när sedan denna vår sargade hud är borta, skall vi i vårt kött skåda Gud” [se Job 19:26]. ■

Från ett tal som hölls under generalkonferensen i april 2014.

**KRISTUS BESÖKER NEPHITERNA,
AV MINERVA TEICHERT**

"Har ni några som är sjuka bland er? ... För dem hit så skall jag bota dem. ... Och det hände sig att när han hade talat sålunda, gick hela mängden tillsammans fram med sina sjuka och sina lidande och sina lama och med sina blinda och med sina stumma och med alla dem som led på något sätt, och han helade dem" (3 Ne. 17:7, 9).

UNGDOMSLÄRARE

**VAD, VARFÖR OCH HUR:
EN NÄRMARE TITT PÅ
ÅTERSTÄLLELSEN**

*Gör avfallet och återställelsen lätt
att förstå den här söndagen.*

58

UNGA VUXNA
**SEX VÄGAR TILL
SANN GLÄDJE**

46

FÖRÄLDRAR OCH
PRIMÄRLEDARE

**ETT
MEMORYSPEL
OM ÅTERSTÄLL-
ELSEN FÖR
HEMAFTNAR
ELLER SAM-
LINGSSTUNDEN**

66

JESU KRISTI
KYRKA

AV SISTA DAGARS HELIGA

Förlåtelse genom Jesu Kristi försoning

Äldste Saulo G. Franco, Spanien

Områdessjuttio

Äldste
Saulo G. Franco

Som medlemmar i kyrkan strävar vi efter hälsa, inte bara kroppsligt utan också andligt.

Något av det viktigaste vi söker efter är fred, och det bästa sättet att åstadkomma fred är att finna inre frid. Som Frälsaren sa: "Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och tappa inte modet."¹

Tyvärr är det lätt att förlora den här inre friden, särskilt med tanke på den alltmer aggressiva livsstilen som finns i den moderna världen. Den här aggressiviteten kommer till och med in i våra hem på olika sätt, och vi börjar anta att det är normalt att leva på det här sättet. Ett uttryck jag hör användas allt oftare är: "Jag förlåter, men jag glömmer inte" eller till och med "du ska få igen för det du gjorde."

Förlåtelse är en dygd vi alla behöver uppnå och vidmakthålla. President Gordon B. Hinckley sa vid ett tillfälle: "Jag tror att det är den kanske främsta dygden på jorden, och säkerligen den som behövs mest. Det finns så mycket elakhet och misshandel, intolerans och hat. Det finns så stort behov av omvändelse och förlåtelse. Det är den stora princip som betonas i all skrift, både forntida och nutida."²

Förlåtelse och omvändelse hör alltid ihop. Vi kan inte omvända oss utan förlåtelse, och vi kan inte förlåta utan omvändelse.

Vi kan likna förlåtelse vid ett ormbett. När någon förnärmar eller skadar dig är det som ett ormbett, som ofta kan orsaka allvarliga skador, göra

läkeprocessen långvarig och orsaka mycket smärta. Men som med alla andra sår läker det så småningom ihop. Ibland blir vi bitna av giftormar, och giftet blir kvar i oss. Detsamma gäller bitterhet, hat, hämndbegär och kravet på rättvisa. De tar över våra hjärtan och, precis som med gift, hindrar att såret läker. Förlåtelse är det motgift som läker de skador som orsakas av gift. Utan förlåtelse finns ingen läkedom. Låt oss inte göra som alla de israeliter som blev bitna av giftormar.³ De kunde ha botats av att titta på kopparormen som Herren befallde Mose att tillverka, den som representerade Frälsaren och hans försoning. Men så blev det inte, och de dog.⁴

Frälsaren och hans försoning är det enda sättet att lära sig förlåta. Det finns inget annat sätt att förlåta i svåra situationer. Försoningen är det motgift som kan hela och läka alla sår, till och med de allra svåraste som verkar sakna botemedel. Försoningens kraft verkar inte utan vidare. Ibland är den svår att tillämpa och kräver stor ansträngning, men den är tillgänglig för alla som vill ha den. Herren lärde oss följande i en nutida uppenbarelse:

"Därför säger jag er att ni bör förlåta varandra, ty den som inte förlåter sin broder hans överträdelser är fördömd inför Herren, ty den större synden vilar på honom. Jag, Herren, förlåter den jag vill förlåta, men av er krävs det att ni förlåter alla människor."⁵

Förlåtelse i äktenskapet är nyckeln till att uppnå ett evigt äktenskap. Jag

ser många par som inte förlåter varandra för småsaker och som låter oförrätternas och hatets gift ackumuleras. När de sedan grålar släpper de loss allt som har ackumulerats med tiden, och relationen skadas allvarligt. Jag ser en del äktenskap där den ömsesidiga toleransen är minimal. De står inte ut med ens de minsta misstag, och de släpper verkligen loss "en storm i ett vattenglas". Det är i familjens mitt vi som mest behöver utöva förlåtelse, och vi behöver komma ihåg att det inte finns upphöjelse utan förlåtelse. Slutligen: Förlåtelse hänger ihop med Kristi rena kärlek, som profeten Moroni sa.

"Men den kärlek som är Kristi rena kärlek består för evigt, och var och en som på den yttersta dagen befins vara fylld därav, med honom är allt väl. Därför, mina älskade bröder, be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare, så att ni kan bli Guds söner, så att vi, när han visar sig, skall bli lika honom, ty vi skall se honom sådan han är."⁶

Jag ber att vi alltid ska kunna uppnå förlåtelse i våra liv. Om vi gör det blir vi mer som Frälsaren, och vi blir hans sanna lärjungar. ■

FOTNOTER

1. Joh. 14:27.
2. Förlåtelse, generalkonferensen, oktober 2005.
3. 4 Mos. 21:5-9.
4. Alma 33:20.
5. L&F 64:9-10.
6. Moroni 7:47-48.

Kommentarer från Bolliaden 2019

Lydia Nilsson

Lunds församling

Det finns nog inte så många bättre sätt att börja det nya året på än vad cirka 220 av kyrkans ungdomar och deras ledare gjorde. Efter nyårsfirandet var det dags att packa väskorna och sticka iväg till Bolliaden. Det är en ungdomskonferens som hålls varje år för ungdomar mellan 14 och 18 år från hela Sverige. I år ägde Bolliaden rum i Söderköping. Det var en mycket uppskattad aktivitet och för att höra direkt från ungdomarna valde vi att ställa följande frågor till några av dem som var med:

Varför valde du att åka till Bolliaden?

Vad betyder Bolliaden för dig?

Kan du säga tre positiva saker om Bolliaden?

Här kommer ungdomarnas fina svar och ett par kommentarer från några av ledarna:

Emanuel S.,

15 år, Malmö församling:

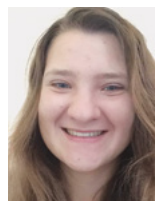
- Jag valde att åka till Bolliaden för jag vet att alla där är underbara och bryr sig om varandra mer än någon annanstans.
- Bolliaden betyder allt för mig. Anden har aldrig varit starkare än på vittnesbördsområdet. Där kan man relatera till andra, vilket man inte alltid kan i en skola som ensam medlem, till exempel.
- Allt med Bolliaden är positivt! Vi gör roliga saker, som att spela instrument och sporter, lär oss om viktiga saker som hur man blir oberoende eller hur man får starkare vittnesbörd. Bolliaden är det bästa som finns och Anden finns om man inbjuder den.

Sara B.,

18 år, Karlskrona gren:

- Jag valde att åka till Bolliaden därför att jag ville träffa mina gamla vänner, stärka min tro, träffa nya människor med samma tro som jag har och bara ha det roligt!
- För mig betyder Bolliaden vänskap och tro. Man kan både träffa gamla vänner, få nya vänner och stärka relationer med andra. Man kan också stärka sin tro genom sakerna man gör under Bolliaden, speciellt under morgonsamlingarna, workshopparna och vittnesbördsområdet.
- Mina tre positiva saker om Bolliaden är:
 1. Workshopparna, där man har möjlighet att få lära sig om olika saker och träffa andra människor.
 2. Danserna, eftersom man kan mingla, spela spel, hänga med vänner och dansa om man känner för att göra det.
 3. Vittnesbördsområdet, där man får möjligheten att lyssna till andras vittnesbörd eller hålla sitt eget om man har ett eller känner för att göra det.

Sissel L., 15 år,

Örebro församling:

- Jag valde att åka till Bolliaden för att träffa vänner, och skaffa nya. Jag tycker också att danserna är roliga och då jag tidigare stärkts andligt väldigt mycket under aktiviteter som till exempel Bolliaden så tog jag chansen!
- Bolliaden för mig betyder glädje och vänner. Man träffar gamla och nya

och man har roligt hela perioden. Det är kort sagt en av årets höjdpunkter. Man träffar vänner, man stärks andligt och man har väldigt roligt!

Sara W., 18 år, Helsingborgs församling:

- Bolliaden handlade mindre om mig det här året och mer om min yngre vän. Det skulle bli hennes första ungdomskonferens tack vare regeländringarna kring åldersgränserna. Jag ville finnas där och göra allt lättare och få henne att känna sig trygg.
- Bolliaden är en underbar chans att få träffa nya och gamla vänner i kyrkan, att stärka sitt vittnesbörd tillsammans med folk man bryr sig om och som förstår de svårigheter du själv går igenom.
- Bolliaden har hjälpt mig att hitta vänner för livet, lägga en grund för mitt vittnesbörd och lärt mig så mycket mer om kyrkan, livet, men framförallt mig själv!

Diego H.,

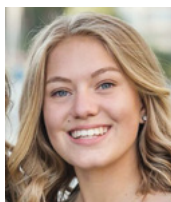
16 år, Växjö gren:

- Jag valde att komma till Bolliaden för att träffa andra ungdomar, ha det kul och lära känna andra människor. Känslan att vara själv i en liten gren är inte så kul ibland, så att få komma till Bolliaden hjälper verkligen.
- Bolliaden för mig betyder att lära känna ungdomar från kyrkan. Det hjälper mig att stå för vad kyrkan säger. Känna att jag inte är ensam. Jag kan vara själv, men aldrig ensam, för jag har människor som stöder mig och Herren som alltid går bredvid.

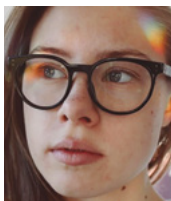
- Tre bra saker med Bolliaden är den positiva responsen jag får av de andra ungdomarna, möjligheten att träffa unga medlemmar när man är ensam ungdom i en gren och att lära känna, förstå och stärka mitt vittnesbörd med hjälp av andras. Det hjälper en verkligen förstå att Gud kan påverka oss på många olika sätt.

Caroline P., 15 år,
Handens församling:

- Jag valde att åka till Bolliaden för att träffa mina vänner och lära känna fler. Volleybollen lockade mig också.
- För mig handlar Bolliaden mest om gemenskapen med alla vänner från hela Sverige. Ungdomskonferenser som Bolliaden gör att jag kan lära känna människor som jag inte skulle haft möjlighet att lära känna annars.
- Tre positiva saker med Bolliaden:
 1. Roliga aktiviteter
 2. En bal sista kvällen
 3. Lagom mycket fritid – tid att hänga med vännerna

Tindra W.,
15 år, Umeå gren:

- Jag valde att åka på Bolliaden för att jag ville träffa mina härliga vänner från när och fjärran, men ändå kunna hitta nya vänner och bara umgås med ungdomar som tror på det jag tror på.
- Bolliaden för mig är ett ställe där jag kan vara mig själv och få hänga med vänner som accepterar mig för den jag är, och att få vara med på roliga danser och aktiviteter.
- Tre positiva saker: Danserna, schemana och aktiviteterna som erbjuds och alla härliga människor som finns där.

Felicia Werjefelt har nyligen flyttat från Stockholm till Göteborg. Hon var ledare för flickorna i Västra Frölunda församling. "Jag valde att komma med som ledare eftersom jag är nyinflyttad i församlingen och jag tyckte att det var ett bra och roligt tillfälle att lära känna de unga kvinnorna bättre. Jag har också tyckt att Bolliaden har varit så kul, och att få göra en liten del för att hjälpa till kändes fint! De flesta av mina ungdomar såg mest fram emot att få umgås med sina vänner och träffa nya vänner."

Leonard Saffer från Lunds församling fick en chans att hoppa in som ledare för pojkarna i Malmö. "Det var roligt att vara ledare, för våra ungdomar är så härliga och betar sig snällt och vänligt mot varandra. Till exempel fanns det en ungdom som glömde

bort sig mitt i ett musiknummer, men istället för att bli utskrattad blev han uppmuntrad och påhejad av hela publiken. Vittnesbördsrådet stärkte min tro. Mina egna barn är fortfarande små (den äldsta är sju) så deras problem och utmaningar är mycket annorlunda från tonåringarnas. Det var sorgligt att få höra om vad många ungdomar kämpar med, men inspirerande och underbart att de kunnat övervinna sina problem genom tro, bön, vänskap och Guds mirakel. Mina ungdomar åkte till Bolliaden för att träffa vänner, för att deras föräldrar kärleksfullt tjtat på dem och för att krossa sina motståndare på volleyboll-planen. Oavsett varför de åkte, återvände de alla stärkta och ingen ångrade att de åkt. Allt tyder på att de längtar till nästa ungdomskonferens." ■

Flashmob på Stockholms centralstation

Först vänder vi oss till Wikipedia för att få en förklaring på vad det engelska begreppet "flashmob" betyder: En flashmob, blixtdemonstration, är när en grupp människor plötsligt samlas på en offentlig plats, och där gör någonting oväntat en kort period och sedan skingras direkt efter. Flashmobs organiseras via internets sociala medier, e-post eller telekommunikation.

Under ledning av Daniel och Therese Palm organiserades just en sådan händelse den 12 december 2018 mitt i rusningen på centralstationen i Stockholm. Detta blev ett härligt inslag i kyrkans upprop att sprida ljuset – #ettLJUSförVÄRLDEN. Det var kyrkans informationstjänst i Stockholms södra stav med Linda Norrbín i spetsen som planterade denna tanke hos högrådet och där uppstod en vilja att pröva idén.

Många medlemmar och missionärer från båda staverna i Stockholm slöt upp för att få vara med om detta spännande evenemang. Man skulle sjunga "Nu tändas tusen juleljus" och "Stilla natt" för att priså vår Frälsare och för att påminna människor om varför vi firar jul. Daniel Österlund fick äran att inleda genom att med sin vackra stämma sjunga helt på egen hand. Han berättar: "Att börja sjunga oannonserat kändes lite märkligt. Men, jag visste ju samtidigt att fler skulle stämma in och att det hela skulle bli en fin händelse. Så, det var bara att börja. Och det var fantastiskt att se hur folk stämde in allt eftersom - både folk jag kände och många andra. Det blev en fantastisk stämning. Efteråt sprang flera personer fram till mig för att fråga vem jag var och varför jag gjorde det. De uttryckte en tacksamhet för att vi kunde fokusera

på det verkligen viktiga i julen. Vi kunde tala om Kristus och Mormons bok som ännu ett vittnesbörd om Jesus Kristus och hur vi alla kan leva våra liv med fokus på honom.”

Erica Stenkrona från Stockholms församling kom dit för att stötta evenemanget. Så här skrev hon sedan på Facebook: ”Vilken härlig känsla att få sjunga två av våra finaste julsånger tillsammans med vänner och främlingar på Stockholms central. Det var underbart!!!! Tack alla ni som organiserade det hela.”

Följande uttalande från en helt utomstående person hittade Viktor Fhors, biskop i Jakobsbergs församling, på sitt nyhetsflöde på Facebook. En vän till honom hade suttit på en av Centralens restauranger just när detta gick av stapeln. Så här beskrev han sin upplevelse: ”Helt plötsligt stannar allt av och börjar gå som i slow motion. En ganska livlig och stressad centralstation med flera hundra människor blir nästan helt tyst på mindre än en minut. Sen börjar stora delar av människoskaran sjunga Stilla natt med ljuva stämmor! Flashmob i sin bästa form och här sitter jag med ett glas vin och får gåshud av den mäktiga upplevelsen.”

Så här skriver Patricia Espinoza från Jakobsbergs församling som arbetar på SJ:s resebutik i direkt anslutning till centralstationen: ”Ni gjorde min dag! Precis utanför mitt jobb kunde jag säga högt till mina kollegor att det var mina vänner från min älskade kyrka, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, som höll på att sjunga så vackert! TACK alla ni som har gjort detta möjligt, tack!”

Daniel Palm pratade efteråt med en kvinna som uttryckte sig så här:

”Det finns hopp för mänskligheten när detta kan förekomma i Sverige.” ■

Vilka är kyrkans digitala plattformar? Hur och varför ska vi använda dem?

Kyrkan har för närvarande fyra digitala plattformar på svenska: hemsidan jesukristikyрка.se, facebookprofilen Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga – Sverige, mormonnewsroom.se samt Lokala sidorna i Liahona (som man kommer åt via kyrkans hemsida).

Vi gör nytta för kyrkan på ett sätt vi kanske inte är medvetna om varje gång vi går in på mormonnewsroom.se och jesukristikyрка.se. Ju fler gånger vi går in på dessa webbplatser, desto högre upp hamnar de i listan över träffar när människor söker på ord som har med kyrkan att göra, som till exempel Mormons bok, Joseph Smith och Russell M. Nelson. Det blir då lättare för människor att få rätt information. I Finland, till exempel, har arbetet för missionärerna underlättats genom att kyrkans egna webbplatser genom målmedvetna ansträngningar har kommit att hamna mycket högt upp på träfflistorna vid sökningar. För när människor träffar missionärerna söker de information om kyrkan på internet. Om träffarna de får leder dem till webbplatser där felaktig och negativ information sprids, är de inte så benägna att träffa missionärerna igen. Vi kan alltså indirekt bidra till

missionsverksamhetens framgång genom vår aktivitet på internet!

När det gäller kyrkans facebookprofil kommer innehållet där oftast direkt från kyrkans PR-avdelning i Frankfurt, som ser till att filmer och artiklar översätts till svenska. Kyrkans informationstjänst i Sverige bidrar också med innehåll där. Kommentarer till inläggen där är oftast positiva, men exempel från andra länder har visat att många följare gillar när företrädare för kyrkan bemöter negativa kommentarer på ett vänligt och respektfullt sätt. I Belgien var det till och med en man som tog kontakt med missionärerna och ville ha undervisning, efter att hans många negativa kommentarer på kyrkans facebookprofil ständigt bemötts vänligt och med glimten i ögat av kyrkans företrädare.

Så följ gärna kyrkans officiella profil på Facebook och dela inläggen där så att era vänner kan se dem. Och dela nyheter med mera som

läggs ut på mormonnewsroom och jesukristikyrka.se, så kan ni vara med och utföra missionsarbete på ett lätt sätt som är fullt av möjligheter! ■

stort arbete eftersom både stämmor och texter behövde läras in utantill.

”Tack vare sången har ungdomarna kommit varandra närmare”, säger Miriam. ”Det är alltid svårt att komma samman då vi är få till antalet och avstånden långa. Men musiken har motiverat oss. Tack vare kören kunde vi se en ökad närvaro på institutklassen, bättre sammanhållning över åldrarna och dessutom flera privata initiativ att träffas utanför institutet och kören. Kören växer, vi har fått flera förfrågningar från ungdomar som vill vara med vid nästa repetitionsomgång.”

”Jag har uppskattat det här enormt”, säger Sara Wagner från Helsingborgs församling. ”Jag har alltid känt de som varit med i kören, men jag har aldrig varit en del av gemenskapen. Det har varit trevligt att komma folk närmre på ett sätt som kan sprida anden till dem som lyssnar.” Sara studerar på Dans- och musikalgymsnasiet i Lund.

Arsha Safarzadeh kommer flitigt till söndagarnas möten och till institutkvällarna utan att vara medlem i kyrkan. Han sammanfattar höstens körupplevelse så här: ”Jag har aldrig tidigare varit med i en kör, jag har inte kunnat läsa noter och jag har aldrig kunnat sjunga stämmor på egen hand. Men Åsa gjorde det svåra enkelt och arbetade fram min plats i kören med enkla steg. Jag kände mig nästan som ett proffs i slutet. Men det gällde att jobba mycket på egen hand då vi var för många för att alla skulle få egentid med Åsa. De framträdanden vi gjorde på Länsstyrelsen och i kyrkan i Malmö var roliga och stärkande för mig.”

Samuel Röndahl från Lunds församling har deltagit i många musikprojekt i kyrkan. ”När jag först blev tillfrågad blev jag jätteglad, eftersom jag tycker det är otroligt roligt att sjunga, speciellt julsånger. Men det var mycket tid, övning och ansträngning som skulle till för att

Gemenskap genom sång – Luciakörens framväxt

Åsa Ahlström

Musikordförande i Malmö stav

FOTO ÅSA AHLSTRÖM

I september började repetitionerna med de ungdomar som ville ingå i ett luciatåg på stavens julkonsert som skulle hållas den 15 december 2018 i Malmö kapell. Jag fick sedan den årliga förfrågan från Länsstyrelsen i Malmö stad om att komma dit och lussa med den gymnasiekör som jag lett i många år via mitt arbete. Men den kören

hade lagts ner, så det enda jag hade att erbjuda tjänstemannen från Länsstyrelsen var min då spirande ungdomskör i kyrkan. Och så fick det bli.

Inför våra framträdanden har jag som konstnärlig ledare valt att utmana kören vad gäller svårighetsgrad och repertoar. Vi sjöng exempelvis a capella fyrstämmigt trots att många av körmedlemmarna aldrig gjort detta tidigare. Vi planerar nu att fortsätta öva så att vi kan vara redo för andra framträdanden vid högtider som Valborg, Sveriges Nationaldag och kyrkans olika möten och konferenser.

Jag fick god hjälp av Miriam Ahlström som tog på sig rollen som sammankallade för gruppen. Miriam bidrog med arrangemang och erfarenheter från Malmö stads Luciatåg 2013, där hon både sjöng och hjälpte till med musikaliskt ledarskap. Varje torsdagskväll efter institutets lektioner blev det körövning. Ungdomarna gjorde ett

FOTO MIRIAM AHLSTRÖM

Beata Näslund, Rosalie Saffer, Miriam Ahlström och Arsha Safarzadeh busar i Länsstyrelsens korridorer

komma ihåg texten och stämmorna. Ibland när vi skulle öva ville jag bara stanna hemma och ta det lugnt. Jag lyckades ändå med att komma till de flesta gemensamma övningarna och jag övade även själv. Det var helt underbart att känna att jag kunde låtarna ordentligt. Jag hade en härlig känsla när vi sjöng. Det här har varit otroligt roligt och så värt alla ansträngningar från alla håll!”

Sammanfattningsvis har det varit underbart att se den glädje ungdomarna har upplevt under arbetets gång, hur de har utvecklats mänskligt och musikaliskt och även hur vårt besök på Länsstyrelsen ledde till många samtal om vilka vi var och vilken kyrka vi tillhörde. Det är fantastiskt att se hur Herren förmerar våra ansträngningar när vi försöker att göra gott. ■

Tänkvärt från Katrineholm

Marcus Karlsson, president för Stockholms södra stav, berättar hur han besökte ett vittnesbördsmöte i Katrineholms gren. ”Vi var sju ton personer närvarande. En liten gren, men med genomgoda och trofasta medlemmar. Pia Ljungberg, som varit medlem i snart fyra år, bar sitt vittnesbörd i form av en dikt som hon skrivit samma morgon. Den berörde djupt.”

Ett löfte, En sanning

*Att vittna om kyrkan är inte alltid så lätt
Jag ska göra mitt bästa att förklara
det rätt
Ibland kämpar jag hårt för att hålla
mig kvar
Och jag lär mig snabbt att energi det tar
Ibland känner vi att vi ej räcker till
Men se på grenen som hjälpa oss vill*

Pia
Ljungberg

*En liten familj som tillsammans
bör vara
Och att hjälpa varandra att prövning-
ar klara*

*Vi har missionärer som också finns här
Som lyssnar och stöttar och lyfter och lär
Vår kärlek till Kristus är sann och ren
Och Gud ger oss svar på bönen så len*

*Ibland har vi svårt att hans svar se
Även när det med tecken kan ske
Kristus ger trygghet i våran tid
I kaoset i världen ger han oss vår frid*

*Den friden är vår om vi vågar fråga
För han tog på sig vår synd och
vår plåga*

*Jag vet att Kristus lever och finns
Och att Gud vill att vi honom minns*

*Och att vi tillbaka en dag ska fara
För att tillsammans med honom vara
Fantastisk är glädjen som Kristus ger
Om vi tar emot honom och uppriktigt ber*

*Evangeliet är bra på många sätt
Det kan lära oss hur vi lever rätt
Forna profeters inspirerande ord
Ger oss en styrka att vandra på jord*

*Med lärdom om Kristus och hans
härlighet*

*Öppnar det hjärtat till ny verklighet
En väg som kan upplevas smal och trång
Men den är en gåva och inget tvång*

*Viktig är vår relation till vår Gud.
Och vi har fri vilja att följa hans bud.
Jag väljer att gå med Kristus, min vän
För han är ljuset och sanningen.*

*Även om vägen känns tung att gå
Kan Kristus kärlek alltid oss nå
Bara han kan lyfta och leda oss
Och bryta Satans kedjor loss*

*De stunder vi inte ser honom där
Kan vi lära varandra att han är här
Vi bör visa kärlek och älska ALLA
För då ska Kristus oss hem igen kalla*

*Jag älskar Kristus och vill alla väl
Och leds till att hjälpa varendaste själ
Jag räds inte för att hjälpa en svag
För mig är det del av kärlekens lag*

*Älska din nästa och älska din Gud
Det var Kristus två främsta bud
Där han lärde kärlek omringad av strid
Förstår vi att det är aktuellt i vår tid*

*Att lyfta varann är min önskan i år
Att vi tillsammans mot ljuset går
Vi ber, studerar och tröstar en vän
Och utav den kärleken stärks vi igen.*

*Så stå upp för rättvisa, sanning och ljus
Och snälla, var lärljungar i Herren hus
Be för de som behöver frid
För vi lever tillsammans i denna*

sista tid ■

Pia Ljungberg, Katrineholms gren ■

Hemkommande missionärer

Frida Ståhlberg från Västerhaninge församling har kommit hem från sin mission. Hon har tjänat i Englandmissionen London. Frida är dotter till Olle och Jennie Ståhlberg. ■

Frida
Ståhlberg

FOTO SJURICHA UTTAMAKUL

Verksamma missionärer och volontärer från Sverige – januari 2019

Simon Carlsson, Umeå gren
– Rysslandmissionen Novosibirsk	Egon Rosqvist, Utby församling
– Englandmissionen Leeds
Viktor Kohlström, Umeå gren
– Spanienmissionen Madrid	Jennifer Stenberg, Utby församling
– Rysslandmissionen Jekaterinburg
Louise Lövgren, Umeå gren
– Australienmissionen Sydney	Andreas Strandberg, Alingsås församling
– Nevadamissionen Las Vegas
Viktor Ottosson, Umeå gren
– Rysslandmissionen Moskva	Leo Söderberg, Västra Frölunda församling
– Coloradomissionen Denver
Jacqueline Karlsson, Stockholms församling
– Rysslandmissionen Sankt Petersburg	Allison Trejos, Borås församling
– Dominikanska republikenmissionen Santa Domingo Öst
Lisa Siebke, Stockholms församling
– Rysslandmissionen Novosibirsk	Viktor Wallentin, Utby Församling
– Rysslandmissionen Moskva
Anton Sjökvist, Gävle gren
– Englandmissionen Manchester	Marion Ahlström, Lunds församling
– Adriatiska missionen Syd
Jeffrey Clark, Västerhaninge församling
– Rysslandmissionen Rostov-na-Donu	Oliver Bäckström, Malmö församling
– Finlandmissionen Helsingfors
Oscar Krylborn, Västerhaninge församling
– Ungern/Rumänienmissionen	Valeria Correa, Kristianstad gren
– Perumissionen Lima Nord
Sandra Lundkvist,
Västerhaninge församling
– Utahmissionen Temple Square	Vendela Nilsson, Lunds församling
– Pennsylvaniamissionen Pittsburgh
Martin Midelf, Handens församling
– Englandmissionen Leeds	Benjamin Sandelin, Kristianstad gren
– Tysktalande Alpernamissionen
Oliver Norin, Handens församling
– Sverigemissionen Stockholm	Emma Sinclair, Lunds församling
– Hawaiiimissionen Honolulu
Wisdom Udeji, Vendelsö församling
– Sverigemissionen Stockholm	Rebecka Sjödin, Lunds församling
– Polenmissionen Warsawa
Olof Englund, Utby församling
– Finlandmissionen Helsingfors	Jonatan Stigsson, Malmö församling
– Englandmissionen Birmingham
Johanna Hulldin, Alingsås församling
– Englandmissionen Manchester	Nicholas Wiklöf, Lunds församling
– Kanadamissionen Calgary
Nina Hulldin, Alingsås församling
– Englandmissionen London	Ludvig Wrang, Lunds församling
– Englandmissionen London ■

Missionärer på framväxt

Mikael Gustafsson

Sekreterare i Unga mäns presidentskap i Stockholms södra stav

Fredagen den 30 november 2018 samlades ett 40-tal ungdomar i Västerhaninge fulla av förväntan inför att bli tilldelade en kamrat, en missionsbricka och ett missionsuppdrag. Några veckor tidigare hade var och en av dem fått ett brev hem i brevlådan med en kallelse att tjäna som missionär genom att delta på en 24 timmar lång MTC-aktivitet anordnad av Unga män i Stockholms södra stav. Syftet med aktiviteten, som hållits flera gånger tidigare, är att stärka ungdomarnas gemenskap med varandra, stärka deras vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium och att uppmuntra ungdomarna att verka som heltidsmissionärer om de så önskar.

MTC står för "Missionary Training Center" och det finns 13 sådana runtom i världen. Det är en missionsnärsskola i kyrkans regi där språkundervisning ges och där man tränar på att undervisa från skrifterna samt på att bära vittnesbörd om Frälsarens evangelium och dess återställelse i vår tid. Varje heltidsmissionär har en viktig uppgift att hjälpa till "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39). Därför sänds missionärer ut till alla världens hörn för att undervisa och hjälpa alla människor komma närmare Jesus Kristus.

Under denna MTC-aktivitet i Västerhaninge blev ungdomarna uppdelade i en handfull olika missioner ledda av nyligen återvända missionärer. De olika MTC-lärarna fick möjlighet att berätta om sina missioner och de länder de tjänade i. Lördagen började med en fysisk aktivitet på morgonen följt av personliga och gemensamma skriftstudier.

Efter lunch fick ungdomarna besök av tolv heltidsmissionärer som verkar i Stockholmsområdet. De kom för att leda en missionärsträning från "Predika mitt evangelium". Denna manual använder varje heltidsmissionär som sitt främsta studiematerial, tillsammans med skrifterna. Som missionär har du ett stort ansvar att undervisa från hjärtat och genom Anden, enligt behovet hos dem som undervisas. Kristus ger uppmaningen att "ständigt samla livets ord i era sinnen, och det skall i samma stund bli givet er den del som skall tilldelas var och en" (se L&F 84:85).

Avsikten med "Predika mitt evangelium" är att hjälpa missionärer bli bättre förberedda, mer andligt mogna och mer övertygande lärare. Manualen finns fritt tillgänglig för varje ungdom som förbereder sig för mission och för alla medlemmar att studera. Ungdomarna hade möjlighet att göra rollspel där de parvis fick öva på att först förbereda och sedan undervisa den första lektionen. Denna lektion handlar om att Gud är vår kärleksfulle himmelske Fader, evangeliet är till välsignelse för familjen, Gud kallar profeter i olika tider, Kristi verksamhet på jorden, det stora avfallet, återställelsen av Kristi evangelium genom profeten Joseph Smith samt om Mormons bok. Flera av heltidsmissionärerna uttryckte att de var imponerade över hur duktiga och frimodiga ungdomarna var.

Lördagseftermiddagen innehöll flera olika aktiviteter, såsom "Wartime stories", där de nyss återvända missionärer delade med sig av trosstärkande berättelser från sina missioner och en "missionstävling" i praktiska vardagssaker som ofta är en del av missionen. Efter det visades filmen "The Best Two Years" som underhållning efter dagens mer andliga delar. Som avslutning serverades middag och sedan hade alla möjlighet att

FOTO JOSEF KAARIA

delta på stavskonferensen som hölls i kyrkan i Västerhaninge. Helgen var berikande och påminde oss alla om vikten av missionsverksamheten och glädjen den ger.

Ett citat från president Heber J. Grant (1918–1945) som användes under aktiviteten lyder så här: "Vi som ett folk har ett oerhört stort verk att utföra, och det är att uppmana världen till omvändelse från synd, att komma till Gud. Och det är vår plikt framför alla andra att gå ut och förkunna

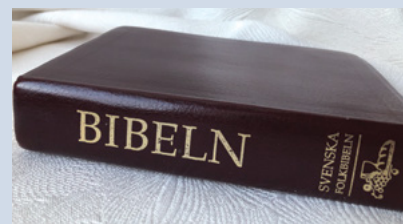
Herren Jesu Kristi evangelium ... livets och frälsningens plan ... Vi har verkligen den kostbara pärlan i vår ägo. Vi har det som är av större värde än all rikedom och all vetenskaplig kunskap som världen är i besittning av. Vi har livets och frälsningens plan ... Bästa sättet att visa vår kärlek till vår nästa är att gå ut och förkunna Herren Jesu Kristi evangelium, vars gudomlighet han har gett oss en fullkomlig kunskap om" (Conference Report, apr. 1927, s. 175–176). ■

Uppdaterad version av Svenska Folkbibeln

Terez Nilsson

lokalredaktör

För cirka 20 år sedan blev vi som medlemmar i kyrkan i Sverige uppmanade att använda Svenska Folkbibeln (1998) som vår officiella bibelöversättning. Vi var många som köpte denna bibel för att använda i våra skriftstudier, tal och lektioner. När vi sedan började lägga in bibeln som app i våra telefoner och surfplattor var det denna version vi la in. Nu finns en senare version av Svenska Folkbibeln (2015) som är kyrkans föredragna bibelutgåva på svenska. När nytt material för kyrkan kommer ut på svenska används denna version vid bibelcitater. Vi kan med fördel använda versionen från 2015 i våra tal och lektioner. De som arbetat med 2015 års Folkbibel förklarar att fördelarna är ett modernare språk, större grundtextnärlighet och fylligare fotnoter. Den finns att köpa som fysisk bok via kyrkans lokala distributions-

center och via nätet på store.lds.org. Medlemmar förväntas inte köpa ny bibel på grund av den uppdaterade upplagan. Hela den uppdaterade bibeltexten kan laddas ner gratis till våra elektroniska hjälpmedel.

I nuläget finns Svenska Folkbibeln inte att tillgå i kyrkans Evangeliebibliotek på svenska, vilket är ett avbräck för den som lätt vill använda hänvisningar och fotnoter. Svenska Folkbibeln måste användas via separat app eller som fysisk bok. ■